

P6_TA(2006)0545

EF-toldkodeks *I**

Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om EF-toldkodeksen (Moderniseret toldkodeks) (KOM(2005)0608 - C6-0419/2005 - 2005/0246(COD))

(Fælles beslutningsprocedure: førstebehandling)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til Kommissionens forslag til Europa-Parlamentet og Rådet (KOM(2005)0608)¹,
 - der har fået forslaget forelagt af Kommissionen, jf. EF-traktatens artikel 251, stk. 2, og artikel 95 og 135 (C6-0419/2005),
 - der henviser til forretningsordenens artikel 51,
 - der henviser til betænkning fra Udvalget om det Indre Marked og Forbrugerbeskyttelse og udtalelse fra Udvalget om International Handel (A6-0429/2006),
1. godkender Kommissionens forslag som ændret;
 2. anmoder om fornyet forelæggelse, hvis Kommissionen agter at ændre dette forslag i væsentlig grad eller erstatte det med en anden tekst;
 3. pålægger sin formand at sende Parlamentets holdning til Rådet og Kommissionen.

¹ Endnu ikke offentliggjort i EUT.

Europa-Parlamentets holdning fastlagt ved førstebehandlingen den 12. december 2006 med henblik på vedtagelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. .../2007 om EF toldkodeksen (Moderniseret toldkodeks)

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR -

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 26, 95, 133 og 135,

under henvisning til protokol 2 i tiltrædelsesakten for Spanien og Portugal vedrørende De Kanariske Øer og Ceuta og Melilla, særlig artikel 9, stk. 1,

under henvisning til forslag fra *Kommissionen*,

under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg¹,

efter proceduren i traktatens artikel 251², og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Fællesskabets grundlag er en toldunion. Af hensyn til de økonomiske operatører og toldmyndighederne i Fællesskabet bør de nuværende toldforskrifter samles i en EF-toldkodeks, i det følgende benævnt "kodeksen". Ud fra idéen om det indre marked bør kodeksen indeholde de generelle regler og procedurer, som kan sikre anvendelsen af told- og andre fælles politikforanstaltninger, der er indført på fællesskabsplan som led i varehandelen mellem Fællesskabet og lande eller områder uden for Fællesskabets toldområde, under hensyntagen til kravene i disse fælles politikker. Den bør ikke gribe ind i specifikke bestemmelser på andre områder, som kan findes eller kan blive indført som led i blandt andet lovgivning om landbrug, miljø, den fælles handelspolitik, statistikker eller egne indtægter. Toldforskrifterne bør bringes mere på linje med bestemmelserne om opkrævning *af importafgifter*, uden at der ændres ved anvendelsesområdet for gældende afgiftsbestemmelser.

¹ EUT C

² *Europa-Parlamentets holdning af 12.12.2006.*

- (2) Som det fremgår af Kommissionens meddelelse *Beskyttelse af Fællesskabernes finansielle interesser - Bekæmpelse af Svig - Handlingsplan 2004-2005*¹, er det hensigtsmæssigt at tilpasse de retlige rammer til beskyttelse af Fællesskabets finansielle interesser.
- (3) Rådets forordning (EØF) nr. 2913/92 af 12. oktober 1992 om indførelse af en EF-toldkodeks² var baseret på en integration af de toldprocedurer, som blev anvendt særskilt i medlemsstaterne i 1980'erne. Denne forordning er gentagne gange og i væsentlig grad blevet ændret, siden den blev indført, for at håndtere specifikke problemer såsom beskyttelse af god tro eller iagttagelse af sikkerhedskrav. Det er nødvendigt at foretage yderligere ændringer af kodeksen som følge af de omfattende lovændringer, der er sket i de seneste år både på fællesskabsplan og på internationalt plan, heriblandt udløbet af traktaten om oprettelse af Det Europæiske Kul- og Stålfællesskab og ikrafttrædelsen af tiltrædelsesakten den 1. maj 2004 samt ændringen til den internationale konvention om forenkling og harmonisering af regler om toldbehandling, i det følgende benævnt "Kyoto-konventionen", som Rådet ved sin afgørelse 2003/231/EF³ godkendte Fællesskabets tiltrædelse af. Det er på tide at strømline toldprocedurerne og tage med i betragtning, at elektroniske angivelser og procedurer nu er reglen og papirbaserede angivelser og procedurer undtagelsen. På grund af alt dette er det ikke længere tilstrækkeligt at ændre den nuværende kodeks; det er nødvendigt med en fuldstændig revision.
- (4) For at gøre det lettere at drive lovlig handel og bekæmpe svig er det nødvendigt med enkle, hurtige standardiserede toldprocedurer og –processer. Det er derfor hensigtsmæssigt, som det også er anført i *Kommissionens meddelelse* om enkle og papirløse rammer for told og handel⁴, at forenkle toldforskrifterne ved at tillade brug af moderne værktøjer og teknologi, at sikre en endnu mere ensartet anvendelse af toldforskrifterne og dermed sørge for det rette grundlag for effektive og enkle procedurer til toldbehandling. Toldprocedurerne bør smeltes sammen eller rettes ind og antallet af procedurer reduceres til, hvad der er økonomisk forsvarligt, med henblik på at øge erhvervslivets konkurrenceevne.

¹ KOM(2004)0544 af 9.8.2004.

² EFT L 302 af 19.10.1992, s. 1. Senest ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 648/2005 (EUT L 117 af 4.5.2005, s. 13).

³ EFT L 86 af 3.4.2003, s. 21. Ændret ved afgørelse 2004/485/EF (EUT L 162 af 30.4.2004, s. 113).

⁴ KOM(2003)0452 af 24.7.2003.

- (5) Med færdiggørelsen af det indre marked, færre barrierer for international handel og investering og større behov for at sørge for sikkerhed og sikring ved Fællesskabets ydre grænser er toldvæsenets rolle blevet ændret, og det er nu en central del af globaliseringen og overvåger og styrer international handel, hvorved det bliver en katalysator for landes og virksomheders konkurrenceevne. Toldforskrifterne bør derfor afspejle den nye økonomiske virkelighed og toldvæsenets nye rolle og opgaver.
- (6) Brugen af informations- og kommunikationsteknologi, i det følgende benævnt "IT", er af afgørende betydning, hvis der skal sikres handelslettelser og samtidig være en effektiv toldkontrol, således at der bliver færre omkostninger for erhvervslivet og færre risici for samfundet. Det er derfor nødvendigt at indføre det retsprincip, at alle told- og handelstransaktioner bliver behandlet elektronisk, og at IT-systemer til toldekspeditioner tilbyder de samme faciliteter for økonomiske operatører i alle medlemsstater.
- (7) ***Denne brug af informations- og kommunikationsteknologi skal ledsages af en harmonisering af toldkontrollen, der skal være effektiv i hele EU-området og ikke må medføre konkurrencebegrænsende adfærd ved de forskellige ind- og/eller udpassagesteder på Fællesskabets område.***
- (8) For at gøre det lettere at drive virksomhed samtidig med, at der foregår en passende kontrol af varer, der føres ind i eller ud af Fællesskabets toldområde er det hensigtsmæssigt, at de oplysninger, som indleveres af økonomiske operatører, deles mellem toldmyndighederne og med andre instanser, som er involveret i denne kontrol, herunder politi, grænsevagter og veterinær- og miljømyndigheder, under hensyntagen til bestemmelserne om beskyttelse af relevante data, således at de økonomiske operatører kun behøver at give oplysninger én gang ("single window"), og at varerne kontrolleres af disse myndigheder på samme tidspunkt og på samme sted ("one-stop-shop").
- (9) For at gøre det lettere at drive ***visse virksomheder*** bør de økonomiske operatører ***fortsat*** have ret til at lade sig repræsentere over for toldmyndighederne. ***Det bør dog ikke længere være muligt at begrænse denne repræsentationsret gennem en medlemsstats lovgivning. Toldrepræsentanten bør desuden have mulighed for at blive indrømmet status som autoriseret økonomisk operatør.***

- (10) Samarbejdsvillige og pålidelige økonomiske operatører bør som "autoriserede økonomiske operatører" kunne få størst mulig fordel af den udbredte anvendelse af forenkling og nyde godt af mindre toldkontrol, dog under hensyntagen til sikkerheds- og sikringsaspekter. ***De kan således få status som enten autoriseret økonomisk operatør med tilladelse til at udnytte "forenklede toldbestemmelser" eller autoriseret økonomisk operatør med tilladelse til at udnytte "sikkerheds- og sikringsrelaterede lettelser". De kan indrømmes enten den ene eller den anden status eller begge samtidigt.***
- (11) Alle afgørelser, som officielt træffes af toldmyndighederne i tilknytning til toldforskrifterne, og som har retsvirkning for en eller flere personer, herunder bindende oplysninger, som meddeles af disse myndigheder, bør være omfattet af de samme regler. Alle afgørelser af den art bør være gyldige i hele Fællesskabet og bør kunne annulleres, ændres, medmindre andet er bestemt, eller tilbagekaldes, hvis de ikke er i overensstemmelse med toldforskrifterne eller fortolkningen heraf.
- (12) Ifølge chartret om grundlæggende rettigheder skal alle have ret til at klage over enhver afgørelse, der træffes af toldmyndighederne, og alle skal have ret til at blive hørt, inden der træffes en afgørelse, som måtte berøre vedkommende negativt. En sådan bestemmelse i kodeksen bør også gælde i tilfælde af efterfølgende opkrævning og for afgørelser om krav om godtgørelse eller fritagelse.
- (13) Hvis toldprocedurerne skal strømlines inden for et elektronisk miljø, kræver det en ansvarsfordeling mellem toldmyndighederne i de forskellige medlemsstater. Det er nødvendigt, hvis de sanktioner, der anvendes, skal være effektive, have en afskrækkende virkning og stå i et rimeligt forhold til lovovertrædelsen i hele det indre marked for at modvirke alvorlige overtrædelser af toldreglerne og dermed begrænse risikoen for svig, trusler mod sikkerhed og sikring og for at sikre Fællesskabets finansielle interesser. Det kan kun ske gennem en fælles fællesskabsramme, som giver kompetence til at pålægge sanktioner og afgrænse disse sanktioner med fuld respekt for chartret om grundlæggende rettigheder.

- (14) For at sikre, at der er en balance mellem på den ene side toldmyndighedernes behov for at kunne sikre en korrekt anvendelse af toldforskrifterne og på den anden side de økonomiske operatørers ret til at få en fair behandling, bør toldmyndighederne have udstrakte kontrolbeføjelser og de økonomiske operatører klageret.
- (15) For at der opstår så få risici som muligt for Fællesskabet, dets borgere og dets handelspartnere, bør en harmoniseret anvendelse af toldkontrollen i medlemsstaterne baseres på en fælles ramme for risikostyring og et elektronisk system til gennemførelse heraf. At der fastlægges en fælles ramme for risikostyring for alle medlemsstater, forhindrer ikke medlemsstaterne i at kontrollere varer ved stikprøvekontrol.
- (16) Det er nødvendigt at fastlægge, hvilke faktorer der skal ligge til grund for import- eller eksportafgifter og andre foranstaltninger for så vidt angår varehandel. Det er også hensigtsmæssigt, at der bliver fastlagt klare bestemmelser for udstedelse af oprindelsesbeviser i Fællesskabet, hvis det er nødvendigt af hensyn til handel.
- (17) For så vidt angår reglerne om præferenceoprindelse er det hensigtsmæssigt at give Kommissionen beføjelse til at vedtage disse regler i de tilfælde, hvor varer er omfattet af præferenceforanstaltninger gældende for handel mellem Fællesskabets toldområde og Ceuta og Melilla, for at fremskynde beslutningstagningen inden for Fællesskabet.
- (18) Alle tilfælde af toldskyld, der opstår ved indførsel, bortset fra når det sker efter indgivelse af en toldangivelse om overgang til fri omsætning eller midlertidig indførsel med delvis fritagelse, bør samles i en gruppe for at undgå vanskeligheder med at fastslå, hvilket retsgrundlag toldskyldens opståen hviler på. Det samme bør gælde, når der opstår toldskyld ved udførsel.
- (19) Eftersom toldmyndighedernes nye rolle indebærer ansvarsdeling og samarbejde mellem indlandske toldsteder og grænsetoldsteder, vil toldskylden i de fleste tilfælde være opstået det sted, hvor debitor er etableret, da det er det for dette sted kompetente toldsted, der bedst kan føre tilsyn med den pågældende persons aktiviteter.

- (20) Endvidere er det, ligesom det fremgår af Kyoto-konventionen, hensigtsmæssigt kun at have et mindre antal tilfælde, hvor der kræves et administrativt samarbejde mellem medlemsstaterne til at fastslå det sted, hvor toldskylden opstod, og til at opkræve afgifterne.
- (21) Reglerne for særlige procedurer bør give mulighed for, at der kan benyttes en samlet sikkerhedsstillelse for alle kategorier af særlige procedurer, og at denne sikkerhedsstillelse kan være samlet og dække en række transaktioner.
- (22) For at sikre en bedre beskyttelse af Fællesskabets og medlemsstaternes finansielle interesser bør en sikkerhedsstillelse også dække ikke-angivne eller ukorrekt angivne varer i en forsendelse eller i en angivelse, som den er stillet som sikkerhed for. Af samme årsag bør kautionistens tilsagn også dække afgiftsbeløb, som forfalder til betaling efter efterfølgende kontrol.
- (23) For at sikre Fællesskabets og medlemsstaternes finansielle interesser og dæmme op for svigagtig praksis er det tilrådeligt med ordninger, der indebærer graduerede foranstaltninger for så vidt angår anvendelse af en samlet sikkerhedsstillelse. Hvis der er øget risiko for svig, bør det være muligt midlertidigt at forbyde anvendelse af samlet sikkerhedsstillelse under hensyntagen til de økonomiske operatørers særlige situation.
- (24) Det er rimeligt, at der tages hensyn til god tro i de tilfælde, hvor der opstår toldskyld som følge af manglende overholdelse af toldforskrifterne, og at forsømmelighed får så lille en virkning som muligt for debitor.
- (25) Det er nødvendigt at fastlægge et princip om, hvordan varers status som fællesskabsvarer fastsættes, og under hvilke omstændigheder denne status kan fortabes, og at have et grundlag for at fastslå, hvornår denne status forbliver uændret for varer, der midlertidigt forlader Fællesskabets toldområde.
- (26) Når en økonomisk operatør på forhånd har givet de nødvendige oplysninger til risikobaseret kontrol af varerne, er det hensigtsmæssigt at sørge for, at varerne som hovedregel frigives hurtigt. Afgiftskontrol og handelspolitisk kontrol bør primært foretages af det toldsted, der er ansvarligt for det sted, hvor den økonomiske operatørs virksomhedslokaler er beliggende.

- (27) Reglerne for toldangivelse bør moderniseres og strømlines, og det bør især kræves, at toldangivelserne normalt skal foregå elektronisk, og at der kun kan være en type forenklet angivelse.
- (28) Eftersom Kyoto-konventionen *anbefaler*, at *toldangivelser indgives*, registreres og undersøges inden varernes ankomst, og at det sted, hvor angivelsen indgives, og det sted, hvor varerne befinder sig rent fysisk, holdes ude fra hinanden, er det hensigtsmæssigt at sørge for en centraliseret toldbehandling på det sted, hvor den økonomiske operatør er etableret. Ved en centraliseret toldbehandling bør der også være mulighed for brug af forenkledede angivelser, udsættelse af datoen for aflevering af en fuldstændig angivelse og hertil hørende dokumenter, periodisk angivelse og udsættelse af betaling.
- (29) For at bidrage til at sikre neutrale vilkår for konkurrence i hele Fællesskabet er det hensigtsmæssigt at der på fællesskabsplan fastlægges regler for, at varer tilintetgøres eller på anden måde overtages af toldmyndighederne, hvilket tidligere har krævet national lovgivning.
- (30) Det er hensigtsmæssigt at indføre fælles, enkle regler for de særlige procedurer (forsendelse, oplagring, særlig anvendelse og forædling) suppleret med et lille sæt af regler for hver kategori af de særlige procedurer for at gøre det let for operatøren at vælge den rette procedure, at undgå fejl og at mindske antallet af efteropkrævninger og godtgørelser.
- (31) Det bør gøres lettere at give bevillinger til flere særlige procedurer med en samlet sikkerhedsstillelse og et enkelt overvågningstoldsted, og der bør være enkle regler om opståen af toldskyld i disse tilfælde. Grundprincippet bør være, at varer, der er henført under en særlig procedure, eller produkter, der er fremstillet af sådanne varer, værdiansættes på tidspunktet for toldskyldens opståen. Men det bør også være muligt, når det er økonomisk berettiget, at varerne værdiansættes på det tidspunkt, hvor de henføres under en særlig procedure. De samme principper bør gælde for sædvanlige behandlinger.
- (32) I lyset af de øgede sikkerhedsrelaterede foranstaltninger, der blev indført i kodeksen ved *Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 648/2005 af 13. april 2005 om ændring af Rådets forordning (EØF) nr. 2913/92 om indførelse af en EF-toldkodeksforordning*¹, bør anbringelse af varer i frizoner blive en toldprocedure, og varerne bør gøres til genstand for toldkontrol ved indførslen og med hensyn til regnskaber.

¹ *EUT L 117 af 4.5.2005, s. 13*

- (33) For varer, der henføres til en særlig anvendelse, bør der fastlægges en grundlæggende retlig ramme for suspension af punktafgifter som omhandlet i Rådets direktiv 92/12/EØF af 25. februar 1992 om den generelle ordning for punktafgiftspligtige varer, om oplægning og omsætning heraf samt om kontrol hermed¹, moms ved indførsel som omhandlet i artikel 7, stk. 3, og artikel 10, stk. 3, i Rådets *sjette* direktiv 77/388/EØF af 17. maj 1977 om harmonisering af medlemsstaternes lovgivning om omsætningsafgifter - Det fælles merværdiafgiftssystem: ensartet beregningsgrundlag², og handelspolitiske foranstaltninger.
- (34) Eftersom det ikke længere er nødvendigt med en intention om genudførsel, bør aktiv forædling under suspensionsordningen sammensmeltes med forarbejdning under toldkontrol, og aktiv forædling under tilbagebetalingsordningen bør udgå. Denne ene procedure for aktiv forædling bør også dække tilintetgørelse, undtagen hvis tilintetgørelsen foretages af eller under tilsyn af toldvæsenet.
- (35) Sikkerhedsrelaterede foranstaltninger i tilknytning til fællesskabsvarer, der føres ud af Fællesskabets toldområde, bør ligeledes anvendes ved genudførsel af ikke-fællesskabsvarer. De samme grundregler bør gælde for alle typer af varer, med mulighed for undtagelser, hvor det er nødvendigt, også for varer, der blot sendes i transit gennem Fællesskabets toldområde.
- (36) For at kunne sikre en effektiv beslutningstagning og ensartethed er det hensigtsmæssigt at strømline de mekanismer, der bruges til vedtagelse af gennemførelsesforanstaltninger, forklarende bemærkninger, retningslinjer og afgørelser, som træffes af toldmyndighederne samt til forberedelse af en fælles holdning i udvalg, arbejdsgrupper og paneler, der er indført ved eller under internationale aftaler, der omhandler *toldforskrifter*. *Forvaltningsproceduren* passer bedst til vedtagelse af gennemførelsesbestemmelser, og *høringsproceduren* bedst til vedtagelse af retningslinjer og forklarende bemærkninger.
- (37) De nødvendige foranstaltninger til gennemførelse af denne forordning bør vedtages efter Rådets afgørelse 1999/468/EF af 28. juni 1999 om fastsættelse af de nærmere vilkår for udøvelsen af de gennemførelsesbeføjelser, der tillægges Kommissionen³.

¹ EFT L 76 af 23.3.1992, s. 1. Senest ændret ved direktiv 2004/106/EF (EUT L 359 af 4.12.2004, s. 30).

² EFT L 145 af 13.6.1977, s. 1. Senest ændret ved *direktiv 2006/69/EF (EUT L 221 af 12.8.2006, s. 9)*.

³ EFT L 184 af 17.7.1999, s. 23. *Ændret ved afgørelse 2006/512/EF (EUT L 200 af 22.7.2006, s. 11)*.

- (38) Det er hensigtsmæssigt at give beføjelse til vedtagelse af gennemførelsesbestemmelser, især når Fællesskabet accepterer tilsagn og forpligtelser i forbindelse med internationale aftaler, som kræver tilpasning af bestemmelser i kodeksen.
- (39) For at forenkle og rationalisere toldforskrifterne er der en række bestemmelser, som for øjeblikket indgår i autonome EF-retsakter, der af klarhedshensyn er blevet indarbejdet i kodeksen.

Følgende forordninger bør derfor ophæves sammen med forordning (EØF) *nr. 2913/92*:

- **Rådets** forordning (EØF) nr. 3925/91 af 19. december 1991 om afskaffelse af kontrol og formaliteter gældende for håndbagage og indchecket bagage tilhørende personer, der foretager en flyvning inden for Fællesskabet, samt for bagage tilhørende personer, der foretager en overfart ad søvejen inden for Fællesskabet¹
 - Rådets forordning (EF) nr. 82/2001 af 5. december 2000 om definition af begrebet "produkter med oprindelsesstatus" og om ordninger for administrativt samarbejde i samhandelen mellem Fællesskabets toldområde og Ceuta og Melilla²
 - Rådets forordning (EF) nr. 1207/2001 af 11. juni 2001 om fremgangsmåder til forenkling af udstedelse af EUR.1-varecertifikatet, udfærdigelse af fakturaerklæringer og EUR.2-dokumenter samt udstedelsen af visse godkendte eksporttilladelser i henhold til bestemmelserne om præferencehandelsordningerne mellem Det Europæiske Fællesskab og visse lande³.
- (40) I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet er det, hvis toldunionen skal fungere effektivt som en central søjle på det interne marked, nødvendigt og hensigtsmæssigt at fastlægge regler og procedurer, der gælder for varer, som føres ind i eller ud af Fællesskabets toldområde. Denne forordning går ikke ud over, hvad der er nødvendigt for at nå de tilstræbte mål, jf. traktatens artikel 5, *afsnit 3* -

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

¹ EFT L 374 af 31.12.1991, s. 4. Senest ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1882/2003 (EUT L 284 af 31.10.2003, s. 1).

² EFT L 20 af 20.1.2001, s. 1.

³ EFT L 165 af 21.6.2001, s. 1. Ændret ved forordning (EF) nr. 1617/2006 (EUT L 300 af 31.10.2006, s. 5).

AFSNIT I

ALMINDELIGE BESTEMMELSER

KAPITEL 1

TOLDFORSKRIFTERNES ANVENDELSESOMRÅDE, TOLDVÆSENETS OPGAVE SAMT DEFINITIONER

Artikel 1

Emne og anvendelsesområde

Ved denne forordning indføres en EF-toldkodeks, i det følgende benævnt "kodeksen", som fastlægger de almindelige regler og procedurer, der gælder for varer, der føres ind i eller ud af Fællesskabets toldområde.

Kodeksen finder ensartet anvendelse i hele Fællesskabets toldområde, medmindre andet gælder ifølge lovgivning på andre områder vedrørende handel af den art.

Artikel 2

Toldmyndighedernes opgave

Toldmyndighederne er ansvarlige for at **overvåge Fællesskabets internationale handel**, og derved bidrager de til åben handel, til gennemførelse af de eksterne aspekter ved intern handel, **den fælles handelspolitik** og **de øvrige** fælles fællesskabspolitikker med relevans for handel, samt til generel sikkerhed i forsyningskæden. Disse opgaver omfatter følgende:

- a) at beskytte Fællesskabets og dets medlemsstaters finansielle interesser

- b) at beskytte Fællesskabet mod unfair og ulovlig handel og samtidig støtte lovlig erhvervsaktivitet
- c) at sørge for sikkerhed og sikring for borgere og miljø, i givet fald i nært samarbejde med andre myndigheder
- d) at *opretholde en passende balance mellem toldkontrol og lettelse af den lovlige handel.*

Artikel 3

Toldområde

1. Fællesskabets toldområde omfatter følgende områder, også deres søterritorium, indre farvande og luftrum:
 - Kongeriget Belgiens område
 - Den Tjekkiske Republiks område
 - Kongeriget Danmarks område, med undtagelse af Færøerne og Grønland
 - Forbundsrepublikken Tysklands område, med undtagelse af øen Helgoland og Büsingen-området (traktat af 23. november 1964 mellem Forbundsrepublikken Tyskland og Schweiz)
 - Republikken Estlands område
 - Den Helleniske Republiks område
 - Kongeriget Spaniens område, med undtagelse af Ceuta og Melilla

- Den Franske Republiks område, med undtagelse af Ny Kaledonien, Mayotte, Saint Pierre og Miquelon, Wallis- og Futuna-øerne og Fransk Polynesien
- Irlands område
- Den Italienske Republiks område, med undtagelse af Livigno og Campione d'Italia samt den til det italienske område hørende del af Luganosøen mellem bredden og den politiske grænse for den mellem Ponte Tresa og Porto Ceresio beliggende zone
- Republikken Cyperns område, i henhold til bestemmelserne i tiltrædelsesakten
- Republikken Letlands område
- Republikken Litauens område
- Storhertugdømmet Luxembourgs område
- Republikken Ungarns område
- Republikken Maltas område
- Kongeriget Nederlandenes område i Europa
- Republikken Østrigs område
- Republikken Polens område
- Den Portugisiske Republiks område
- Republikken Sloveniens område
- Den Slovakiske Republiks område

- Republikken Finlands område
 - Kongeriget Sveriges område
 - Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirlands område samt Kanaløerne og øen Man.
2. De nedenfor anførte områder, herunder deres søterritorium, indre farvande og luftrum, der er beliggende uden for medlemsstaternes områder, anses i overensstemmelse med de konventioner og traktater, der gælder for dem, som hørende til Fællesskabets toldområde:
- a) **FRANKRIG**

Monacos område, således som det er fastlagt i den toldkonvention, der blev undertegnet i Paris den 18. maj 1963 (Journal Officiel de la République Française af 27. september 1963, s. 8679).
 - b) **CYPERN**

Det Forenede Kongeriges baseområder Akrotiri og Dhekelia, således som de er fastlagt i traktaten om oprettelse af Republikken Cypern, der blev undertegnet i Nicosia den 16. august 1960 (United Kingdom Treaty Series No 4 (1961) Cmnd. 1252).
3. Nogle af bestemmelserne i toldlovgivningen kan finde anvendelse uden for Fællesskabets toldområde, enten på grundlag af særlig lovgivning eller som følge af internationale aftaler.

Artikel 4

Definitioner

I denne kodeks forstås ved:

- 1) toldmyndigheder: medlemsstaternes toldadministrationer, der er ansvarlige for at håndhæve toldforskrifterne, og alle andre myndigheder, der i henhold til national lov har beføjelse til at håndhæve visse toldforskrifter
- 2) toldforskrifter: et sæt af forskrifter, der består af følgende:
 - a) kodeksen og de bestemmelser, der vedtages på fællesskabsplan og i givet fald på nationalt plan for at gennemføre den
 - b) den fælles toldtarif
 - c) internationale aftaler, der indeholder toldbestemmelser, for så vidt som de gælder i Fællesskabet
- 3) person: en fysisk person, en juridisk person og enhver sammenslutning af personer, som ikke er en juridisk person, men som i henhold til fællesskabslov eller national lov anerkendes at have rets- og handleevne
- 4) økonomisk operatør: en person, *der som led i sit erhverv er involveret i virksomhed, der er omfattet af toldlovgivningen*
- 5) *toldrepræsentant: en person etableret på Unionens område, der leverer toldtjenester til tredjemand*
- 6) risiko: sandsynligheden for at en hændelse kan opstå i forbindelse med indpassage, udpassage, transit, overførsel og særlige anvendelsesformål for så vidt angår varebevægelser mellem Fællesskabets toldområde og lande eller områder uden for dette område, og for at der er varer til stede, der ikke har fællesskabsstatus, hvilket kan resultere i følgende:

- a) det forhindrer en korrekt anvendelse af fællesskabsforanstaltninger eller nationale foranstaltninger
 - b) det bringer Fællesskabets og dets medlemsstaters finansielle interesser i fare
 - c) det udgør en trussel mod Fællesskabets og dets borgeres sikkerhed og sikring, mod folke-, dyre- eller plantesundheden, mod miljøet eller mod forbrugerne
- 7) toldkontrol: specifikke handlinger, der foretages af toldmyndighederne i medfør af artikel 27-30
- 8) summarisk angivelse: en angivelse, der skal foretages, inden en vare føres ind i eller ud af Fællesskabets toldområde
- 9) toldangivelse: den handling, ved hvilken en person i behørig form og efter de foreskrevne regler tilkendegiver at ville henføre en vare under en bestemt toldprocedure med i givet fald en angivelse af, hvilken særlig ordning der skal anvendes
- 10) klarerer: en person, der foretager en summarisk angivelse eller en toldangivelse i eget navn, eller i hvis navn der foretages en toldangivelse**
- 11) toldprocedure: enhver af følgende procedurer, som varer kan henføres under i overensstemmelse med denne kodeks:
- a) overgang til fri omsætning
 - b) særlige procedurer
 - c) udførsel
- 12) importafgifter: told som fastsat i den fælles toldtarif, der skal betales ved indførsel af varer

- 13) eksportafgifter: told som fastsat i den fælles toldtarif, der skal betales ved udførsel af varer
- 14) ikke-fællesskabsvarer: andre varer end de under nr. 20) omhandlede, eller varer, som har mistet deres status som fællesskabsvarer
- 15) risikoforvaltning: den systematiske identifikation af risici og gennemførelse af alle de foranstaltninger, der er nødvendige for at begrænse risiciene
- 16) frigivelse af en vare: den handling, hvorved toldmyndighederne giver tilladelse til, at der disponeres over en vare til de formål, der er angivet for den toldprocedure, som varen er henført under
- 17) toldtilsyn: enhver handling, der generelt udføres af toldmyndighederne for at sikre overholdelse af toldforskrifterne og, i givet fald, af de øvrige bestemmelser, der gælder for varer undergivet toldtilsyn
- 18) tilbagebetaling: godtgørelse af eller fritagelse for importafgifter for varer, som overgår til fri omsætning, hvis disse varer udføres fra Fællesskabets toldområde i uforandret stand eller i form af forædlingsprodukter
- 19) forædlingsprodukter: varer, der er henført under en forædlingsprocedure, og som har været genstand for forædlingsprocesser
- 20) person etableret i Fællesskabets toldområde:
 - a) for så vidt angår en fysisk person: enhver person, som har sit sædvanlige opholdssted på Fællesskabets toldområde
 - b) for så vidt angår en juridisk person eller en sammenslutning af personer: enhver person, som har sit hjemsted, sit hovedsæde eller et fast driftssted på Fællesskabets toldområde
- 21) toldmæssig status: en vares status som fællesskabsvare eller som ikke-fællesskabsvare

- 22) fællesskabsvarer: varer som falder ind under en af følgende kategorier:
- a) varer, som fuldt ud er fremstillet inden for Fællesskabets toldområde, uden at der i dem indgår varer, som er indført fra lande eller områder uden for Fællesskabets toldområde
 - b) varer, som er indført fra lande eller områder uden for Fællesskabets toldområde, og som er bragt i fri omsætning
 - c) varer, som er fremstillet inden for Fællesskabets toldområde enten udelukkende af de i litra b) omhandlede varer eller af de i litra a) og b) omhandlede varer
- 23) frembydelse for toldvæsenet: underretning af toldmyndighederne om en vares ankomst på toldstedet eller ethvert andet sted, som toldmyndighederne har anvist eller godkendt, og om, at denne vare er tilgængelig for toldkontrol
- 24) indehænderen af en vare: den person, som ejer varen, eller som har en tilsvarende ret til at disponere over den, eller som har fysisk kontrol med den
- 25) brugeren af en procedure: den person, som foretager angivelsen, eller på hvis vegne toldangivelsen foretages, eller den person, som nævnte persons rettigheder og pligter vedrørende en toldprocedure er overført til
- 26) handelspolitiske foranstaltninger: ikke-toldmæssige foranstaltninger, der som led i den fælles handelspolitik er fastlagt i form af fællesskabsbestemmelser, som gælder ved indførsel og udførsel af varer
- 27) forædlingsprocesser: en af følgende processer:
- a) bearbejdning af varer, herunder montage og samling samt tilpasning til andre varer
 - b) forarbejdning af varer

- c) tilintetgørelse af varer
 - d) reparation af varer, herunder istandsættelse og justering
 - e) anvendelse af varer, som ikke indgår i forædlingsprodukterne, men som muliggør eller letter fremstillingen af disse produkter, selv om de ved deres anvendelse forbruges helt eller delvis (hjælpestoffer)
- 28) udbyttesats: den mængde eller den procentdel af forædlingsprodukter, der opnås ved forædling af en bestemt mængde varer, der er henført under en forædlingsprocedure.

KAPITEL 2

PERSONERS RETTIGHEDER OG PLIGTER I HENHOLD TIL TOLDFORSKRIFTERNE

Afdeling 1

Oplysninger

Artikel 5

Udveksling af data, databeskyttelse

1. Al påkrævet udveksling af data, ledsagedokumenter, afgørelser og meddelelser mellem toldmyndigheder og mellem økonomiske operatører og toldmyndigheder sker ved hjælp af edb.

Kommissionen kan efter den procedure, der henvises til i *artikel 194, stk. 3*, vedtage *foranstaltninger, der har til formål at ændre ikke-væsentlige bestemmelser i denne retsakt ved at supplere den med* bestemmelser om undtagelser til første afsnit.

2. Medmindre der udtrykkeligt er fastsat andet, vedtager Kommissionen efter den procedure, der henvises til i *artikel 194, stk. 2*, bestemmelser om følgende:
 - a) regler, der definerer og gælder for de meddelelser, der skal udveksles mellem toldsteder, når det er påkrævet ved anvendelse af toldforskrifterne
 - b) et fælles datasæt og format for de datameddelelser, der skal udveksles i medfør af toldforskrifterne.

De data, der henvises til i første afsnit, litra b), skal indeholde de oplysninger, der er nødvendige for risikoanalysen og en korrekt anvendelse af toldkontrollen, i givet fald under anvendelse af internationale standarder og international handelspraksis.

De systemer, der er nødvendige for elektronisk udveksling af data mellem toldsteder i henhold til stk. 1, skal være indført senest den 30. juni 2009.

Artikel 6

Databeskyttelse

1. Enhver oplysning, som toldmyndighederne får under udøvelsen af deres opgaver, og som er af fortrolig art, eller som meddeles fortroligt, er omfattet af tavshedspligt. Medmindre det er med henblik på toldkontrol som fastsat i artikel 28, stk. 2, må denne oplysning ikke videregives af toldmyndighederne uden udtrykkelig tilladelse fra den person eller den myndighed, der har givet oplysningen.

En sådan oplysning kan dog videregives uden tilladelse, hvis de kompetente myndigheder er forpligtet eller bemyndiget hertil ifølge gældende bestemmelser, herunder navnlig bestemmelser vedrørende databeskyttelse, eller i forbindelse med en retssag.

2. Meddelelse af fortrolige data til toldadministrationerne og andre instanser i lande eller områder uden for Fællesskabets toldområde er kun tilladt inden for rammerne af en international aftale, som har et tilsvarende niveau for databeskyttelse.

Videregivelse eller meddelelse af oplysninger skal finde sted i fuld overensstemmelse med gældende bestemmelser om databeskyttelse.

Artikel 7

Udveksling af andre oplysninger mellem toldmyndigheder og økonomiske operatører

1. Toldmyndigheder og økonomiske operatører kan udveksle alle oplysninger, som ikke er udtrykkeligt påkrævet ifølge toldforskrifterne, med henblik på gensidigt samarbejde for at identificere og modvirke risici. Denne udveksling kan finde sted ifølge en skriftlig aftale og kan indebære, at toldmyndighederne får adgang til de økonomiske operatørers computersystemer.
2. Enhver oplysning, der gives af den ene part til den anden under det samarbejde, der henvises til i stk. 1, er fortrolig, medmindre begge parter aftaler andet.

Artikel 8

Oplysninger fra toldmyndighederne

1. Enhver person kan anmode toldmyndighederne om oplysninger vedrørende anvendelse af toldforskrifterne. En sådan anmodning kan afvises, hvis den ikke vedrører en import- eller eksporttransaktion, der overvejes konkret.
2. Toldmyndighederne sørger for en regelmæssig dialog med de økonomiske operatører og andre myndigheder, der er involveret i international varehandel. De sørger for større åbenhed ved at gøre lovgivning, administrative regler og ansøgningsblanketter vedrørende international varehandel gratis tilgængelige for de økonomiske operatører, hvor det er praktisk muligt gennem internettet.

Artikel 9

Oplysninger til toldmyndighederne

1. Enhver person, som er direkte eller indirekte involveret i opfyldelsen af toldformaliteter, skal på toldmyndighedernes forlangende stille alle nødvendige dokumenter og oplysninger til rådighed for dem inden for en nærmere angivet tidsfrist, uanset hvilket medium der anvendes, og yde al nødvendig bistand.
2. Med forbehold af eventuel anvendelse *af sanktioner*, bliver den pågældende person ved indgivelse af en summarisk angivelse eller en toldangivelse, herunder en forenklet angivelse, eller en meddelelse, eller ved fremsættelse af en anmodning om bevilling eller enhver anden afgørelse ansvarlig for følgende:
 - a) rigtigheden af oplysningerne i angivelsen, meddelelsen eller anmodningen eller i enhver anden relevant form
 - b) ægtheden af alle dokumenter, der indgives eller gøres tilgængelige
 - c) i givet fald overholdelse af alle forpligtelser, der gælder i forbindelse med henførsel af varerne under den pågældende procedure eller udførelsen af de tilladte transaktioner.

Første afsnit gælder også alle oplysninger, som toldmyndighederne kræver.

Hvis det er en repræsentant for den pågældende person, der indgiver angivelsen eller meddelelsen, forelægger anmodningen eller giver de krævede oplysninger, er repræsentanten også bundet af de forpligtelser, der er anført i første afsnit.

Artikel 10

Fælles datasystem

Medlemsstaterne samarbejder med Kommissionen om at udvikle, vedligeholde og benytte et elektronisk system til fælles registrering og vedligeholdelse af optegnelser over følgende:

- a) alle personer, der er direkte eller indirekte involveret i opfyldelse af toldformaliteter
- b) enhver tilladelse vedrørende en toldprocedure eller autoriserede økonomiske operatørers status.

Dataene skal være tilgængelige for medlemsstaternes toldadministrationer under deres arbejde og, efter de regler, der henvises til i tredje afsnit, for økonomiske operatører.

Kommissionen vedtager efter den procedure, der henvises til i *artikel 194, stk. 3, foranstaltninger, der har til formål at ændre ikke-væsentlige bestemmelser i denne retsakt ved at supplere den med* bestemmelser om, hvilken form og hvilket indhold der skal være standard for de data, der skal registreres, og hvilke regler der skal gælde for adgangen til disse data.

Afdeling 2

Toldrepræsentation

Artikel 11

Toldrepræsentant

1. En person kan udpege en repræsentant til at varetage forbindelsen med toldmyndighederne med henblik på at foretage de handlinger og opfylde de formaliteter, der er fastsat i toldforskrifterne, i det følgende benævnt en "toldrepræsentant".

Denne toldrepræsentation kan enten være direkte, når toldrepræsentanten handler i en anden persons navn og på en anden persons vegne, eller indirekte, når toldrepræsentanten handler i eget navn, men på en anden persons vegne.

2. En toldrepræsentant skal være etableret i Fællesskabets toldområde.

Kommissionen kan efter den procedure, der henvises til i *artikel 194, stk. 3*, vedtage *foranstaltninger, der har til formål at ændre ikke-væsentlige bestemmelser i denne retsakt ved at supplere den med bestemmelser om undtagelser til første afsnit i dette stykke.*

3. *Status som toldrepræsentant er underlagt følgende krav:*

- *den er tilgængelig for enhver, der ansøger om denne status*
- *den forvaltes af et regeringsorgan i den pågældende medlemsstat*
- *den anerkendes i alle medlemsstater, når den er blevet registreret i ansøgningsmedlemsstaten*
- *den forudsætter praktisk kompetence eller professionelle kvalifikationer, som har direkte tilknytning til den pågældende aktivitet.*

Der er ingen begrænsning for antallet af toldrepræsentanter i Fællesskabet.

En person med status som toldrepræsentant og status som autoriseret økonomisk operatør kan nyde godt af alle forenklinger.

4. *Med forbehold af stk. 3 har enhver ret til at ordne sine forretningsanliggender direkte med toldmyndighederne uden at skulle lade sig repræsentere af en toldrepræsentant.*

Artikel 12

Fuldmagt

1. Når en toldrepræsentant har at gøre med toldmyndighederne, skal han erklære at handle på den persons vegne, der repræsenteres, og angive, hvorvidt det drejer sig om direkte eller indirekte toldrepræsentation.

Den person, der ikke erklærer, at han handler i en anden persons navn eller på en anden persons vegne, eller som erklærer, at han handler i en anden persons navn eller på en anden persons vegne, uden at være i besiddelse af en fuldmagt, anses for at handle i eget navn og på egne vegne.

2. Toldmyndighederne kan afkræve enhver person, der erklærer, at han handler i en anden persons navn eller på en anden persons vegne, dokumentation for hans fuldmagt til at handle som en toldrepræsentant, undtagen hvis personen tilhører en personkategori, der har ret til at handle på en anden persons vegne.

Kommissionen kan efter den procedure, der henvises til i *artikel 194, stk. 2*, vedtage bestemmelser, som fastlægger, hvilke personkategorier der er omfattet af stk. 2, første afsnit.

Artikel 13

Toldrepræsentation og status som autoriseret økonomisk operatør

1. Hvis en person regelmæssigt handler som toldrepræsentant på et forretningsmæssigt grundlag, kan han indrømmes status som "autoriseret økonomisk operatør" i overensstemmelse med artikel 14.
2. En toldrepræsentant kan handle som fiskal repræsentant i overensstemmelse med gældende bestemmelser om merværdiafgift, i det følgende benævnt "moms", og om punktafgifter.

Afdeling 3

Autoriseret økonomisk operatør

Artikel 14

Ansøgning og autorisation

1. En person, som er etableret i Fællesskabets toldområde, og som opfylder betingelserne i artikel 15 og 16, kan ansøge om status som autoriseret økonomisk operatør.

Toldmyndighederne indrømmer, om nødvendigt efter samråd med andre kompetente myndigheder, denne status, som med regelmæssige mellemrum vil blive taget op til undersøgelse.

2. *Status som autoriseret økonomisk operatør indrømmes på grundlag af to former for autorisationer: status som autoriseret økonomisk operatør med tilladelse til at udnytte "forenklede toldbestemmelser" og status som autoriseret økonomisk operatør med tilladelse til at udnytte "sikkerheds- og sikringsrelaterede lettelser".*

I forbindelse med førstnævnte autorisation drager operatøren fordel af visse forenklinger i overensstemmelse med denne kodeks eller gennemførelsesbestemmelserne hertil. I forbindelse med sidstnævnte autorisation drager operatøren fordel af visse sikkerheds- og sikringsrelaterede lettelser.

Disse to autorisationer kan indrømmes samtidigt.

3. Status som autoriseret økonomisk operatør anerkendes under iagttagelse af artikel 15 og 16 af toldmyndighederne i alle medlemsstater, uden at dette berører **toldkontrol**.
4. Toldmyndighederne godkender på grundlag af anerkendelsen af status som autoriseret økonomisk operatør og forudsat at kravene vedrørende de konkrete forenklinger, som Fællesskabets toldforskrifter giver mulighed for, er opfyldt, at operatøren kan nyde godt af denne forenkling.

5. Status som autoriseret økonomisk operatør kan suspenderes eller inddrages i overensstemmelse med de betingelser, der fastsættes i henhold til artikel 16, litra h).
6. Den autoriserede økonomiske operatør skal underrette toldmyndighederne om alle forhold, der indtræder efter, at denne status blev indrømmet, og som kan have betydning for dens opretholdelse eller indhold.

Artikel 15

Indrømmelse af status

Kriterierne for indrømmelse af status som autoriseret økonomisk operatør skal mindst omfatte følgende:

- a) tidligere tilfredsstillende opfyldelse af ***told- og skattekravene***
- b) et tilfredsstillende system til forvaltning af bogholderi og om nødvendigt transportdokumenter, som gør det muligt at gennemføre passende toldkontrol
- c) om nødvendigt bevis for økonomisk solvens
- d) ***i overensstemmelse med bestemmelserne i artikel 14, stk. 2, hvis en autoriseret økonomisk operatør ønsker at benytte forenklinger, der er fastsat i overensstemmelse med denne kodeks eller gennemførelsesbestemmelserne hertil:*** praktisk kompetence eller professionelle kvalifikationer, som har direkte tilknytning til den pågældende aktivitet
- e) ***i overensstemmelse med bestemmelserne i artikel 14, stk. 2, hvis en autoriseret økonomisk operatør ønsker at udnytte lettelser med hensyn til sikkerheds- og sikringsrelateret toldkontrol:*** passende sikkerheds- og sikringsstandarder.

Artikel 16

Gennemførelsesforanstaltninger

Kommissionen vedtager efter den procedure, der henvises til i *artikel 194, stk. 2*, bestemmelser, der vedrører følgende:

- a) indrømmelse af status som autoriseret økonomisk operatør
- b) hyppigheden af, hvor ofte status som autoriseret økonomisk operatør skal undersøges
- c) indrømmelse af tilladelse til at kunne benytte forenklinger
- d) fastsættelse af, hvilken toldmyndighed der er kompetent til at indrømme denne status og disse tilladelser
- e) arten og omfanget af de lettelser, der kan indrømmes med hensyn til sikkerheds- og sikringsrelateret *toldkontrol*
- f) samråd med og meddelelse af oplysninger til andre toldmyndigheder
- g) under hvilke betingelser en anmodning fra en ansøger om autorisation kan begrænses til en eller flere medlemsstater
- h) under hvilke betingelser status som autoriseret økonomisk operatør kan suspenderes eller inddrages
- i) under hvilke betingelser kravet om at være etableret i Fællesskabet kan fraviges for særlige kategorier af autoriserede økonomiske operatører, navnlig under hensyn til internationale aftaler.

Afdeling 4

Afgørelser om anvendelse af toldforskrifterne

Artikel 17

Almindelige bestemmelser

1. Når en person anmoder toldmyndighederne om en afgørelse, skal han fremlægge alle de oplysninger, der er nødvendige for, at myndighederne kan træffe denne afgørelse.

Også flere personer kan anmode om en afgørelse, og en afgørelse kan træffes vedrørende flere personer.

2. En afgørelse som nævnt i stk. 1 skal træffes og ansøgeren have meddelelse herom senest to måneder efter den dato, hvor toldmyndighederne modtog anmodningen, medmindre andet er fastsat i toldforskrifterne.

Hvis det ikke er muligt for toldmyndighederne at overholde denne tidsfrist, skal de underrette ansøgeren herom inden udløbet af fristen og angive årsagerne hertil, samt hvilken ny frist de skønner nødvendig for at træffe afgørelse.

3. Medmindre andet er fastsat i afgørelsen eller i toldforskrifterne får afgørelsen virkning fra den dato, hvor ansøgeren modtager afgørelsen eller må antages at have modtaget den. Bortset fra de i artikel 25, stk. 2, omhandlede tilfælde kan de truffne afgørelser håndhæves af toldmyndighederne fra denne dato.
4. Inden toldmyndighederne træffer en afgørelse, som kan få negative følger for den eller de personer, som den er rettet til, skal de meddele deres indvendinger til sidstnævnte og angive årsagerne til disse indvendinger. Den pågældende person får lejlighed til at fremsætte sit synspunkt inden for en frist, der løber fra den dato, hvor indvendingerne blev sendt.

Kommissionen vedtager efter den procedure, der henvises til i *artikel 194, stk. 2*, bestemmelser, som fastsætter den i første afsnit i dette stykke omhandlede frist.

Efter udløbet af denne frist får den pågældende person i en passende form meddelelse om afgørelsen, og det skal fremgå, hvad afgørelsen bygger på.

Kravet om at give meddelelse om indvendinger, inden der træffes en afgørelse, som kan få negative følger for den person, den er rettet til, gælder også afgørelser, som toldmyndighederne træffer inden forudgående anmodning fra den berørte person, især om meddelelse om toldskyld i henhold til *artikel 72, stk. 3*.

Den i *artikel 24* hjemlede klageadgang skal angives i afgørelsen.

5. Uden at dette berører bestemmelser på andre områder, der fastsætter, i hvilke tilfælde afgørelser ikke har virkning eller mister deres virkning, og under hvilke betingelser dette sker, kan de toldmyndigheder, der har udstedt en afgørelse, annullere, ændre eller tilbagekalde den, hvis den ikke er i overensstemmelse med toldforskrifterne eller med retningslinjer eller forklarende bemærkninger med henblik på fortolkningen heraf.

Artikel 18

Afgørelsens gyldighed i hele Fællesskabet

Medmindre der er anmodet om eller angivet andet, er afgørelser, der træffes af toldmyndighederne, gyldige i hele Fællesskabets toldområde.

Artikel 19

Annulering af gunstige afgørelser

1. Toldmyndighederne annullerer en afgørelse, der er gunstig for den person, den er rettet til, hvis følgende betingelser alle er opfyldt:
 - a) afgørelsen blev truffet på grundlag af urigtige eller ufuldstændige oplysninger
 - b) ansøgeren vidste eller burde med rimelighed have vidst, at oplysningerne var urigtige eller ufuldstændige
 - c) hvis oplysningerne havde været rigtige og fuldstændige, ville afgørelsen have været anderledes.
2. Annullering af afgørelsen meddeles modtageren af afgørelsen.
3. Annulleringen får virkning fra det tidspunkt, hvor den oprindelige afgørelse fik virkning, medmindre andet er fastsat.
4. Kommissionen kan efter den procedure, der henvises til i *artikel 194, stk. 2*, vedtage bestemmelser om gennemførelsen af stk. 1, 2 og 3 i *nærværende* artikel, navnlig når der er tale om afgørelser, der er rettet til flere personer.

Artikel 20

Tilbagekaldelse og ændring af gunstige afgørelser

1. En gunstig afgørelse tilbagekaldes eller ændres i andre tilfælde end de i artikel 19 omhandlede, hvis en eller flere af betingelserne for dens meddelelse ikke var eller ikke længere er opfyldt.

2. Medmindre andet er fastsat i toldforskrifterne, kan en gunstig afgørelse, der er rettet til flere personer, kun tilbagekaldes for en person, som ikke overholder en forpligtelse, der er pålagt i kraft af denne afgørelse.
3. Tilbagekaldelse eller ændring af afgørelsen meddeles modtageren af afgørelsen.
4. Tilbagekaldelse eller ændring af afgørelsen får virkning fra den dato, hvor meddelelsen om tilbagekaldelsen eller ændringen modtages eller må antages at være modtaget af den person, den er rettet til.

Toldmyndighederne kan dog undtagelsesvis og i tilfælde, hvor modtagerens berettigede interesser fordrer det, lade tilbagekaldelsen eller ændringen få virkning fra et senere tidspunkt.

5. Kommissionen kan efter den procedure, der henvises til i *artikel 194, stk. 2*, vedtage bestemmelser om gennemførelsen af stk. 1-4 i *nærværende* artikel, navnlig når der er tale om afgørelser, der er rettet til flere personer.

Artikel 21

Særlige afgørelser

1. Toldmyndighederne meddeler efter anmodning afgørelser med bindende tarifieringsoplysninger, i det følgende benævnt "BTO-afgørelser", eller afgørelser med bindende oprindelsesoplysninger, i det følgende benævnt "BOO-afgørelser".

En sådan anmodning kan afvises, hvis den ikke vedrører en toldprocedure, der overvejes konkret.

2. BTO- eller BOO-afgørelser er kun bindende hvad angår tarifieringen af en vare eller bestemmelsen af en vares oprindelse.

De er kun bindende for toldmyndighederne over for den person, som afgørelsen var rettet til, og kun for så vidt angår varer, for hvilke toldformaliteterne er afsluttede efter datoen for afgørelsen.

De er først bindende for den person, som afgørelsen er rettet til, over for toldmyndighederne fra den dato, hvor han modtager eller må antages at have modtaget meddelelsen om afgørelsen.

3. BTO- og BOO-afgørelser er gyldige i tre år regnet fra den dato, der er angivet i afgørelsen.
4. Ved anmodning om en BTO- eller en BOO-afgørelse i forbindelse med en særlig toldprocedure skal den person, som afgørelsen er rettet til, kunne *godtgøre*:
 - a) i tilfælde af en BTO-afgørelse, *at de* angivne varer på alle måder *svarer* til de i afgørelsen beskrevne varer
 - b) i tilfælde af en BOO-afgørelse, *at de* pågældende varer og de omstændigheder, der er bestemmende for opnåelsen af oprindelsesstatus, på alle måder *svarer* til de i afgørelsen beskrevne varer og omstændigheder.
5. Uanset artikel 17, stk. 5, og artikel 19 annulleres BTO- og BOO-afgørelser, hvis de bygger på urigtige eller ufuldstændige oplysninger fra ansøgeren.
6. BTO- og BOO-afgørelser tilbagekaldes i overensstemmelse med artikel 17, stk. 5, og artikel 20.

De kan ikke ændres.

7. Uanset artikel 20 vedtager Kommissionen efter den procedure, der henvises til i *artikel 194, stk. 2*, bestemmelser, der vedrører følgende:

- a) under hvilke betingelser og på hvilket tidspunkt en BTO- eller BOO-afgørelse ophører med at være gyldig
 - b) under hvilke betingelser og i hvor lang tid en afgørelse i litra a) fortsat kan anvendes i forbindelse med bindende kontrakter, der er baseret på afgørelsen og indgået, inden gyldigheden af den udløb.
8. Kommissionen kan efter den procedure, der henvises til i *artikel 194, stk. 2*, vedtage bestemmelser om, under hvilke betingelser der skal udstedes andre særlige afgørelser.

Afdeling 5

Toldsanktioner

Artikel 22

Toldsanktioner

1. Hver enkelt medlemsstat **indfører sanktioner** for manglende overholdelse af fællesskabstoldforskrifterne. Sanktionerne skal være effektive, stå i rimeligt forhold til overtrædelsen og have afskrækkende virkning.
2. Administrative sanktioner antager en *eller begge* af følgende *former*:
 - a) et pengekrav fra toldmyndighederne, også i stedet for en strafferetlig sanktion
 - b) tilbagetrækning, suspension eller ændring af enhver tilladelse, som indehaves af den pågældende person.

Hvis de administrative sanktioner kombineres med strafferetlige sanktioner på grundlag af de samme kendsgerninger, skal sammenlægningen af disse sanktioner stå i rimeligt forhold til overtrædelsen.

Afdeling 6

Klager

Artikel 23

Strafferet

Artikel 24, 25 og 26 anvendes ikke på klager indgivet med henblik på annullering, tilbagekaldelse eller ændring af en afgørelse truffet af en domstol.

Artikel 24

Klageadgang

1. Enhver person kan indgive klage over enhver afgørelse, der træffes af toldmyndighederne, og som berører den pågældende umiddelbart og individuelt.

Klage kan endvidere indgives af enhver person, der har anmodet toldmyndighederne om en afgørelse, og som ikke har opnået, at nævnte myndigheder har truffet afgørelse inden for den i artikel 17, stk. 2, omhandlede frist.

2. Klagen kan indgives på mindst to trin:
 - a) i første instans til toldmyndighederne eller en anden instans, som kan være en domstol eller et tilsvarende specialiseret organ, der er udpeget af medlemsstaterne til det formål
 - b) i anden instans til en højere, uafhængig instans, der kan være en domstol eller et tilsvarende specialiseret organ, i overensstemmelse med de gældende bestemmelser i medlemsstaterne.
3. Klagen skal indgives i elektronisk eller skriftlig form i den medlemsstat, hvor afgørelsen er truffet, eller hvor der er anmodet om en sådan afgørelse.

Artikel 25

Suspension af gennemførelsen

1. Indgivelse af en klage har ikke opsættende virkning for gennemførelsen af den anfægtede afgørelse.
2. Uanset stk. 1 udsætter toldmyndighederne, hvis der kan ske uoprettelig skade for den person, der indgav klagen, gennemførelsen af den anfægtede afgørelse helt eller delvis.

Toldmyndighederne kan udsætte gennemførelsen af den anfægtede klage helt eller delvis, hvis de har begrundet formodning om, at den ikke er i overensstemmelse med toldforskrifterne.

3. Hvis den anfægtede afgørelse bevirker, at der skal betales import- eller eksportafgifter, er udsættelse af afgørelsen betinget af, at der stilles en sikkerhed, medmindre en sådan sikkerhedsstillelse vil kunne give debitor alvorlige vanskeligheder af økonomisk eller social art.

Kommissionen kan efter den procedure, der henvises til i *artikel 194, stk. 2*, vedtage bestemmelser om gennemførelsen af første afsnit i dette stykke.

Artikel 26

Afgørelse om klagen

Artikel 17 gælder for afgørelser, der træffes af toldmyndighederne, vedrørende klager.

Medlemsstaterne sørger for, at det i tilfælde af klage er muligt at foretage en hurtig undersøgelse og korrektion af afgørelser truffet af toldmyndighederne.

Afdeling 7

Kontrol af varer

Artikel 27

Toldkontrol

1. Toldmyndighederne kan træffe alle de kontrolforanstaltninger, de skønner nødvendige for at sikre en korrekt anvendelse af toldforskrifter og andre forskrifter vedrørende indpassage, udpassage, transit, overførsel og særligt anvendelsesformål for så vidt angår varebevægelser mellem Fællesskabets toldområde og andre områder, samt tilstedeværelse af ikke-fællesskabsvarer.

Denne kontrol, i det følgende benævnt "toldkontrol", kan omfatte undersøgelse af varerne, verifikation af dataene i en angivelse og af elektroniske eller skriftlige dokumenters eksistens og ægthed, gennemgang af virksomhedernes regnskaber, forretningsbøger, korrespondance og andre optegnelser, kontrol af transportmidler, af bagage og af andre effekter, som personer fører med sig.

Toldkontrollen kan foretages uden for Fællesskabets toldområde, hvis dette er fastsat i en international aftale.

2. **Toldkontrol, herunder** stikprøvekontrol, baseres på risikoanalyse, der anvender edb, med henblik på at identificere og evaluere risiciene og udvikle de nødvendige foranstaltninger til at afværge risiciene på grundlag af kriterier, der er udviklet på nationalt plan, på fællesskabsplan og i givet fald på internationalt plan.

Medlemsstaterne udvikler, vedligeholder og udnytter i samarbejde med Kommissionen et elektronisk system til gennemførelse af risikoforvaltning, senest den 30. juni 2009.

3. Kommissionen vedtager efter den procedure, der henvises til i *artikel 194, stk. 2*, bestemmelser vedrørende følgende:
 - a) regler for en fælles ramme for risikoforvaltning
 - b) regler for fastlæggelse af fælles kriterier og prioriterede kontrolområder
 - c) regler for udveksling af oplysninger og analyser vedrørende risici mellem toldadministrationerne.

Artikel 28

Samarbejde mellem myndigheder

1. Hvis der for de samme varer foretages anden kontrol end toldkontrol af andre kompetente myndigheder end toldmyndighederne, foretages denne kontrol i nært samarbejde med toldmyndighederne og så vidt overhovedet muligt på samme tid og sted (one-stop-shop).
2. Inden for rammerne af den kontrol, der henvises til i denne afdeling, kan toldmyndighederne og andre kompetente myndigheder, hvis det er nødvendigt for at minimere risikoen, udveksle data, de har modtaget i forbindelse med indpassage, udpassage, transit, overførsel og særligt anvendelsesformål for så vidt angår varebevægelser mellem Fællesskabets toldområde og andre områder, samt tilstedeværelse af ikke-fællesskabsvarer, med hinanden, med andre medlemsstaters toldmyndigheder og med Kommissionen.

Artikel 29

Efterfølgende kontrol

Efter at have frigivet varerne kan toldmyndighederne foretage kontrol af handelsdokumenter og -data vedrørende transaktioner med de pågældende varer eller i forbindelse med senere erhvervsmæssige transaktioner med de samme varer for at sikre sig, at oplysningerne på den summariske angivelse eller toldangivelsen er rigtige.

Kontrollen kan gennemføres hos klareren eller dennes repræsentant, hos enhver anden person, som direkte eller indirekte er forretningsmæssigt involveret i disse transaktioner, eller hos enhver anden person, som måtte være i besiddelse af de nævnte dokumenter og data i erhvervsøjemed. Disse myndigheder kan også undersøge varerne, så længe de stadig kan frembydes.

Artikel 30

Undtagelser

1. Der skal ikke foretages toldkontrol eller opfyldes formaliteter for så vidt angår følgende:
 - a) håndbagage og indchecket bagage tilhørende personer, der foretager en flyvning inden for Fællesskabet
 - b) bagage tilhørende personer, der foretager en overfart ad søvejen inden for Fællesskabet.
2. Stk. 1 berører ikke anvendelse af følgende:
 - a) den sikkerheds- og sikringskontrol, som medlemsstaternes myndigheder, de ansvarlige i havne og lufthavne eller transportvirksomheder foretager
 - b) kontrol i tilknytning til forbud og restriktioner, som er indført af medlemsstaterne, forudsat at sådanne forbud og restriktioner er forenelige med traktaten.

Afdeling 8

Opbevaring af dokumenter og andre oplysninger; gebyrer og omkostninger

Artikel 31

Opbevaring af dokumenter og andre oplysninger

1. Alle berørte personer skal med henblik på toldkontrollen opbevare de dokumenter og oplysninger, der er omhandlet i artikel 9, stk. 1, i den periode, der er fastsat i gældende bestemmelser, og i mindst tre kalenderår, uanset hvilket medium der anvendes.

I tilfælde af at varer overgår til fri omsætning under andre omstændigheder end dem, der er omhandlet i tredje afsnit, eller at varer angives til udførsel, gælder denne frist fra udgangen af det år, hvor angivelserne om overgang til fri omsætning eller til udførsel er blevet antaget.

I tilfælde af at varer overgår til fri omsætning afgiftsfrit eller til en nedsat importafgift på grund af deres særlige anvendelsesformål, gælder denne frist fra udgangen af det år, hvor de ophører med at være undergivet toldtilsyn.

I tilfælde af at varer er henført under en anden toldprocedure, gælder denne frist fra udgangen af det år, hvor toldproceduren ophørte.

2. Hvis toldmyndighederne foretager toldkontrol vedrørende en toldskyld, og det viser sig nødvendigt at korrigere bogføringen heraf, og den pågældende person er blevet underrettet herom, opbevares dokumenterne i yderligere tre år ud over den i stk. 1 fastsatte frist, jf. dog artikel 73, stk. 4.

Hvis der er indgivet en klage, skal dokumenterne opbevares, indtil proceduren er afsluttet.

Artikel 32

Gebyrer og omkostninger

1. Der vil ikke blive pålagt gebyrer af toldmyndighederne for gennemførelse af **toldkontrol**.

Toldmyndighederne kan dog pålægge gebyrer eller kræve dækning for omkostninger, når der udføres særlige tjenesteydelser **eller enhver anden anvendelse af toldforskrifterne**.

2. Kommissionen vedtager efter den procedure, der henvises til i *artikel 194, stk. 2*, bestemmelser om gennemførelsen af stk. 1, andet afsnit, og **specifikt** følgende:
 - a) hvis toldpersonale bliver anmodet om at møde **op andre** steder end hos toldvæsenet
 - b) analyser eller ekspertudtalelser om varer og portoudgifter til returnering af varer til en ansøger, især for så vidt angår afgørelser der træffes i medfør af artikel 21 eller meddelelse af oplysninger som omhandlet i artikel 8, stk. 1
 - c) undersøgelse eller prøveudtagning af varer i verifikationsøjemed eller tilintetgørelse af varer, hvis der er andre omkostninger forbundet hermed end anvendelse af toldpersonale
 - d) ekstraordinære kontrolforanstaltninger, hvor det er nødvendigt som følge af varernes art eller potentiel risiko.

KAPITEL 3

VALUTAOMREGNING, TIDSRISTER OG FORENKLING

Artikel 33

Valutaomregning

1. Når det er nødvendigt at omregne en valuta på grund af en af følgende årsager, benyttes den kurs, som er offentliggjort eller gjort tilgængelig på internettet af de kompetente myndigheder:
 - a) fordi de elementer, der benyttes til at ansætte toldværdien af en vare, er angivet i en anden valuta end den medlemsstats, hvor toldværdien ansættes
 - b) fordi det er modværdien af euroen i national valuta, der kræves til at fastlægge toldtarifieringen af varer, tærskelværdier og import- eller eksportafgifter.

Kursen skal så fyldestgørende som muligt afspejle den gængse kurs for den omregnede valuta, udtrykt i medlemsstatens valuta.

2. Hvis det er nødvendigt at omregne valutaen af andre årsager end de i stk. 1 nævnte, fastsættes den modværdi af euroen i national valuta, der skal anvendes som led i toldforskrifterne, en gang om året.
3. Kommissionen vedtager efter den procedure, der henvises til i *artikel 194, stk. 2*, bestemmelser om gennemførelsen af stk. 1 og 2 i *nærværende* artikel.

Artikel 34

Tidsfrister

1. Når der fastsættes perioder, datoer eller tidsfrister i toldforskrifterne, kan en sådan periode ikke forlænges og en dato eller tidsfrist ikke udskydes, medmindre det udtrykkeligt er fastsat i de pågældende bestemmelser.
2. De regler, der gælder for perioder, datoer og tidsfrister omhandlet i Rådets forordning (EØF, Euratom) nr. 1182/71 af 3. juni 1971 om fastsættelse af regler om tidsfrister, datoer og tidspunkter¹, gælder for tidsfrister, der fastsættes i toldforskrifterne, undtagen hvis der gælder andre specifikke bestemmelser.

Artikel 35

Forenkling

1. Kommissionen kan efter den procedure, der henvises til i artikel 194, stk. 2, vedtage bestemmelser om, i hvilke tilfælde og under hvilke betingelser anvendelsen af denne kodeks kan forenkles.
2. *Forenkede procedurer, der fastlægges i overensstemmelse med den i artikel 194, stk. 3, nævnte procedure, finder anvendelse på fællesskabsvarer, der transporteres mellem et nationalt område, som der henvises til i artikel 3, stk. 3, i direktiv 77/388/EØF, og en anden del af Fællesskabets toldområde.*
3. *En medlemsstat kan efter godkendelse fra Kommissionen (afgivet i overensstemmelse med den i artikel 194, stk. 3, nævnte procedure) anvende forenkede procedurer på de i stk. 2 omtalte fællesskabsvarer, der udelukkende transporteres inden for dens område, og tilsvarende kan to eller flere medlemsstater indbyrdes aftale at anvende forenkede procedurer på sådanne varer, der transporteres mellem dem.*

¹ EFT L 124 af 8.6.1971, s. 1.

AFSNIT II

ELEMENTER, PÅ GRUNDLAG AF HVILKE IMPORT- ELLER EKSPORTAFGIFTER OG ANDRE FORANSTALTNINGER, DER ER FASTSAT SOM LED I VAREHANDELEN, FINDER ANVENDELSE

KAPITEL 1

DEN FÆLLES TOLDTARIF OG TARIFERING AF VARER

Artikel 36

Den fælles toldtarif

1. Import- og eksportafgifter baseres på den fælles toldtarif.

Andre foranstaltninger, der er fastsat ved særlige fællesskabsbestemmelser som led i varehandelen, finder i givet fald anvendelse i henhold til varernes tarifering i tariffen.

2. Den fælles toldtarif består af følgende:

- a) den kombinerede nomenklatur indført ved Rådets forordning (EØF) nr. 2658/87 af 23. juli 1987 om told- og statistiknomenklaturen og Den Fælles Toldtarif¹
- b) enhver anden nomenklatur, hvori den kombinerede nomenklatur indgår helt eller delvis, eller som har yderligere underopdelinger, og som er opstillet i henhold til særlige fællesskabsbestemmelser med henblik på anvendelse af toldmæssige foranstaltninger i forbindelse med varehandelen
- c) de bundne eller normale autonome importafgifter, der anvendes på varer, som er omfattet af den kombinerede nomenklatur

¹ EFT L 256 af 7.9.1987, s.1. Senest ændret ved forordning (EF) nr. 1758/2006 (EUT L 335 af 1.12.2006, s. 1)

- d) de præferencetoldforanstaltninger, der er fastsat i aftaler, som Fællesskabet har indgået med visse lande eller områder uden for Fællesskabets toldområde eller grupper af sådanne lande eller områder
 - e) de præferencetoldforanstaltninger, der vedtages ensidigt af Fællesskabet til fordel for visse lande eller områder uden for Fællesskabets toldområde eller grupper af sådanne lande eller områder
 - f) de autonome foranstaltninger, hvorved der fastsættes nedsættelse af eller fritagelse for importafgifter for visse varer
 - g) de toldlempelser, som gælder for visse varer på grund af deres art eller deres særlige anvendelsesformål, inden for rammerne af foranstaltninger, der er nævnt under litra c)-f) eller h)
 - h) andre toldmæssige foranstaltninger, der er fastsat ved landbrugs-, handels- eller andre fællesskabsforskrifter.
3. Når de pågældende varer opfylder betingelserne i stk. 2, litra d)-g), finder foranstaltningerne i disse bestemmelser anvendelse på klarererens anmodning i stedet for de i litra c) i samme stykke omhandlede foranstaltninger. En sådan anmodning kan indgives efterfølgende, forudsat at de tidsfrister og betingelser, der er fastsat i den pågældende foranstaltning eller i kodeksen er opfyldt.
4. Er anvendelsen af de i stk. 2, litra d)-g), omhandlede foranstaltninger eller den i litra h) i samme stykke omhandlede fritagelse fra foranstaltninger begrænset til kun at omfatte et vist import- eller eksportvolumen, ophører en sådan anvendelse eller fritagelse for så vidt angår toldkontingenter, når den specificerede import- eller eksportvolumen er nået.

For så vidt angår toldlofter ophører en sådan anvendelse, når Fællesskabet udsteder en retsakt herom.

Artikel 37

Tarifering af varer

I forbindelse med anvendelse af den fælles toldtarif består "tarifering" af en vare i at fastslå, hvilken underposition eller yderligere underopdeling i den kombinerede nomenklatur den pågældende vare skal klassificeres under.

I forbindelse med anvendelse af ikke-toldmæssige foranstaltninger består "tarifering" af en vare i at fastslå, hvilken underposition eller yderligere underopdeling i den kombinerede nomenklatur eller i enhver anden nomenklatur, der er fastsat ved fællesskabsbestemmelser, og som helt eller delvis er baseret på den kombinerede nomenklatur, eller som har yderligere underopdelinger heraf, den pågældende vare skal klassificeres under.

En underposition eller yderligere underopdeling, der er fastsat i overensstemmelse med første eller andet afsnit, benyttes med henblik på anvendelse af de foranstaltninger, der er knyttet til den pågældende underposition.

KAPITEL 2

VARERS OPRINDELSE

Afdeling 1

Ikke-præferenceoprindelse

Artikel 38

Anvendelsesområde

Artikel 39, 40 og 41 indeholder regler for fastsættelse af varers ikke-præferenceoprindelse i forbindelse med anvendelse af følgende:

- a) den fælles toldtarif med undtagelse af de foranstaltninger der er omhandlet i litra d) og e) i artikel 36, stk. 2,
- b) andre end toldmæssige foranstaltninger, der er fastsat i de særlige fællesskabsbestemmelser, som gælder for varehandelen
- c) andre fællesskabsforanstaltninger vedrørende varers oprindelse.

Artikel 39

Erhvervelse af oprindelsesstatus

- 1. Varer, der er fuldt ud fremstillet i et enkelt land eller område, anses for at have oprindelse i dette land eller område.
- 2. Varer, ved hvis fremstilling der er involveret mere end et land eller område, anses for at have oprindelse i det land eller område, hvor den sidste væsentlige omarbejdning har fundet sted.

Artikel 40

Bevis for oprindelse

- 1. Hvis der er blevet anført en oprindelse i toldangivelsen i henhold til toldforskrifterne, kan toldmyndighederne kræve, at klarereren beviser varernes oprindelse.
- 2. Hvis beviset for varernes oprindelse fremlægges i henhold til toldforskrifterne eller andre særlige fællesskabsforskrifter kan toldmyndighederne, når der foreligger begrundet tvivl, kræve yderligere dokumentation forelagt for at sikre, at oprindelsen er i overensstemmelse med de regler, der er fastsat i fællesskabsforskrifterne herom.

3. Der kan udstedes et dokument i Fællesskabet, der beviser oprindelsen, hvis det af hensyn til handelen er nødvendigt.

Artikel 41

Gennemførelsesforanstaltninger

Kommissionen vedtager efter den procedure, der henvises til i *artikel 194, stk. 2*, bestemmelser om gennemførelsen af artikel 39 og 40.

Afdeling 2

Præferenceoprindelse

Artikel 42

Varers præferenceoprindelse

1. For at være omfattet af de foranstaltninger, der er omhandlet i artikel 36, stk. 2, litra d) eller e), eller af ikke-toldmæssige præferenceforanstaltninger, skal varer være i overensstemmelse med de regler om præferenceoprindelse, der er omhandlet i *nærværende artikels stk. 2, 3 og 4*.
2. Hvis varer er omfattet af præferenceforanstaltninger i aftaler, som Fællesskabet har indgået med visse lande eller områder uden for Fællesskabets toldområde eller grupper af sådanne lande eller områder, skal præferenceoprindelsesreglerne fremgå af disse aftaler.
3. Hvis varer er omfattet af præferenceforanstaltninger, der er vedtaget ensidigt af Fællesskabet over for visse andre lande eller områder uden for Fællesskabets toldområde eller andre grupper af sådanne lande eller områder end dem, der er omhandlet i stk. 5, vedtager Kommissionen efter den procedure, der henvises til i *artikel 194, stk. 2*, bestemmelser med regler om præferenceoprindelse.

4. Hvis varer er omfattet af præferenceforanstaltninger, der gælder for handel mellem Fællesskabets toldområde og Ceuta og Melilla, og som fremgår af protokol 2 til tiltrædelsesakten for Spanien og Portugal, vedtager Kommissionen efter den procedure, der henvises til i *artikel 194, stk. 2*, bestemmelser med regler om præferenceoprindelse.
5. Hvis varer er omfattet af præferenceforanstaltninger i præferenceordninger til fordel for oversøiske lande og territorier, der er knyttet til Fællesskabet, vedtages præferenceoprindelsesreglerne i overensstemmelse med traktatens artikel 187.
6. ***Når Kommissionen på vegne af Fællesskabet forhandler om aftaler, der er omhandlet i stk. 2, eller fremsætter forslag til forordning, der vedtages i overensstemmelse med traktatens artikel 251 eller i overensstemmelse med traktatens artikel 187, og som vedrører fastsættelse af de regler, der er omhandlet i nærværende artikels stk. 3, 4 og 5, tager den navnlig hensyn til følgende:***
 - a) *tilsagn og forpligtelser i forbindelse med internationale aftaler*
 - b) *behovet for at fastlægge kriterier vedrørende produkternes oprindelsesstatus, som er tilpasset hvert enkelt produkts egenskaber, og som sikrer, at den økonomiske gevinst fra præferenceforanstaltningerne reelt er forbeholdt de lande, områder eller grupper af lande, til fordel for hvilke disse foranstaltninger er aftalt eller vedtaget*
 - c) *udviklings- og industrialiseringsgraden i de lande, områder eller grupper af lande, til fordel for hvilke præferenceforanstaltningerne er aftalt eller vedtaget*
 - d) *målene for regional integration, der ligger til grund for nogle af præferenceordningerne, gennem fastlæggelse af passende kumulationsregler*
 - e) *behovet for at fastlægge let forståelige og anvendelige regler, som giver operatørerne i de lande, områder eller grupper af lande, til fordel for hvilke præferenceforanstaltningerne er aftalt eller vedtaget, reel mulighed for at udnytte foranstaltningerne, og som er forenelige med målet om at lette handlen.*

Kommissionen fastsætter hensigtsmæssige kontrolforanstaltninger for at hindre eller sanktionere misbrug eller omgåelse af præferenceforanstaltningerne.

7. Kommissionen vedtager efter den procedure, der henvises til i *artikel 194, stk. 2*, nødvendige bestemmelser til gennemførelse af de i *nærværende artikels stk. 2-5 omhandlede* regler.

KAPITEL 3

VARERS TOLDVÆRDI

Artikel 43

Anvendelsesområde

I forbindelse med anvendelse af den fælles toldtarif og de ikke-toldmæssige foranstaltninger, der er fastsat i særlige fællesskabsbestemmelser som led i varehandelen, ansættes toldværdien i henhold til artikel 44-47.

Artikel 44

Transaktionsværdi

1. Toldværdien af indførte varer er den pris, som faktisk er betalt eller skal betales for varerne ved salg til udførsel til Fællesskabets toldområde, i givet fald justeret i overensstemmelse med foranstaltninger, der vedtages i henhold til stk. 4, i det følgende benævnt "transaktionsværdien".

Den pris, der faktisk er betalt eller skal betales, er den fulde betaling, som køberen yder eller skal yde sælgeren eller yde til fordel for denne, for de indførte varer, og som omfatter alle de betalinger, som er erlagt eller skal erlægges som betingelse for salget af de indførte varer af køberen til sælgeren eller af køberen til en tredjepart for at opfylde en af sælgerens forpligtelser. Betalingen skal ikke nødvendigvis ske ved overførsel af penge. Den kan finde sted ved akkreditiver eller omsætningspapirer og kan foretages direkte eller indirekte.

2. Transaktionsværdien gælder, forudsat at følgende betingelser er opfyldt:
- a) der er ikke fastsat restriktioner med hensyn til køberens rådighed over eller anvendelse af varerne ud over følgende:
 - i) restriktioner pålagt eller krævet ifølge lovgivningen eller af de offentlige myndigheder i Fællesskabet
 - ii) begrænsninger af det geografiske område, hvor varerne kan videresælges
 - iii) restriktioner, som ikke i væsentlig grad påvirker varernes værdi
 - b) salget eller prisen er ikke betinget af vilkår eller ydelser, hvis værdi ikke kan bestemmes med hensyn til de varer, som skal værdiansættes
 - c) ingen del af proventet ved senere videresalg, overdragelse eller anvendelse af varerne fra købernes side tilfalder direkte eller indirekte sælgeren, medmindre der kan foretages en passende justering i overensstemmelse med foranstaltninger, der vedtages i henhold til stk. 4
 - d) køberen og sælgeren er ikke indbyrdes afhængige, eller, hvis dette er tilfældet, når transaktionsværdien kan antages som værdigrundlag i henhold til stk. 3.
3. Ved anvendelse af stk. 2, litra d), er det forhold, at køberen og sælgeren er indbyrdes afhængige, ikke i sig selv tilstrækkelig grund til at betragte transaktionsværdien som uantagelig. De særlige omstændigheder ved salget undersøges om nødvendigt, og transaktionsværdien godkendes, hvis dette afhængighedsforhold ikke har påvirket prisen.

Hvis toldmyndighederne ud fra de oplysninger, der er meddelt af klarereren, eller som stammer fra andre kilder, har anledning til at formode, at afhængighedsforholdet har påvirket prisen, underrettes klarereren herom, og der gives denne rimelig mulighed for at svare.

4. Kommissionen vedtager efter den procedure, der henvises til i *artikel 194, stk. 2*, bestemmelser om, hvilke elementer der ved fastsættelse af toldværdien skal lægges til den pris, der faktisk er betalt eller skal betales, eller som kan udelukkes.

Artikel 45

Sekundære metoder til toldværdiansættelse

1. Når toldværdien ikke kan fastsættes i henhold til artikel 44, gennemgås *nærværende* artikels stk. 2, litra a)-d), efter hinanden, indtil det første litra, hvorefter toldværdien kan fastsættes.

Litra c) og d) kan anvendes i omvendt rækkefølge, hvis klareren anmoder herom.

2. Ved anvendelse af stk. 1 er toldværdien:
 - a) transaktionsværdien af tilsvarende varer, som sælges til udførsel til Fællesskabets toldområde og udføres på samme eller næsten samme tidspunkt som de varer, der skal værdiansættes
 - b) transaktionsværdien af lignende varer, som sælges til udførsel til Fællesskabets toldområde og udføres på samme eller næsten samme tidspunkt som de varer, der skal værdiansættes
 - c) en værdi baseret på enhedsprisen ved salg i Fællesskabets toldområde af den største samlede mængde af de indførte varer eller tilsvarende eller lignende indførte varer til personer, der ikke er afhængige af sælgerne
 - d) en beregnet værdi, der udgør summen af følgende:

- i) prisen for eller værdien af materialer og fremstilling eller andre arbejdsprocesser ved fremstillingen af de indførte varer
 - ii) et beløb for avancer og generalomkostninger svarende til, hvad der almindeligvis indgår i salg af varer af samme art eller beskaffenhed som de varer, der skal værdiansættes, og som fremstilles af producenter i udførselslandet til udførsel til Fællesskabets toldområde
 - iii) omkostningerne til eller værdien af transport af de indførte varer til det sted, hvor de føres ind i Fællesskabets toldområde, omkostninger til lastning og håndtering i forbindelse med transporten og til forsikring af varerne.
3. Kommissionen vedtager efter den procedure, der henvises til i *artikel 194, stk. 2*, bestemmelser vedrørende alle andre betingelser og regler for anvendelse af *nærværende artikels stk. 2*.

Artikel 46

Subsidiær metode

Hvis toldværdien af indførte varer ikke kan fastsættes i henhold til artikel 44 eller 45, fastsættes den på grundlag af tilgængelige data i Fællesskabets toldområde og ifølge rimelige fremgangsmåder, der er forenelige med grundprincipperne og de almindelige bestemmelser i følgende:

- a) aftalen om anvendelse af artikel VII i den almindelige overenskomst om told og udenrigshandel
- b) artikel VII i den almindelige overenskomst om told og udenrigshandel
- c) dette kapitel.

Intet af følgende kan dog anvendes til at fastsætte toldværdien i stk. 1:

- a) salgsprisen i Fællesskabets toldområde for varer, der er fremstillet i dette område
- b) et system, hvorefter den højeste af to mulige værdier anvendes ved toldværdiansættelsen
- c) vareprisen på udførselslandets hjemmemarked
- d) andre produktionsomkostninger end de beregnede værdier, der er fastsat for tilsvarende eller lignende varer i henhold til artikel 45, stk. 2, litra d)
- e) priser ved udførsel til et land, der ikke udgør en del af Fællesskabets toldområde
- f) minimumstoldværdier
- g) vilkårlige eller fiktive værdier.

Artikel 47

Gennemførelsesforanstaltninger

Kommissionen kan efter den procedure, der henvises til i *artikel 194, stk. 2*, vedtage bestemmelser med regler for fastsættelse af toldværdien i særlige tilfælde og med hensyn til varer, for hvilke der er opstået toldskyld efter anvendelsen af en særlig procedure.

AFSNIT III

TOLDSKYLD OG SIKKERHEDSSTILLELSE

KAPITEL 1

TOLDSKYLDENS OPSTÅEN

Afdeling 1

Almindelige bestemmelser

Artikel 48

Toldskyld

Der skal betales afgift ved indførsel eller udførsel for særlige varer i den fælles toldtarif, og det beløb, der skal betales, udgør toldskylden.

Afdeling 2

Toldskyld ved indførsel

Artikel 49

Overgang til fri omsætning, midlertidig indførsel

1. Toldskyld ved indførsel opstår, når ikke-fællesskabsvarer henføres under en af følgende procedurer:
 - a) overgang til fri omsætning
 - b) midlertidig indførsel med delvis fritagelse for importafgifter.

2. Toldskylden opstår på tidspunktet for antagelsen af toldangivelsen.
3. Klarereren er debitor. Ved indirekte repræsentation er den person, på hvis vegne toldangivelsen er foretaget, også debitor.

Udfærdiges en toldangivelse for en af de i stk. 1 nævnte procedurer på basis af oplysninger, som fører til, at alle eller dele af importafgifterne ikke opkræves, er den person, der har meddelt de for toldangivelsen fornødne oplysninger, også debitor, hvis vedkommende vidste eller med rimelighed burde have vidst, at de pågældende oplysninger var forkerte.

Artikel 50

Særlige bestemmelser vedrørende varer uden oprindelsesstatus

1. Hvis der er et forbud mod godtgørelse af eller fritagelse for importafgifter for varer uden oprindelsesstatus, der anvendes til fremstilling af produkter, for hvilke der udstedes eller udfærdiges et oprindelsesbevis som led i en præferenceaftale mellem Fællesskabet og visse lande eller områder uden for Fællesskabets toldområde eller grupper af sådanne lande eller områder, opstår der en toldskyld ved indførsel for så vidt angår disse produkter, enten ved:
 - a) antagelse af genudførselsmeddelelsen vedrørende de pågældende produkter, der er fremstillet under aktiv forædling
 - b) antagelse af angivelsen vedrørende varer, der er henført under proceduren for aktiv forædling i tilfælde af forudgående udførsel af de pågældende forædlingsprodukter.
2. Hvis der opstår toldskyld i medfør af stk. 1, litra a), fastsættes importafgiftsbeløbet på samme måde, som hvis det drejede sig om en toldskyld, der var opstået ved en antagelse samme dag af angivelsen om overgang til fri omsætning for de varer uden oprindelsesstatus, der blev anvendt til fremstilling af de pågældende produkter, for at bringe proceduren for aktiv forædling til ophør.

3. Artikel 49, stk. 2 og 3, finder anvendelse. Men i tilfælde af ikke-fællesskabsvarer, der er omhandlet i *artikel 188*, er debitor den person, som indgiver genudførselsmeddelelsen, og i tilfælde af indirekte repræsentation den person, på hvis vegne meddelelsen er indgivet.

Artikel 51

Toldskyld, der opstår som følge af manglende overholdelse

1. I andre tilfælde end dem, der er omhandlet i artikel 49 og 50, opstår der toldskyld ved indførsel ved manglende overholdelse af enten:
 - a) en af forpligtelserne i toldforskrifterne om at føre ikke-fællesskabsvarer ind i Fællesskabets toldområde eller om transport, forarbejdning, oplagring, anvendelse eller overdragelse af varer inden for dette område, eller
 - b) en betingelse for at henføre ikke-fællesskabsvarer under en toldprocedure, eller indrømme afgiftsfritagelse eller en nedsat importafgift på grund af varernes særlige anvendelsesformål.
2. Toldskylden opstår på et af følgende tidspunkter:
 - a) i det øjeblik, hvor den forpligtelse, hvis manglende opfyldelse giver anledning til toldskylden, ikke er overholdt eller ophører med at være overholdt
 - b) i det øjeblik, hvor varerne blev henført under toldproceduren eller angivet til det formål, hvis det efterfølgende viser sig, at en af betingelserne for at henføre varerne under den pågældende procedure eller for at indrømme afgiftsfritagelse eller en nedsat importafgift på grund af varernes særlige anvendelsesformål reelt ikke var opfyldt.
3. I de tilfælde, der er omhandlet i stk. 1, litra a), er debitor en af følgende:

- a) enhver person, som skulle opfylde de pågældende forpligtelser
- b) enhver person, som vidste eller med rimelighed burde have vidst, at en af forpligtelserne i toldforskrifterne ikke var opfyldt, som handlede på vegne af den person, der var forpligtet til at opfylde forpligtelsen, eller som medvirkede i den handling, der førte til manglende opfyldelse af forpligtelsen
- c) enhver person, der har erhvervet eller opbevaret de pågældende varer, og som på det tidspunkt, hvor vedkommende erhvervede eller modtog varerne, vidste eller med rimelighed burde have vidst, at en af forpligtelserne under toldforskrifterne ikke var opfyldt.

I de tilfælde, der er angivet i stk. 1, litra b), er debitor den person, som det påhviler at overholde de betingelser, der gælder for henførsel af varerne under en toldprocedure eller for angivelse af de pågældende varer under denne procedure eller for indrømmelse af afgiftsfritagelse eller nedsat afgift på grund af varernes særlige anvendelsesformål.

Hvis der udfærdiges en toldangivelse for en af de i stk. 1 nævnte procedurer eller toldmyndighederne modtager oplysninger, som skal indgives i henhold til toldforskrifterne vedrørende betingelserne for at henføre varerne under en toldprocedure, og det fører til, at alle eller dele af importafgifterne ikke opkræves, er den person, der har meddelt de for toldangivelsen fornødne oplysninger, og som vidste eller med rimelighed burde have vidst, at de pågældende oplysninger var forkerte, også debitor.

Artikel 52

Fradrag af allerede betalte afgifter

1. Når der opstår toldskyld i henhold til artikel 51, stk. 1, for varer, der er overgået til fri omsætning til nedsat importafgift på grund af deres særlige anvendelsesformål, trækkes det beløb, der blev betalt ved overgang til fri omsætning, fra toldskyldsbeløbet.

Første afsnit finder tilsvarende anvendelse, hvis der opstår toldskyld for affald og skrot efter tilintetgørelse af sådan varer.

2. Når der opstår toldskyld i henhold til artikel 51, stk. 1, for varer, der er henført under proceduren for midlertidig indførsel med delvis fritagelse for importafgifter, trækkes det beløb, der blev betalt i medfør af delvis fritagelse, fra toldskyldsbeløbet.

Afdeling 3

Toldskyld ved udførsel

Artikel 53

Udførselsangivelse

1. Der opstår toldskyld ved udførsel, når eksportafgiftspligtige varer henføres under udførselsproceduren.
2. Toldskylden opstår på tidspunktet for antagelsen af toldangivelsen.
3. Klarereren er debitor. Ved indirekte repræsentation er den person, på hvis vegne toldangivelsen er foretaget, også debitor.

Hvis der udfærdiges en toldangivelse på grundlag af oplysninger, og det fører til, at alle eller dele af eksportafgifterne ikke opkræves, er den person, der har meddelt de for toldangivelsen fornødne oplysninger, og som vidste eller med rimelighed burde have vidst, at de pågældende oplysninger var forkerte, også debitor.

Artikel 54

Toldskyld, der opstår som følge af manglende overholdelse

1. I andre tilfælde end dem, der er nævnt i artikel 53, og hvis varerne er eksportafgiftspligtige, opstår der toldskyld ved udførsel ved manglende overholdelse af:
 - a) en af forpligtelserne i toldforskrifterne om udpassage, transport eller overdragelse af varer
 - b) de betingelser, under hvilke varerne kunne forlade Fællesskabets toldområde med fuldstændig eller delvis fritagelse for eksportafgifter.
2. Toldskylden opstår på et af følgende tidspunkter:
 - a) i det øjeblik, hvor varerne faktisk forlader Fællesskabets toldområde uden en toldangivelse
 - b) i det øjeblik, hvor varerne anvendes til et andet formål end det, der var hensigten med deres udførsel fra Fællesskabets toldområde med fuldstændig eller delvis fritagelse for eksportafgifter
 - c) hvis toldmyndighederne ikke kan fastslå det tidspunkt, der omhandles i litra b), det tidspunkt, hvor fristen udløber for fremlæggelse af bevis for, at de fastsatte betingelser for opnåelse af denne fritagelse, er blevet opfyldt.
3. Når eksportafgiftspligtige varer forlader Fællesskabets toldområde uden en toldangivelse, er debitor en af følgende:
 - a) enhver person, som skulle opfylde den pågældende forpligtelse
 - b) enhver person, der har medvirket i den handling, som førte til manglende opfyldelse af forpligtelserne, og som vidste eller med rimelighed burde have vidst, at der ikke var, men burde have været indgivet en toldangivelse.

4. *Opstår der toldskyld* som følge af, at de betingelser, under hvilke varerne havde tilladelse til at forlade Fællesskabets toldområde med fuldstændig eller delvis fritagelse for eksportafgifter, ikke er overholdt, er debitor en af følgende:
- a) klarereren
 - b) ved indirekte repræsentation den person, på hvis vegne angivelsen er foretaget.

Afdeling 4

Fælles bestemmelser for toldskyld, der er opstået ved indførsel og udførsel

Artikel 55

Forbud og restriktioner

Toldskyld opstår ved indførsel eller udførsel, selv om den vedrører varer, der er omfattet af forbud eller restriktioner ved ind- eller udførsel, uanset varernes art.

Toldskyld opstår imidlertid ikke, hvis der på ikke forskriftsmæssig måde føres falske penge eller narkotika og psykotrope stoffer, som ikke er genstand for det af de kompetente myndigheder strengt kontrollerede salg med henblik på en anvendelse til medicinske og videnskabelige formål, ind i Fællesskabets toldområde.

Med henblik på sanktioner, som gælder for toldovertrædelser, betragtes toldskylden dog som opstået, når en medlemsstats lovgivning fastsætter, at tolden eller eksistensen af en toldskyld danner grundlag for fastsættelsen af sanktioner.

Artikel 56

Flere debitorer

Er der flere personer, der er betalingspligtige for en og samme toldskyld, hæfter disse solidarisk for betalingen af skylden i sin helhed.

Toldskylden søges dog først og fremmest inddrevet hos den registrerede importør eller eksportør.

Har en eller flere af disse personer forsætligt brudt toldforskrifterne, lægges hovedvægten på at få inddrevet toldskylden hos disse personer.

Artikel 57

Almindelige regler for beregning af afgiftsbeløbet

1. Import- eller eksportafgiftsbeløbet fastsættes på grundlag af de regler til beregning af afgiften, der var gældende for de pågældende varer på det tidspunkt, hvor toldskylden, som vedrørte dem, opstod.
2. *Er det ikke muligt nøjagtigt at fastslå tidspunktet for toldskyldens opståen, regnes med det tidspunkt, hvor toldmyndighederne konstaterer, at varen befinder sig i en situation, der har fremkaldt en toldskyld.*

Er toldmyndighederne med de oplysninger, de råder over, imidlertid er i stand til at fastslå, at toldskylden opstod på et tidspunkt forud for denne konstatering, anses toldskylden for at være opstået på det tidligste tidspunkt, hvor en sådan situation kan fastslås.

3. Når todforskrifterne hjemler toldlempelser for en vare eller fuldstændig eller delvis fritagelse for import- eller eksportafgifter i medfør af artikel 36, stk. 2, litra d)-g), *artikel 136-140, 177 og 180-183*, finder toldlempelserne og fritagelsen også anvendelse i de tilfælde, hvor der opstår toldskyld i henhold til artikel 51 eller 54, forudsat at den pågældende persons adfærd ikke giver anledning til mistanke om svigagtig fremgangsmåde.

Artikel 58

Særlige regler for beregning af afgiftsbeløbet

1. *Er der påløbet* omkostninger til oplagring eller sædvanlige behandlinger i Fællesskabets toldområde for varer, der er henført under en *toldprocedure*, tages sådanne omkostninger eller værdistigningen ikke med i betragtning ved beregningen af importafgiftsbeløbet, når klarereren har forelagt tilfredsstillende bevis for disse omkostninger.

Toldværdien, arten og oprindelsen af ikke-fællesskabsvarer, der anvendes i behandlingerne, tages *dog* med i betragtning ved beregningen af importafgiftsbeløbet.

2. *Ændres* tarifieringen af varer, der er henført under en *toldprocedure*, som følge af sædvanlige behandlinger i Fællesskabets toldområde, anvendes den oprindelige tarifiering af varerne under proceduren efter anmodning fra klarereren.
3. *Opstår der* toldskyld for forædlingsprodukter, der er resultatet af proceduren for aktiv forædling, fastsættes denne skyld, efter anmodning fra klarereren, på grundlag af tarifieringen, toldværdien, arten og oprindelsen af de varer, der blev henført under proceduren for aktiv forædling på det tidspunkt, hvor angivelsen vedrørende disse varer blev antaget.

Artikel 59

Gennemførelsesforanstaltninger

Kommissionen kan efter den procedure, der henvises til i artikel 194, stk. 2, vedtage bestemmelser vedrørende følgende:

- a) regler for beregning af import- eller eksportafgiftsbeløbet for en vare
- b) yderligere særlige regler for særlige procedurer.

Kommissionen kan efter den procedure, der henvises til i artikel 194, stk. 3 vedtage foranstaltninger, der har til formål at ændre ikke-væsentlige bestemmelser i denne retsakt ved at supplere dem med undtagelser fra artikel 57 og 58.

Artikel 60

Stedet, hvor toldskylden opstår

1. En toldskyld opstår det sted, hvor den i artikel 49 og 53 omhandlede toldangivelse indgives, eller i medfør af artikel 128, stk. 3, anses for at være indgivet.

I alle andre tilfælde er det sted, hvor der opstår toldskyld, det sted, hvor de omstændigheder, der er årsag til toldskylden, indtræffer.

Hvis det ikke er muligt at fastslå dette sted, opstår toldskylden det sted, hvor toldmyndighederne konstaterer, at varerne befinder sig i en situation, hvor der er opstået toldskyld.

2. Hvis varerne er blevet henført under en toldprocedure, som ikke er afsluttet, og stedet ikke kan bestemmes i henhold til stk. 1, andet eller tredje afsnit, inden for en nærmere angivet tidsfrist, opstår toldskylden det sted, hvor varerne enten blev henført under den pågældende procedure eller blev ført ind i Fællesskabets toldområde under denne procedure.

Kommissionen vedtager efter den procedure, der henvises til i *artikel 194, stk. 2*, bestemmelser, som fastsætter den i første afsnit i dette stykke omhandlede frist.

3. Hvis toldmyndighederne med de oplysninger, de råder over, er i stand til at fastslå, at der kan være opstået toldskyld på flere steder, anses toldskylden for at være opstået på det sted, hvor den opstod først.
4. Hvis en toldmyndighed fastslår, at der er opstået en toldskyld i henhold til artikel 51, stk. 1, litra a), i en anden medlemsstat, og er dette beløb mindre end 100 000 EUR, anses toldskylden for at være opstået i den medlemsstat, hvor dens opståen er konstateret.

KAPITEL 2

SIKKERHEDSSTILLELSE FOR EN POTENTIEL ELLER EKSISTERENDE TOLDSKYLD

Artikel 61

Almindelige bestemmelser

1. Dette kapitel finder anvendelse på sikkerhedsstillelse for såvel toldskyld, der er opstået, som for toldskyld, der kan være opstået, medmindre andet er angivet.
2. Toldmyndighederne kan kræve, at debitor stiller en sikkerhed for betaling af toldskyld og af andre afgifter, navnlig moms og punktafgifter som omhandlet i gældende bestemmelser om moms og punktafgifter.
3. Hvis toldmyndighederne kræver, at der stilles en sikkerhed, skal denne stilles af debitor eller af den person, som kan blive betalingspligtig for denne toldskyld.
4. Toldmyndighederne kan kun kræve en sikkerhedsstillelse for nærmere angivne varer eller for en nærmere angiven angivelse.

Den sikkerhed, der stilles for en given angivelse, gælder for toldskyld for alle varer, der er omfattet af eller frigivet i henhold til denne angivelse, uanset om angivelsen er korrekt.

5. Toldmyndighederne tillader, at der stilles sikkerhed af en anden person end den person, der afkræves sikkerhedsstillelse.
6. Efter anmodning fra den i *stk. 3 eller 5 omhandlede* person kan toldmyndighederne i overensstemmelse med artikel 67, stk. 1 og 2, tillade, at der stilles en samlet sikkerhed for at dække toldskylden for to eller flere ekspeditioner, angivelser eller procedurer.
7. Der afkræves ikke sikkerhedsstillelse fra stater, regionale og lokale forvaltninger eller andre offentlige organer for aktiviteter, hvor de forpligter sig som offentlig myndighed.

Kommissionen vedtager efter den procedure **foranstaltninger**, der henvises til i **artikel 194, stk. 3, der har til formål at ændre ikke-væsentlige bestemmelser i denne retsakt ved at supplere den med** bestemmelser om, i hvilke andre tilfælde der ikke kræves sikkerhedsstillelse eller der kræves en nedsat sikkerhedsstillelse.

8. Toldmyndighederne kan undlade at kræve sikkerhedsstillelse, hvis det beløb, der skal stilles sikkerhed for, ikke overstiger den statistiske tærskel, der fastsættes i henhold til artikel 12 i Rådets forordning (EF) nr. 1172/95 af 22. maj 1995 om statistikker over Fællesskabets og dets medlemsstaters udveksling af goder med tredjelande¹.
9. En sikkerhedsstillelse, der er accepteret eller tilladt af toldmyndighederne, er gyldig i hele Fællesskabets område for de formål, den blev givet med henblik på.

Kommissionen vedtager efter den procedure, der henvises til i **artikel 194, stk. 3, der har til formål at ændre ikke-væsentlige bestemmelser i denne retsakt ved at supplere den med** bestemmelser om undtagelser til første afsnit i dette stykke.

¹ EFT L 118 af 25.5.1995, s. 10. Senest ændret ved forordning (EF) nr. 476/97 (EFT L 75 af 15.3.1997, s. 1).

Artikel 62

Obligatorisk sikkerhedsstillelse

1. Hvis sikkerhedsstillelsen er obligatorisk, fastsætter toldmyndighederne med forbehold af de i medfør af stk. 3 vedtagne regler, størrelsen af sikkerhedsstillelsen til et beløb, der svarer til det nøjagtige beløb af den pågældende toldskyld, hvis dette beløb kan beregnes nøjagtigt på det tidspunkt, hvor sikkerheden kræves.

Hvis det ikke er muligt at fastsætte det nøjagtige beløb af toldskylden, fastsættes størrelsen af sikkerhedsstillelsen til det af toldmyndighederne anslåede højeste beløb for den toldskyld, der er opstået eller vil kunne opstå.

2. Med forbehold af artikel 67, fastsættes sikkerhedsbeløbet, hvis der foreligger samlet sikkerhedsstillelse for toldskyld, hvor beløbet varierer over tid, således at det på ethvert tidspunkt dækker den pågældende toldskyld.
3. Kommissionen vedtager efter den procedure, der henvises til i *artikel 194, stk. 2*, bestemmelser om gennemførelsen af *nærværende artikels stk. 1*.

Artikel 63

Fakultativ sikkerhedsstillelse

Hvis sikkerhedsstillelsen er fakultativ, afkræver toldmyndighederne i alle tilfælde denne sikkerhed, hvis de anser det for at være usikkert, om en toldskyld vil blive betalt inden for den fastsatte frist. Sikkerhedsstillelsen fastsættes af disse myndigheder til et beløb, der ikke overstiger det i artikel 62 omhandlede niveau.

Kommissionen vedtager efter den procedure, der henvises til i *artikel 194, stk. 2*, bestemmelser om, hvornår en sikkerhedsstillelse er fakultativ.

Artikel 64

Former for sikkerhedsstillelse

1. Der kan stilles sikkerhed på en af følgende måder
 - a) som kontant depositum eller ved ethvert andet betalingsmiddel, der anerkendes af toldmyndighederne som sidestillet med et kontant depositum, udstedt i euro eller i den medlemsstats valuta, hvor der kræves sikkerhedsstillelse
 - b) ved et tilsagn fra en kautionist
 - c) ved enhver anden form for sikkerhedsstillelse, som giver tilsvarende forsikring om, at toldskylden vil blive betalt, **såsom en erklæring i overensstemmelse med en eksisterende brancheaftale, en notariel erklæring, en særlig aftale mellem operatører og toldmyndigheder, osv.**

Kommissionen vedtager efter den procedure, der henvises til i *artikel 194, stk. 2*, bestemmelser om, hvilke former for sikkerhedsstillelse der falder ind under *nærværende artikels* stk. 1, første afsnit, litra c).

2. Et kontant depositum eller hermed sidestillede deposita skal stilles i overensstemmelse med gældende bestemmelser i den medlemsstat, hvor der kræves sikkerhedsstillelse.

Artikel 65

Valg af sikkerhedsstillelse

Den person, der skal stille sikkerhed, kan vælge mellem de forskellige former for sikkerhedsstillelse, der er fastsat i artikel 64, stk. 1.

Toldmyndighederne kan dog afvise den foreslåede form for sikkerhedsstillelse, hvis den er uforenelig med den pågældende toldprocedures korrekte afvikling.

Toldmyndighederne kan kræve, at den valgte form for sikkerhedsstillelse fastholdes i en bestemt periode.

Artikel 66

Kautionist

1. Den i artikel 64, stk. 1, litra b), nævnte kautionist skal være en tredjeperson, der er etableret i Fællesskabets toldområde. Kautionisten skal godkendes af de toldmyndigheder, der kræver sikkerhedsstillelsen, medmindre kautionisten er en bank eller en anden officielt anerkendt finansiel institution, der er akkrediteret i Fællesskabet.
2. Kautionisten skal give skriftligt tilsagn om at ville betale det beløb, der stilles som sikkerhed for toldskylden.

Tilsagnet skal også inden for det beløb, der stilles som sikkerhed, kunne dække import- og eksportafgiftsbeløb, der skal betales efter en efterfølgende kontrol.

3. Toldmyndighederne kan afslå at godkende den foreslåede kautionist eller form for sikkerhedsstillelse, når det ikke forekommer sikkert, at sidstnævnte vil betale toldskylden inden for den fastsatte frist.

Artikel 67

Samlet kaution

1. Den i artikel 61, stk. 6, omhandlede tilladelse gives kun til personer, der opfylder følgende betingelser:

- a) de er etableret i Fællesskabet
 - b) de har ikke gjort sig skyldige i alvorlige eller gentagne overtrædelser af told- eller skattelovgivningen
 - c) de anvender regelmæssigt de pågældende procedurer eller er kendt af toldmyndighederne for at være i stand til at opfylde deres forpligtelser i forbindelse med disse procedurer.
2. Hvis der skal stilles en samlet sikkerhed for toldskyld, der kan opstå, kan *en økonomisk* operatør anvende en samlet sikkerhedsstillelse med et nedsat beløb eller opnå fritagelse for sikkerhedsstillelse i henhold til artikel 61, stk. 7, forudsat at mindst følgende kriterier er opfyldt:
- a) korrekt anvendelse af den pågældende toldprocedure i en given periode
 - b) samarbejde med toldmyndighederne
 - c) for så vidt angår fritagelse for sikkerhedsstillelse en så god økonomisk evne, at vedkommende kan opfylde sine forpligtelser.
3. Kommissionen vedtager efter den procedure, der henvises til i *artikel 194, stk. 2*, bestemmelser for, hvordan der kan gives de i *nærværende artikels stk. 1 og 2 omhandlede* tilladelser.

Artikel 68

Supplerende bestemmelser for brug af sikkerhedsstillelse

1. I de tilfælde, hvor der kan opstå toldskyld inden for rammerne af særlige procedurer, finder stk. 2, 3 og 4 anvendelse.

2. Fritagelser for sikkerhedsstillelse i henhold til artikel 67, stk. 2, gælder ikke for varer, der anses for at frembyde en øget risiko.

Kommissionen vedtager efter den procedure, der henvises til i **artikel 194, stk. 3, foranstaltninger, der har til formål at ændre ikke-væsentlige bestemmelser i denne retsakt ved at supplere den med** bestemmelser om undtagelser til første afsnit i dette stykke.

3. Undtagelsesvis og under særlige omstændigheder kan Kommissionen efter den procedure, der henvises til i **artikel 194, stk. 3**, vedtage **foranstaltninger, der har til formål at ændre ikke-væsentlige bestemmelser i denne retsakt ved at supplere den med** bestemmelser om midlertidigt at forbyde, at der anvendes en samlet sikkerhedsstillelse med et nedsat beløb som omhandlet i artikel 67, stk. 2.
4. For varer, som inden for rammerne af en samlet sikkerhedsstillelse har været genstand for svig i større omfang, kan Kommissionen efter den procedure, der henvises til **artikel 194, stk. 3**, vedtage **foranstaltninger, der har til formål at ændre ikke-væsentlige bestemmelser i denne retsakt ved at supplere den med** bestemmelser om midlertidigt **forbud mod**, at der anvendes en samlet sikkerhedsstillelse.

Artikel 69

Supplerende sikkerhedsstillelse eller erstatning af sikkerhedsstillelse

Hvis toldmyndighederne konstaterer, at sikkerhedsstillelsen ikke eller ikke længere helt sikkert eller fuldt ud garanterer rettidig betaling af toldskylden, kræver de af en af de i artikel 61, stk. 3, omhandlede personer, at han efter eget valg enten stiller en supplerende sikkerhed eller erstatter den oprindelige sikkerhed med en ny.

Artikel 70

Frigivelse af sikkerhedsstillelse

1. Toldmyndighederne frigiver sikkerhedsstillelsen, når toldskylden er ophørt eller ikke længere vil kunne opstå.
2. Når toldskylden er delvis ophørt eller kun kan opstå for en del af sikkerhedsstillelsesbeløbet, frigives den tilsvarende del af dette beløb, hvis den pågældende person anmoder herom, medmindre det pågældende beløbs størrelse ikke gør noget sådant berettiget.
3. Kommissionen kan efter den procedure, der henvises til i *artikel 194, stk. 2*, vedtage bestemmelser om gennemførelsen af *nærværende artikels stk. 1 og 2*.

KAPITEL 3

OPKRÆVNING OG BETALING AF AFGIFTER OG GODTGØRELSE AF OG FRITAGELSE FOR AFGIFTER

Afdeling 1

Fastsættelse af afgiftsbeløbet, underretning af debitor herom og bogføring heraf

Artikel 71

Fastsættelse af afgiftsbeløbet

Størrelsen af det skyldige afgiftsbeløb fastsættes af de toldmyndigheder, der er ansvarlige for det område, hvor toldskylden er opstået eller anses for at være opstået i henhold til artikel 60, så snart de har de fornødne oplysninger.

Artikel 72

Meddelelse af toldskyld

1. Afgørelsen om størrelsen af den skyldige afgift meddeles debitor i den form, der er foreskrevet i national lov i det område, hvor toldskylden opstod.

Den i første afsnit omhandlede meddelelse skal ikke gives i følgende situationer:

- a) når der i afventning af en endelig afgørelse om afgiftens størrelse er indført en midlertidig handelspolitisk foranstaltning, der har form af en afgift
- b) når størrelsen af den skyldige afgift overstiger det beløb, der blev fastsat på grundlag af en afgørelse truffet i henhold til artikel 21
- c) når den oprindelige afgørelse om ikke at meddele afgiftsbeløbet eller at meddele et lavere beløb end det skyldige beløb blev truffet på grundlag af almindelige bestemmelser, som senere er fundet ugyldige ved en retsafgørelse
- d) i tilfælde, hvor toldmyndighederne er fritaget for at meddele afgiftsbeløb.

Kommissionen vedtager efter den procedure, der henvises til i *artikel 194, stk. 2*, bestemmelser om gennemførelsen af andet afsnit, litra d), i dette stykke.

2. Når det skyldige afgiftsbeløb er det samme som det beløb, der er anført i toldangivelsen, er det ikke nødvendigt at meddele debitor den i stk. 1 nævnte afgørelse.

I så fald sidestilles toldmyndighedernes frigivelse af varerne med en afgørelse, som meddeles debitor, og som angiver størrelsen af den afgift, der skal betales.

3. Når *stk. 2 ikke* finder anvendelse, skal afgørelsen om størrelsen af den afgift, der skal betales, meddeles debitor senest 14 dage efter den dato, hvor toldmyndighederne er i stand til at træffe denne afgørelse i henhold til artikel 17, stk. 4.

Artikel 73

Tidsfrist for meddelelse af en toldskyld

1. Meddelelse af en afgørelse om størrelsen af en afgift, kan ikke ske til debitor efter udløbet af en periode på tre år, regnet fra datoen for toldskyldens opståen.
2. Hvis toldskylden er opstået på grund af en handling, der på det tidspunkt, hvor den blev begået, kunne give anledning til strafferetlig forfølgning, forlænges den treårsperiode, der er fastsat i stk. 1, til en tiårsperiode.
3. Hvis der indgives en klage i henhold til artikel 24, suspenderes de i *nærværende artikels stk. 1 og 2 fastsatte* perioder under hele klageproceduren fra den dato, hvor klagen indgives.
4. Hvis der genindføres betalingspligt for en toldskyld i medfør af artikel 84, stk. 3, anses de perioder, der er fastsat i *nærværende artikels stk. 1 og 2, for* at være suspenderet fra den dato, hvor anmodningen om godtgørelse eller fritagelse blev indgivet i henhold til artikel 90, indtil der træffes en afgørelse om godtgørelse eller fritagelse.

Artikel 74

Bogføring

1. De i artikel 71 omhandlede toldmyndigheder bogfører det skyldige afgiftsbeløb.

Første afsnit finder ikke anvendelse i de tilfælde, der er omhandlet i artikel 72, stk. 1, andet afsnit.

Toldmyndighederne kan undlade at bogføre afgiftsbeløb, der i henhold til artikel 73 ikke længere kan meddeles debitor.

2. De praktiske regler for bogføringen af afgiftsbeløbene fastlægges af medlemsstaterne. Disse regler kan være forskellige, afhængigt af om toldmyndighederne på baggrund af forholdene omkring toldskyldens opståen har sikkerhed for, at de nævnte beløb betales.

Artikel 75

Frist for bogføring

1. Når der opstår en toldskyld ved antagelsen af angivelsen af varer til en anden toldprocedure end midlertidig indførsel med delvis fritagelse for importafgifter, eller ved en hvilken som helst anden handling, der har samme retsvirkning som denne antagelse, skal toldmyndighederne bogføre det skyldige afgiftsbeløb senest 14 dage efter frigivelsen af varerne.

Dog kan, for så vidt der er stillet sikkerhed for deres betaling, samtlige afgiftsbeløb vedrørende varer, der er frigivet til en og samme person i løbet af en af toldmyndighederne fastsat periode, som højst må være 31 dage, bogføres samlet ved slutningen af denne periode. Denne bogføring skal ske senest fem dage efter den pågældende periodes udløb.

2. Når varer kan frigives under visse betingelser, som enten vedrører fastlæggelsen af det skyldige afgiftsbeløb eller opkrævningen heraf, skal bogføringen finde sted senest 14 dage efter den dag, hvor det skyldige afgiftsbeløb er fastsat, eller hvor forpligtelsen til at betale denne afgift er fastslået.

Vedrører toldskylden imidlertid en foreløbig handelspolitisk foranstaltning, der har form af en afgift, skal det skyldige afgiftsbeløb bogføres senest to måneder efter, at Rådets forordning om indførelse af en endelig handelspolitisk foranstaltning er blevet offentliggjort i Den Europæiske Unions Tidende.

3. Hvis der opstår en toldskyld under omstændigheder, der ikke er omhandlet i stk. 1, bogføres det skyldige afgiftsbeløb senest 14 dage efter den dag, hvor toldmyndighederne kan beregne det pågældende afgiftsbeløb og fastslå, hvem der er debitor.

4. Stk. 3 finder tilsvarende anvendelse for et afgiftsbeløb, der skal opkræves eller endnu ikke er opkrævet, hvis det skyldige afgiftsbeløb ikke er bogført i henhold til stk. 1, 2 og 3, eller er fastsat og bogført for lavt i forhold til det beløb, der skal betales.
5. De tidsfrister for bogføring, der er fastsat i stk. 1, 2 og 3 gælder ikke i tilfælde af hændelige omstændigheder eller force majeure.

Artikel 76

Gennemførelsesforanstaltninger

Kommissionen kan efter den procedure, der henvises til i *artikel 194, stk. 2*, vedtage bestemmelser om regler for bogføring.

Afdeling 2

Tidsfrist og procedurer for betaling af afgift

Artikel 77

Almindelige tidsfrister for betaling, tilsyn med betaling

1. Afgiftsbeløb, der er meddelt i henhold til artikel 72, skal betales af debitor inden for den frist, der er fastsat af toldmyndighederne.

Med forbehold af artikel 25, stk. 2, må denne frist højst være på ti dage fra det tidspunkt, hvor debitor har fået meddelt det skyldige afgiftsbeløb. Hvis der har fundet samlet bogføring sted på de i artikel 75, stk. 1, andet afsnit, anførte betingelser, fastsættes den således, at debitor ikke derved opnår en længere betalingsfrist, end tilfældet ville have været, hvis vedkommende havde fået henstand med betalingen i henhold til artikel 79.

En forlængelse af denne frist indrømmes uden videre, når det godtgøres, at den pågældende person har modtaget meddelelsen for sent til at kunne overholde den frist, der gælder for betalingen.

Toldmyndighederne kan desuden efter anmodning indrømme debitor en forlænget frist, når det skyldige afgiftsbeløb er blevet fastsat under en efterfølgende kontrol som omhandlet i artikel 29. En således indrømmet forlænget frist kan ikke overstige den tid, der er nødvendig for, at debitor kan træffe de fornødne foranstaltninger til at opfylde sin forpligtelse, jf. dog artikel 82, stk. 1.

2. Hvis der er indrømmet debitor en af de i artikel 79-82 fastsatte betalingslempelser, skal betalingen finde sted inden for den eller de frister, der er fastsat i forbindelse med disse betalingslempelser.
3. Kommissionen vedtager efter den procedure, der henvises til i **artikel 194, stk. 3, foranstaltninger, der har til formål at ændre ikke-væsentlige bestemmelser i denne retsakt ved at supplere den med** bestemmelser om, på hvilke betingelser der kan indrømmes udsættelse af tidsfristen for betaling af skylden i følgende situationer:
 - a) når der indgives en ansøgning om fritagelse for afgifter i henhold til artikel 90
 - b) når en vare skal konfiskeres, tilintetgøres eller afstås til staten
 - c) når toldskylden opstod i medfør af artikel 51, og der er mere end én debitor.

Artikel 78

Betaling

1. Betaling skal finde sted i rede penge eller i form af ethvert andet betalingsmiddel, som har tilsvarende frigørende virkning, herunder modregning efter aftale med toldmyndighederne.
2. Betaling kan foretages af en tredje person i stedet for debitor.

Artikel 79

Betalingshenstand

Med forbehold af artikel 85 indrømmer toldmyndighederne efter anmodning fra den pågældende person og mod, at der stilles en sikkerhed, henstand med betaling af den skyldige afgift på en af følgende måder:

- a) særskilt for hver enkelt afgiftsbeløb, der bogføres i overensstemmelse med artikel 75, stk. 1, første afsnit, eller artikel 75, stk. 4
- b) samlet for alle de afgiftsbeløb, der bogføres i overensstemmelse med artikel 75, stk. 1, første afsnit, i en periode, der fastsættes af toldmyndighederne, og som højst må være på 31 dage
- c) samlet for alle de afgiftsbeløb, der bogføres samlet i overensstemmelse med artikel 75, stk. 1, andet afsnit.

Artikel 80

Tidsfrister for betalingshenstand

1. Betalingshenstand efter artikel 79 er på 30 dage. Den beregnes som beskrevet i *nærværende artikels stk. 2, 3 og 4.*
2. Hvis der gives betalingshenstand i henhold til artikel 79, litra a), regnes perioden fra dagen efter den dag, hvor det skyldige afgiftsbeløb meddeles debitor.
3. Hvis der gives betalingshenstand i henhold til artikel 79, litra b), regnes perioden fra dagen efter den dag, hvor perioden for samlet bogføring ophører. Den nedsættes med et antal dage svarende til halvdelen af det antal dage, som den pågældende periode omfatter.
4. Hvis der gives betalingshenstand i henhold til artikel 79, litra c), regnes perioden fra dagen efter ophøret af den periode, der er fastsat til frigivelse af de pågældende varer. Den nedsættes med et antal dage svarende til halvdelen af det antal dage, som den pågældende periode omfatter.
5. Hvis de i stk. 3 og 4 omhandlede perioder omfatter et ulige antal dage, er det antal dage, der skal fratrækkes perioden på 30 dage i henhold til bestemmelserne i disse stykker, lig med halvdelen af det lige antal dage umiddelbart under dette ulige antal.
6. Hvis de i stk. 3 og 4 omhandlede perioder er kalenderuger, kan medlemsstaterne bestemme, at det afgiftsbeløb, for hvilket der er givet betalingshenstand, skal betales om fredagen i den fjerde uge efter den pågældende kalenderuge.

Hvis disse perioder er kalendermåneder, kan medlemsstaterne bestemme, at det afgiftsbeløb, for hvilket der er givet betalingshenstand, skal betales senest den 16. dag i måneden efter den pågældende kalendermåned.

Artikel 81

Gennemførelsesforanstaltninger

Kommissionen vedtager efter den procedure, der henvises til i *artikel 194, stk. 3, foranstaltninger, der har til formål at ændre ikke-væsentlige bestemmelser i denne retsakt ved at supplere den med* bestemmelser med regler for betalingshenstand i tilfælde, hvor toldangivelsen er forenklet i henhold til artikel 125 eller 127.

Artikel 82

Andre betalingslempelser

1. Toldmyndighederne kan indrømme debitor andre betalingslempelser end betalingshenstand, på betingelse af at der stilles en sikkerhed.

Det kan dog undlades at kræve sikkerhedsstillelse, når det konstateres, at et sådant krav på grund af debitors situation vil kunne give anledning til alvorlige økonomiske eller sociale vanskeligheder.

Når der er indrømmet lempelser i henhold til første afsnit, opkræves der lånerente af afgiftsbeløbet. Rentebeløbet skal svare til det beløb, der i denne henseende opkræves på euromarkedet eller i givet fald på det nationale pengemarked for den valuta, i hvilken beløbet skal betales.

Toldmyndighederne kan undlade at opkræve lånerente, når det på grund af debitors situation vil kunne give anledning til alvorlige økonomiske eller sociale vanskeligheder.

2. Kommissionen kan efter den procedure, der henvises til i *artikel 194, stk. 2*, vedtage bestemmelser om gennemførelsen af stk. 1.

Artikel 83

Tvangsinddrivelse af betaling, morarenter

1. Hvis det skyldige afgiftsbeløb ikke er blevet betalt inden for den fastsatte frist, gør toldmyndighederne brug af alle de muligheder, de har i henhold til medlemsstatens lovgivning, for at sikre, at beløbet betales.

Kommissionen kan efter den procedure, der henvises til i **artikel 194, stk. 3**, vedtage **foranstaltninger, der har til formål at ændre ikke-væsentlige bestemmelser i denne retsakt ved at supplere den med** bestemmelser for, hvordan det sikres, at kautionister betaler inden for rammerne af en særlig procedure.

2. Der opkræves morarente af afgiftsbeløbet fra den dag, hvor den fastsatte frist udløber, og indtil den dag, betalingen finder sted. Morarentesatsen må ikke være mere end et procentpoint højere end lånerentesatsen på euromarkedet eller på det pågældende nationale pengemarked. Den må ikke være lavere end denne sats.
3. Hvis toldskyldsbeløbet er blevet meddelt i henhold til artikel 72, stk. 3, opkræves der ud over afgiftsbeløbet morarente fra den dag, hvor toldskylden opstod, og indtil datoen for meddelelsen.

Morarentesatsen fastsættes i overensstemmelse med *nærværende artikels* stk. 2.

4. Toldmyndighederne kan undlade at opkræve morarente, når det på grund af debitors situation vil kunne give anledning til alvorlige økonomiske eller sociale vanskeligheder.

Kommissionen kan efter den procedure, der henvises til i **artikel 194, stk. 3**, vedtage **foranstaltninger, der har til formål at ændre ikke-væsentlige bestemmelser i denne retsakt ved at supplere den med** bestemmelser for, i hvilke tilfælde toldmyndighederne for så vidt angår tidspunkt og beløb kan undlade at opkræve morarente.

Afdeling 3

Godtgørelse af og fritagelse for afgifter

Artikel 84

Almindelige bestemmelser

1. I denne afdeling forstås ved:
 - a) godtgørelse: tilbagebetaling af import- eller eksportafgifter, der er blevet betalt
 - b) fritagelse: bortfald af forpligtelsen til at betale et import- eller eksportafgiftsbeløb, der ikke er blevet betalt.

Når der i denne afdeling er tale om import- eller eksportafgifter, anses morarenter også for at være omfattet heraf.

2. Godtgørelse giver ikke anledning til, at de pågældende toldmyndigheder skal betale rente.

Der betales dog rente, når en afgørelse om at indrømme godtgørelse i henhold til artikel 85 ikke er gennemført senest tre måneder efter den dato, hvor denne afgørelse blev truffet.

I så fald betales der rente fra den dato, hvor den tremåneders periode udløber, og indtil datoen for godtgørelsen. Rentesatsen svarer til rentesatsen på euromarkedet eller det pågældende nationale pengemarked.

3. Hvis en toldmyndighed med urette har indrømmet godtgørelse eller fritagelse, genindføres betalingspligten for afgiften, for så vidt opkrævningen af den oprindelige toldskyld ikke er forældet i henhold til artikel 73.

I sådanne tilfælde skal de renter, der eventuelt er betalt i henhold til stk. 2, andet afsnit, godtgøres.

Artikel 85

Godtgørelse og fritagelse

1. Med forbehold af de betingelser, der er fastsat i denne afdeling, og forudsat at det beløb, der skal ydes godtgørelse af eller fritagelse for, overstiger et vist beløb, skal der ydes godtgørelse af eller fritagelse for import- eller eksportafgifter på grundlag af følgende:
 - a) for meget opkrævede afgifter
 - b) defekte varer
 - c) fejl begået af toldmyndighederne
 - d) ret og rimelighed.

Desuden godtgøres disse afgifter, hvis de er blevet betalt og den pågældende toldangivelse erklæres for ugyldig i medfør af artikel 117.

2. Med forbehold af kompetencereglerne for en afgørelse yder toldmyndighederne på eget initiativ godtgørelse eller fritagelse, når de selv inden for de i artikel 90 omhandlede frister konstaterer, at der skal ydes godtgørelse af eller fritagelse for import- eller eksportafgifter i medfør af artikel 86, 88 eller 89.
3. Der indrømmes ikke godtgørelse eller fritagelse, når den situation, der førte til afgørelsen om afgiftsbeløbet, skyldes, at debitor har gjort sig skyldig i urigtigheder.

Artikel 86

Godtgørelse af og fritagelse for meget opkrævede afgifter

Der ydes godtgørelse af eller fritagelse for import- eller eksportafgifter, hvis det beløb, der var fastsat i den oprindelige toldafgørelse, overstiger det skyldige beløb, eller det var meddelt debitor i strid med artikel 72, stk. 1, litra c) eller d).

Artikel 87

Defekte varer

1. Godtgørelse af eller fritagelse for importafgifter ydes, hvis afgørelsen om det pågældende afgiftsbeløb vedrører varer, der er overgået til fri omsætning, og som afvises af importøren, fordi de på det tidspunkt, hvor de blev frigivet, var defekte eller ikke svarede til betingelserne i den kontrakt, på grundlag af hvilken varerne blev indført.

Med defekte varer sidestilles varer, som er blevet beskadiget inden frigivelsen.

2. Godtgørelse af eller fritagelse for importafgifter er betinget af, at varerne ikke er blevet taget i anvendelse, bortset fra den anvendelse, der var nødvendig for at konstatere, at de var defekte eller ikke-bestillingssvarende.
3. Toldmyndighederne skal sikre, at debitor genudfører varerne fra Fællesskabets toldområde, eller at han efter egen anmodning henfører dem under proceduren for aktiv forædling (herunder tilintetgørelse), ekstern forsendelse eller oplagring eller anbringer dem i en frizone.

Artikel 88

Godtgørelse eller fritagelse på grund af fejl begået af toldmyndighederne

Der træffes en afgørelse om at yde godtgørelse af eller fritagelse for import- eller eksportafgifter, når den oprindelige afgørelse om afgiftsbeløbet ikke svarer til det skyldige beløb på grund af en fejl, som toldmyndighederne har begået, forudsat at følgende betingelser er opfyldt:

- a) debitor kunne ikke med rimelighed forventes at have opdaget fejlen
- b) debitor handlede i god tro.

Er præferencebehandlingen af varen indrømmet på grundlag af et administrativt samarbejde med myndighederne i et land eller område uden for Fællesskabets toldområde, anses et ukorrekt certifikat udstedt af disse myndigheder for en fejl, som ikke med rimelighed kunne forventes opdaget, jf. litra a) i første afsnit.

Udstedelse af et ukorrekt certifikat anses dog ikke for en fejl, når certifikatet er baseret på eksportørens ukorrekte fremstilling af de faktiske forhold, medmindre det er klart, at de udstedende myndigheder var bekendt med eller burde have været bekendt med, at varen ikke var berettiget til præferencebehandling.

Debitor anses for at have handlet i god tro, når han kan påvise, at han i den periode, hvor de pågældende forretningsaktiviteter fandt sted, har udvist omhu for at sikre sig, at samtlige betingelser for præferencebehandling var opfyldt.

Debitor kan ikke påberåbe sig at have handlet i god tro, hvis Kommissionen har offentliggjort en meddelelse i Den Europæiske Unions Tidende om, at der foreligger begrundet tvivl om, at det præferenceberettigede land eller område har anvendt præferenceordningen korrekt.

Artikel 89

Godtgørelse og fritagelse ud fra ret og rimelighed

I andre situationer end dem, der er omhandlet i artikel 85, stk. 1, andet afsnit, og i artikel 86, 87 og 88, ydes der af hensyn til ret og rimelighed godtgørelse af eller fritagelse for import- og eksportafgifter, når der er opstået toldskyld under særlige omstændigheder, hvor debitor ikke har gjort sig skyldig i urigtigheder eller åbenbar forsømmelighed.

Artikel 90

Fremgangsmåde ved godtgørelse og tilbagebetaling

1. En debitor, der mener, at der skal ydes godtgørelse af eller fritagelse for import- eller eksportafgifter i henhold til artikel 85, skal indgive en ansøgning til det relevante toldsted inden for følgende frister:
 - a) i tilfælde af for meget opkrævede afgifter, fejl begået af toldmyndighederne eller ret og rimelighed, senest tre år efter datoen for meddelelse af beløbet
 - b) i tilfælde af defekte varer, senest et år efter datoen for meddelelse af beløbet
 - c) i tilfælde af at en toldangivelse bliver erklæret ugyldig, inden for den frist, der er angivet i reglerne om ugyldiggørelse.

Den i første afsnit, litra a) og b) anførte frist forlænges, hvis ansøgeren godtgør, at han har været forhindret i at indgive anmodning rettidigt som følge af hændelige omstændigheder eller force majeure.

2. Stk. 1 finder tilsvarende anvendelse i tilfælde, hvor toldmyndighederne på eget initiativ indrømmer godtgørelse eller fritagelse i henhold til artikel 85, stk. 2.

3. Hvis der er indgivet en klage i henhold til artikel 24 over meddelelsen af toldskylden, suspenderes den relevante frist, der er angivet i *nærværende artikels stk. 1, første afsnit, fra* den dato, hvor klagen indgives, og under hele klageproceduren.
4. Efter modtagelse af en ansøgning i henhold til stk. 1, træffer toldmyndighederne afgørelse om, hvorvidt der skal indrømmes godtgørelse eller fritagelse alt efter omstændighederne.

Godtgørelse eller fritagelse kan være fuldstændig eller delvis.

Artikel 91

Gennemførelsesforanstaltninger

Kommissionen vedtager efter den procedure, der henvises til i *artikel 194, stk. 2*, bestemmelser om gennemførelsen af *nærværende* afdeling. Af disse bestemmelser skal det fremgå, i hvilke tilfælde det er Kommissionen, der efter den procedure, der henvises til i *artikel 194, stk. 4*, skal afgøre, hvorvidt det er berettiget at yde godtgørelse af eller fritagelse for afgift.

KAPITEL 4

TOLDSKYLDENS OPHØR

Artikel 92

Ophør

1. Med forbehold af gældende bestemmelser om forældelse af toldskyld og om de tilfælde, hvor toldskylden ikke kan inddrives, fordi debitor ad rettens vej er erklæret insolvent, ophører en toldskyld ved indførsel eller udførsel på en af følgende måder:

- a) ved betaling af afgiftsbeløbet
- b) med forbehold af stk. 4, ved fritagelse for afgiftsbeløbet
- c) når toldangivelsen for varer, der er angivet til en toldprocedure, som indebærer forpligtelse til at betale afgifter, erklæres for ugyldig
- d) når import- eller eksportafgiftspligtige varer beslaglægges eller konfiskeres
- e) når import- eller eksportafgiftspligtige varer tilintetgøres under toldtilsyn eller afstås til staten
- f) når varenes forsvinden eller manglende opfyldelse af forpligtelser i henhold til toldforskrifterne skyldes, at disse varer er fuldstændigt tilintetgjort eller uigenkaldeligt tabt som følge af varenes egen beskaffenhed eller hændelige omstændigheder eller force majeure eller som en konsekvens af ordre fra toldmyndighederne
- g) når skylden opstod i henhold til artikel 51 eller 54, og når følgende betingelser er opfyldt:
 - i) den forsømmelse, som førte til, at der opstod en toldskyld, havde ikke væsentlige følger for, at den angivne procedure forløb korrekt, og der var ikke gjort forsøg på at begå urigtigheder
 - ii) alle de formaliteter, der er nødvendige for at bringe forholdene for de pågældende varer i overensstemmelse med reglerne, opfyldes efterfølgende
- h) når varer, der er overgået til fri omsætning uden afgifter eller til en nedsat importafgiftssats på grund af deres særlige anvendelsesformål, er blevet udført med toldmyndighedernes tilladelse

- i) når den opstod i henhold til artikel 50, og når de formaliteter, der er opfyldt med henblik på indrømmelse af den i pågældende artikel omhandlede præferencetoldbehandling, annulleres, eller der forelægges tilfredsstillende bevis for, at der ikke er blevet indrømmet præferencetoldbehandling
- j) når skylden opstod i henhold til artikel 51 og det på tilfredsstillende måde godtgøres over for toldmyndighederne, at varerne ikke er blevet anvendt eller forbrugt og er blevet udført fra Fællesskabets toldområde, jf. dog *stk. 5*.

I forbindelse med anvendelse af første afsnit, litra f), anses varer for at være uigenkaldeligt tabt, når de er gjort uanvendelige for enhver.

- 2. Ved beslaglæggelse eller konfiskation som anført i stk. 1, litra d), anses toldskylden dog af hensyn til sanktioner, der anvendes for toldovertrædelser, for ikke at være ophørt, når told eller en opstået toldskyld i henhold til en medlemsstats lovgivning danner grundlag for idømmelse af sanktioner.
- 3. Når en toldskyld ophører for varer, der er overgået til fri omsætning uden afgifter eller til nedsat importafgiftssats på grund af deres særlige anvendelsesformål, anses affald og skrot fra denne tilintetgørelse for at være ikke-fællesskabsvarer.
- 4. Når flere personer er betalingspligtige for toldskylden og der indrømmes fritagelse, ophører forpligtelsen til at betale det skyldige toldbeløb kun for den eller de personer, som fritagelsen indrømmes for.
- 5. I det tilfælde, der omhandles i stk. 1, litra j), ophører forpligtelsen til at betale afgiftsbeløbet ikke for den eller de personer, der har forsøgt at begå urigtigheder.
- 6. Når skylden opstod i henhold til artikel 51, ophører forpligtelsen til at betale afgiftsbeløbet for den person, hvis adfærd ikke indebar forsøg på urigtigheder, og som var med til at bekæmpe svig, især i tilfælde, hvor der blev foretaget en kontrolleret levering for at gøre det lettere at identificere kriminelle.

7. Kommissionen kan efter den procedure, der henvises til i *artikel 194, stk. 2*, vedtage bestemmelser om gennemførelsen af *nærværende artikels stk. 1-6*.

AFSNIT IV

VARERS ANKOMST TIL FÆLLESSKABETS TOLDOMRÅDE

KAPITEL 1

VARER, DER FØRES IND I TOLDOMRÅDET

Artikel 93

Forpligtelse til at indgive en summarisk indførselsangivelse

1. Varer, der føres ind i Fællesskabets toldområde, skal være omfattet af en summarisk indførselsangivelse, bortset fra varer, der transporteres på transportmidler, som kun passerer gennem Fællesskabets søterritorium eller luftrum uden stop i området.

Kommissionen vedtager efter den procedure, der henvises til i *artikel 194, stk. 2*, bestemmelser om et fælles datasæt og format for den summariske indførselsangivelse, som skal indeholde de oplysninger, der er nødvendige for risikoanalyse og for en korrekt gennemførelse af toldkontrollen, primært af sikkerheds- og sikringshensyn, og under anvendelse af internationale standarder og international handelspraksis, hvor dette er relevant.

2. Medmindre andet er angivet, skal der indgives en summarisk indførselsangivelse, eller der skal gøres en sådan tilgængelig for det kompetente toldsted, inden varerne føres ind i Fællesskabets toldområde.

3. Kommissionen vedtager efter den procedure, der henvises til artikel 194, stk. 2 bestemmelser vedrørende følgende:
 - a) inden for hvilken frist den summariske indførselsangivelse skal være indgivet eller gjort tilgængelig, inden varerne føres ind i Fællesskabets toldområde
 - b) hvordan det fastlægges, på hvilket kompetent toldsted den summariske indførselsangivelse skal indgives eller gøres tilgængelig, og hvor risikoanalyse og risikobaseret indpassagekontrol skal udføres.
4. ***Kommissionen vedtager efter den procedure, der henvises til artikel 194, stk. 3, foranstaltninger, der har til formål at ændre ikke-væsentlige bestemmelser i denne retsakt ved at supplere den med bestemmelser vedrørende følgende:***
 - a) under hvilke betingelser kravet om en summarisk indførselsangivelse kan fraviges eller tilpasses
 - b) reglerne for undtagelser fra og variationer i den frist, der er nævnt i *nærværende artikels stk. 3, litra a).*
5. Ved vedtagelsen af *foranstaltningerne i stk. 3 og 4* tages der hensyn til følgende:
 - a) særlige omstændigheder
 - b) anvendelsen af disse foranstaltninger på visse typer af godstrafik, transportformer eller økonomiske operatører
 - c) internationale aftaler, der omhandler særlige sikkerhedsordninger.

Artikel 94

Indgivelse og ansvarlig person

1. Den summariske indførselsangivelse indgives ved hjælp af edb. Der kan benyttes handels-, havne- eller transportoplysninger, forudsat at de indeholder de nødvendige oplysninger for en summarisk indførselsangivelse.

Toldmyndighederne kan under særlige omstændigheder antage papirbaserede summariske indførselsangivelser, forudsat at de opfylder samme niveau for risikoforvaltning som det, der gælder for summariske indførselsangivelser, hvor der anvendes edb, og at kravene til udveksling af sådanne data med andre toldsteder kan imødekommes.

2. Den summariske indførselsangivelse indgives af den person, som fører varerne ind i Fællesskabets toldområde, eller som har ansvaret for transporten af varerne.
3. Uden at dette berører forpligtelserne for den i stk. 2 nævnte person kan den summariske indførselsangivelse i stedet indgives af en af følgende personer:
 - a) importøren eller modtageren eller en anden person, i hvis navn eller på hvis vegne den i stk. 2 nævnte person handler
 - b) enhver person, som er i stand til at frembyde de pågældende varer eller få dem frembudt for den kompetente toldmyndighed.
4. Hvor det er relevant underretter toldmyndighederne den person, som indgav den summariske indførselsangivelse, om forsendelser, som kan give særlige sikkerheds- eller sikringsmæssige risici.
5. *Når den summariske indførselsangivelse indgives af en anden person end brugeren af det transportmiddel, der anvendes til at indføre varerne i Fællesskabets toldområde, skal den pågældende indgive følgende til det relevante toldsted: en ankomstmeddelelse i form af en fragtliste, følgeseddel eller ladningsangivelse med angivelse af alle de oplysninger, der er nødvendige for identificeringen af alle de transporterede varer, for hvilke der skal indgives en summarisk indførselsangivelse.*

Kommissionen vedtager efter den i artikel 194, stk. 2, nævnte procedure bestemmelserne vedrørende de oplysninger, der skal fremgå af ankomstmeddelelsen.

Stk. 1 finder tilsvarende anvendelse på første afsnit i dette stykke.

Artikel 95

Ændring af summarisk angivelse

Den person, der indgiver den summariske indførselsangivelse, skal, hvis han anmoder herom, have tilladelse til at ændre en eller flere oplysninger i angivelsen, efter at den er indgivet.

Det er dog ikke muligt at foretage ændringer, når der er sket følgende:

- a) toldmyndighederne har meddelt den person, der indgav den summariske angivelse, at de agter at undersøge varerne
- b) toldmyndighederne har fastslået, at de pågældende oplysninger ikke er korrekte
- c) toldmyndighederne har tilladt, at varerne fjernes.

Kommissionen vedtager efter den procedure, der henvises til i **artikel 194, stk. 3, foranstaltninger, der har til formål at ændre ikke-væsentlige bestemmelser i denne retsakt ved at supplere den med** bestemmelser om undtagelser til *nærværende artikels afsnit 2, litra c*).

Artikel 96

Toldangivelse i stedet for summarisk angivelse

Det kompetente toldsted kan fritage for indgivelse af en summarisk indførselsangivelse for så vidt angår varer, for hvilke der er indgivet en toldangivelse før udløbet af den frist, der er omhandlet i artikel 93, stk. 3, litra b). I så fald skal toldangivelsen mindst indeholde de oplysninger, der er nødvendige for den summariske indførselsangivelse. Indtil toldangivelsen er antaget i overensstemmelse med artikel 114, har den samme status som den summariske indførselsangivelse.

KAPITEL 2

VARERS ANKOMST

Afdeling 1

Indpassage af varer i Fællesskabets toldområde

Artikel 97

Toldtilsyn

1. Varer, der føres ind i Fællesskabets toldområde, bliver straks ved indpassagen undergivet toldtilsyn og kan underkastes toldkontrol. De bliver genstand for anvendelse af forbud og restriktioner, som er begrundet i hensynet til den offentlige sædelighed, den offentlige orden, den offentlige sikkerhed, beskyttelse af menneskers og dyrs liv og sundhed, beskyttelse af planter, beskyttelse af miljøet, beskyttelse af nationale skatte af kunstnerisk, historisk eller arkæologisk værdi, gennemførelse af foranstaltninger til bevarelse og forvaltning af fiskeressourcerne eller beskyttelse af industriel og kommerciel ejendom, herunder kontrol af narkotikaprækursorer, varemærkeforfalskede varer og falske penge, der føres ind i Fællesskabet.

De forbliver under tilsyn, så længe det er nødvendigt for at fastslå deres toldmæssige status.

Med forbehold af *artikel 175* undergives fællesskabsvarer ikke toldtilsyn, når først deres status er fastslået.

Ikke-fællesskabsvarer forbliver under toldtilsyn, indtil de skifter toldmæssig status eller de udføres eller tilintetgøres.

2. Enhver, der har interesse i varer under toldtilsyn, kan med toldmyndighedernes tilladelse til hver en tid undersøge varerne eller udtage stikprøver med henblik på at fastslå deres toldposition, toldværdi eller toldmæssige status.
3. Varerne må ikke fjernes fra toldtilsyn, førend toldmyndighederne har indrømmet frigivelse.

Artikel 98

Transport til det rette sted

1. Den person, som fører varer ind i Fællesskabets toldområde, skal omgående transportere dem ad den af toldmyndighederne anviste vej og i givet fald på den af dem anviste måde til det af toldmyndighederne anviste toldsted eller til et andet af disse myndigheder anvist eller godkendt sted eller til en frizone.

Varer, der føres ind i en frizone, skal føres direkte ind i denne frizone enten ad sø- eller luftvejen eller over land uden at passere gennem en anden del af Fællesskabets toldområde.

Varene frembydes for toldmyndighederne umiddelbart efter deres ankomst i overensstemmelse med artikel 101.

2. Enhver person, som har ansvar for transporten af varerne, efter at de er blevet ført ind i Fællesskabets toldområde, hæfter for opfyldelsen af den i stk. 1 omhandlede forpligtelse.
3. Med varer, der føres ind i Fællesskabets toldområde, sidestilles varer, som, selv om de endnu befinder sig uden for dette toldområde, kan underkastes toldkontrol af en medlemsstats toldmyndigheder som følge af en overenskomst indgået med det pågældende land eller område uden for Fællesskabets toldområde.

4. Stk. 1 er ikke til hinder for anvendelse af særlige bestemmelser vedrørende breve, postkort, tryksager eller varer, der transporteres af rejsende, forudsat at toldtilsynet og mulighederne for toldkontrol ikke indskrænkes herved.
5. Stk. 1 finder ikke anvendelse på varer, der transporteres på transportmidler, som kun passerer gennem Fællesskabets søterritorium eller luftrum uden stop i området.

Artikel 99

Transport inden for Fællesskabet med fly eller skib

1. Artikel 98, stk. 1-4, og artikel 93-96 og 100-103 finder ikke anvendelse på varer, som midlertidigt har forladt Fællesskabets toldområde, når de transporteres med fly eller skib mellem to steder i dette område, forudsat at transporten er foregået direkte med fly eller skib i fast rutefart uden stop uden for Fællesskabets toldområde.
2. Kommissionen kan efter den procedure, der henvises til i *artikel 194, stk. 2*, vedtage bestemmelser med særlige regler for transport med fly eller skib i fast rutefart.

Artikel 100

Transport under særlige omstændigheder

1. Kan den i artikel 98, stk. 1, omhandlede forpligtelse ikke opfyldes som følge af hændelige omstændigheder eller force majeure, skal den person, som forpligtelsen påhviler, eller enhver anden person, der handler på denne persons vegne, omgående underrette toldmyndighederne om dette forhold. Er varerne ikke blevet fuldstændig tilintetgjort som følge af disse hændelige omstændigheder eller dette tilfælde af force majeure, skal toldmyndighederne endvidere underrettes om det nøjagtige sted, hvor varerne befinder sig.

2. Er et skib eller luftfartøj som omhandlet i artikel 98, stk. 5, som følge af hændelige omstændigheder eller force majeure nødt til at anløbe en havn eller forblive midlertidigt i Fællesskabets toldområde uden at kunne opfylde den i artikel 98, stk. 1, omhandlede forpligtelse, underretter den person, der har ført det pågældende skib eller luftfartøj ind i Fællesskabets toldområde, eller enhver anden person, der handler på denne persons vegne, omgående toldmyndighederne om dette forhold.
3. Toldmyndighederne bestemmer, hvilke forholdsregler der skal træffes, for at der kan føres toldtilsyn med de varer, der er omhandlet i stk. 1, eller de varer, der befinder sig om bord på et skib eller et luftfartøj som omhandlet i stk. 2, for at det i givet fald kan sikres, at varerne senere transporteres til et toldsted eller ethvert andet af toldmyndighederne anvist eller godkendt sted.

Afdeling 2

Frembydelse, losning og undersøgelse af varer

Artikel 101

Frembydelse af varer for toldvæsenet

1. Varer, som ankommer til Fællesskabets toldområde, frembydes for toldvæsenet af en af følgende personer:
 - a) den person, som førte varerne ind i Fællesskabets toldområde
 - b) den person, i hvis navn eller på hvis vegne den person, som førte varerne ind i dette område, handler
 - c) den person, som havde ansvaret for transporten af varerne, efter at de var ført ind i Fællesskabets toldområde.

2. Uden at dette berører forpligtelserne for den i stk. 1 nævnte person, kan varerne i stedet frembydes af en af følgende personer:
 - a) enhver person, som øjeblikkeligt henfører varerne under en toldprocedure
 - b) indehaveren af en tilladelse til at drive lagervirksomhed eller enhver anden person, som driver virksomhed i en frizone.
3. Den person, der frembyder varerne, skal give en henvisning til den summariske indførselsangivelse eller toldangivelsen, der blev indgivet for varerne.
4. Stk. 1 er ikke til hinder for anvendelse af særlige bestemmelser vedrørende følgende:
 - a) varer medført af rejsende
 - b) varer henført under en toldprocedure, men uden krav om frembydelse for toldvæsenet
 - c) breve, postkort og tryksager *samt tilsvarende elektroniske midler via andre medier.*

Artikel 102

Losning og undersøgelse af varer

1. Varerne kan kun med toldmyndighedernes tilladelse losses eller omlades fra det transportmiddel, hvorpå de befinder sig, og kun på steder anvist eller godkendt af disse myndigheder.

En sådan tilladelse er imidlertid ikke nødvendig, når en overhængende fare kræver, at alle varerne eller en del af dem losses. Toldmyndighederne underrettes i så fald omgående herom.

2. Toldmyndighederne kan til hver en tid kræve, at varer losses og pakkes ud, for at de kan undersøge dem, tage stikprøver eller undersøge det transportmiddel, hvorpå varerne befinder sig.
3. Varer, der frembydes for toldvæsenet, må ikke uden toldmyndighedernes tilladelse fjernes fra det sted, hvor de blev frembudt.

Afdeling 3

Formaliteter efter frembydelse

Artikel 103

Forpligtelse til at henføre ikke-fællesskabsvarer under en toldprocedure

Med forbehold af artikel 131 og 133 henføres ikke-fællesskabsvarer, der er frembudt for toldvæsenet, under en toldprocedure.

Medmindre andet er fastsat, kan klarereren frit vælge, hvilken toldprocedure han ønsker at henføre varerne under, uden hensyn til deres art eller mængde, eller deres oprindelsesland, afsendelsesland eller bestemmelsesland.

Artikel 104

Varer, der anses for at være under midlertidig opbevaring

1. Medmindre varer øjeblikkeligt henføres under en særlig toldprocedure og der er antaget en toldangivelse herfor, eller de anbringes i en frizone, anses ikke-fællesskabsvarer, der er frembudt for toldvæsenet, for at være under midlertidig opbevaring i overensstemmelse med *artikel 159*.

2. Med forbehold af den i artikel 93, stk. 2, fastsatte forpligtelse og de i medfør af artikel 93, stk. 3, indførte undtagelser eller fritagelser, og hvis det konstateres, at ikke-fællesskabsvarer, som er frembudt for toldvæsenet, ikke er dækket af en summarisk indførselsangivelse, skal ihændehaveren af varerne øjeblikkeligt indgive en sådan angivelse.

Afdeling 4

Varer, der er blevet transporteret under en forsendelsesprocedure

Artikel 105

Fritagelse for varer, der ankommer under forsendelse

Artikel 98, bortset fra stk. 1, første afsnit, samt artikel 101-104 finder ikke anvendelse på varer, som allerede er under en forsendelsesprocedure, når de føres ind i Fællesskabets toldområde.

Artikel 106

Bestemmelser, der gælder for ikke-fællesskabsvarer, efter at en forsendelsesprocedure er ophørt

Artikel 102, 103 og 104 finder anvendelse på følgende varer, så snart sådanne varer er blevet frembudt for toldvæsenet ved et bestemmelsestoldsted i Fællesskabets toldområde efter gældende regler for forsendelse:

- a) ikke-fællesskabsvarer, der er ført ind i Fællesskabets toldområde under en forsendelsesprocedure
- b) ikke-fællesskabsvarer, som er blevet transporteret inden for dette område under en forsendelsesprocedure.

AFSNIT V

ALMINDELIGE REGLER FOR TOLDMÆSSIG STATUS OG TOLDPROCEDURE

KAPITEL 1

VARERS STATUS

Artikel 107

Formodning om fællesskabsstatus

1. Alle varer inden for Fællesskabets toldområde formodes at være fællesskabsvarer, medmindre det bliver fastslået, at de ikke har status som fællesskabsvarer.
2. Kommissionen vedtager efter den procedure, der henvises til i *artikel 194, stk. 3, foranstaltninger, der har til formål at ændre ikke-væsentlige bestemmelser i denne retsakt ved at supplere den med* bestemmelser vedrørende følgende:
 - a) de tilfælde, hvor den formodning, der henvises til i *nærværende artikels stk. 1, ikke* gælder
 - b) de metoder, efter hvilke varers status som fællesskabsvarer kan fastslås.

Artikel 108

Tab af status som fællesskabsvarer

Fællesskabsvarer bliver til ikke-fællesskabsvarer i følgende tilfælde:

- a) når de føres ud af Fællesskabets toldområde, for så vidt som reglerne om intern forsendelse eller artikel 109 ikke finder anvendelse

- b) når de er blevet henført under proceduren for ekstern forsendelse, oplagring eller aktiv forædling, for så vidt toldforskrifterne tillader det
- c) når de er blevet henført under proceduren for særligt anvendelsesformål og efterfølgende afstås til staten
- d) når angivelsen om overgang til fri omsætning erklæres ugyldig efter frigivelsen i henhold til bestemmelser vedtaget efter artikel 117, stk. 2, andet afsnit.

Artikel 109

Varer, der forlader toldområdet midlertidigt

Kommissionen vedtager efter den procedure, der henvises til i *artikel 194, stk. 2*, bestemmelser for, under hvilke betingelser fællesskabsvarer uden at være omfattet af nogen toldprocedure kan føres fra et sted til et andet inden for Fællesskabets toldområde og midlertidigt føres uden for dette område, uden at deres toldmæssige status ændres.

KAPITEL 2

TOLDANGIVELSE

Afdeling 1

Almindelige bestemmelser

Artikel 110

Angivelse af varer, tilsyn med fællesskabsvarer

1. For alle varer, som skal henføres under en toldprocedure, bortset fra frizoneproceduren, skal der indgives en toldangivelse, som passer til den særlige procedure.

2. Fællesskabsvarer, som angives til en toldprocedure, er undergivet toldtilsyn fra antagelsen af den i stk. 1 nævnte toldangivelse og indtil det tidspunkt, hvor de forlader Fællesskabets toldområde eller afstås til staten, eller indtil toldangivelsen erklæres ugyldig i henhold til artikel 117.

Artikel 111

Kompetente toldsteder

1. Medmindre andet er fastsat i fællesskabsforskrifterne, fastlægger medlemsstaterne placering og kompetence for de forskellige toldsteder, der er beliggende på deres område, og sørger for, at disse steder har åbent på passende dage og tidspunkter.

I den forbindelse tager medlemsstaterne hensyn til trafikken og varenes art og til den toldprocedure, som varerne skal henføres under, således at den internationale trafikstrøm hverken forhindres eller forstyrres.

2. Kommissionen vedtager efter den procedure, der henvises til i *artikel 194, stk. 2*, bestemmelser for etablering af følgende kompetente toldsteder:
 - a) det toldsted, hvor toldangivelsen skal indgives eller gøres tilgængelig
 - b) det toldsted, hvor der skal udføres risikoanalyse og risikobaseret indførsels- eller udførselskontrol.

Artikel 112

Typer af toldangivelse

1. Toldangivelsen indgives ved hjælp af edb-teknik.

De bilag, der er nødvendige for anvendelsen af de bestemmelser, der gælder for den toldprocedure, som varerne angives til, kan også indgives eller gøres tilgængelige ved hjælp af denne teknik.

2. Uanset stk. 1 og hvor dette er tilladt, kan toldangivelsen indgives skriftligt eller ved en mundtlig angivelse eller enhver anden handling, hvorved varer kan henføres under en toldprocedure.
3. Kommissionen vedtager efter den procedure, der henvises til i *artikel 194, stk. 2*, bestemmelser om gennemførelsen af *nærværende artikels stk. 1 og 2*.

Afdeling 2

Standardangivelser

Artikel 113

Indholdet af en angivelse, bilag

1. Toldangivelser skal indeholde alle de oplysninger, der er nødvendige for anvendelsen af de bestemmelser, der gælder for den toldprocedure, som varerne angives til. Angivelser, der indgives ved hjælp af edb, skal indeholde en elektronisk signatur eller et andet autentifikationsmiddel. Skriftlige angivelser skal være underskrevet.

Kommissionen vedtager efter den procedure, der henvises til i *artikel 194, stk. 2*, bestemmelser om, hvilke specifikationer toldangivelser skal opfylde.

2. De elektroniske eller skriftlige bilag, der er nødvendige for anvendelsen af de bestemmelser, der gælder for den toldprocedure, som varerne angives til, skal gøres tilgængelige for toldmyndighederne på det tidspunkt, hvor angivelsen indgives.

Toldmyndighederne kan dog efter anmodning tillade, at disse bilag gøres tilgængelige efter frigivelsen af varerne.

Kommissionen vedtager efter den procedure, der henvises til i *artikel 194, stk. 2*, bestemmelser om gennemførelsen af første og andet afsnit i dette stykke.

Artikel 114

Antagelse af en angivelse

1. Angivelser, der opfylder betingelserne i artikel 113, antages straks af toldmyndighederne, hvis de varer, angivelserne vedrører, **gøres** tilgængelige for toldmyndighederne til deres kontrol.
2. Hvis en toldangivelse indgives i overensstemmelse med de i henhold til artikel 111, stk. 2, vedtagne foranstaltninger til et andet sted end det, hvor varerne frembydes, kan angivelsen antages, når det sted, hvor varerne frembydes, bekræfter, at varerne er tilgængelige for kontrol.
3. Datoen for toldmyndighedernes antagelse af toldangivelsen er, medmindre andet er fastsat, den dato, der lægges til grund for anvendelsen af de bestemmelser, der gælder for den toldprocedure, som varerne angives til, og for alle andre indførsels- og udførselsformaliteter.

Artikel 115

Klarereren

1. En toldangivelse kan foretages af enhver person, som kan fremlægge eller gøre alle de dokumenter tilgængelige, der er nødvendige for anvendelsen af de bestemmelser, der gælder for den toldprocedure, som varerne angives til. Denne person må også kunne frembyde de pågældende varer eller få dem frembudt for det kompetente toldsted.

Hvis antagelsen af en toldangivelse medfører særlige forpligtelser for en bestemt person, skal angivelsen dog foretages af denne person eller på dennes vegne.

2. Klarereren skal være etableret på Fællesskabets toldområde.

Betingelsen om etablering i Fællesskabet kræves dog ikke opfyldt af personer

- ***der foretager angivelse til forsendelse eller til midlertidig indførsel***
- ***der lejlighedsvis angiver varer i det omfang toldmyndighederne finder det berettiget.***

Artikel 116

Berigtigelse af en angivelse

Klarereren kan efter anmodning få tilladelse til at berigtige en eller flere oplysninger i angivelsen, efter at toldvæsenet har antaget angivelsen. Ændringen må ikke medføre, at der tilføjes andre varer til forsendelsesangivelsen end dem, som den oprindeligt vedrørte.

Der kan ikke tillades berigtigelse, hvis der anmodes herom efter en af følgende begivenheder:

- a) toldmyndighederne har meddelt klarereren, at de agter at undersøge varerne
- b) toldmyndighederne har fastslået, at de pågældende oplysninger ikke er korrekte
- c) toldmyndighederne har frigivet varerne.

Kommissionen kan efter den procedure, der henvises til i *artikel 194, stk. 3*, vedtage *foranstaltninger, der har til formål at ændre ikke-væsentlige bestemmelser i denne retsakt ved at supplere den med* bestemmelser om undtagelser til *nærværende artikels stk. 2, litra c*).

Artikel 117

Ugyldiggørelse af en angivelse

1. Toldmyndighederne erklærer efter anmodning fra klarereren en allerede antaget angivelse for ugyldig i følgende tilfælde:
 - a) når de har sikkerhed for, at varerne øjeblikkeligt er henført under en anden toldprocedure
 - b) når de har sikkerhed for, at henførslen af varerne under den toldprocedure, som de var angivet til, som følge af særlige omstændigheder ikke længere er berettiget.

Hvis toldmyndighederne har underrettet klarereren om, at de agter at foretage en undersøgelse af varerne, kan anmodningen om at få angivelsen erklæret ugyldig ikke godtages, før undersøgelsen har fundet sted.

2. Angivelsen kan ikke erklæres ugyldig, efter at varerne er blevet frigivet.

Kommissionen kan efter den procedure, der henvises til i *artikel 194, stk. 3*, vedtage *foranstaltninger, der har til formål at ændre ikke-væsentlige bestemmelser i denne retsakt at supplere den med* bestemmelser om undtagelser til første afsnit i dette stykke.

3. At en angivelse erklæres ugyldig, berører ikke anvendelsen af administrative eller strafferetlige sanktioner.

Afdeling 3

Verifikation

Artikel 118

Verifikation af en angivelse

1. Toldmyndighederne kan med henblik på at verificere, at oplysningerne i angivelsen er rigtige:
 - a) undersøge angivelsen og alle de skriftlige eller elektroniske dokumenter, der er nødvendige for anvendelsen af de bestemmelser, der gælder for den toldprocedure, som varerne angives til
 - b) kræve, at klarereren forelægger andre dokumenter end dem, der er nævnt under litra a)
 - c) undersøge varerne
 - d) udtage stikprøver med henblik på analyse eller dybtgående kontrol af varerne.
2. De sagsforhold, som konstateres af toldmyndighederne, har samme retskraft i hele Fællesskabets toldområde.

Artikel 119

Undersøgelse og prøveudtagning af varer

1. Transport af varerne til det sted, hvor undersøgelsen og i givet fald prøveudtagningen skal finde sted, og alle nødvendige behandlinger i forbindelse hermed foretages af klarereren eller på dennes ansvar. Udgifterne hertil afholdes af klarereren.
2. Klarereren har ret til at overvære undersøgelsen af varerne og i givet fald prøveudtagningerne. Hvis toldmyndighederne har rimelig grund hertil, kan de forlange, at klarereren selv eller dennes repræsentant er til stede under undersøgelsen af varerne eller prøveudtagningen, eller at han giver dem den assistance, der er nødvendig for at lette undersøgelsen eller prøveudtagningen.
3. Toldmyndighederne yder ikke erstatning for prøver, som de udtager, når det i øvrigt sker efter gældende bestemmelser, men de afholder analyse- og kontrolomkostningerne.

Artikel 120

Undersøgelse af en del af varerne og prøveudtagning

1. Hvis undersøgelsen kun vedrører en del af de varer, der er omfattet af en og samme angivelse, eller der kun udtages prøver, anses resultatet af delundersøgelsen eller af analysen eller undersøgelsen af de udtagne prøver for at gælde for alle de varer, der er omfattet af samme angivelse.

Klarereren kan dog anmode om en yderligere undersøgelse eller prøveudtagning af varerne, når han skønner, at resultatet af delundersøgelsen eller af analysen eller undersøgelsen af de udtagne prøver ikke gælder for resten af de angivne varer. Anmodningen tages til følge, forudsat at varerne ikke er blevet frigivet eller, hvis de er blevet frigivet, at klarereren godtgør, at de ikke er blevet ændret på nogen måde.

2. Når en angivelse omfatter flere vareposter, anses oplysningerne for hver varepost for at udgøre en særskilt angivelse med henblik på anvendelsen af stk. 1.

Artikel 121

Resultater af verifikationen

1. Resultatet af verifikationen af angivelsen tjener som grundlag for anvendelsen af de bestemmelser, der gælder for den toldprocedure, som varerne henføres under.
2. Hvis der ikke er foretaget verifikation af angivelsen, finder stk. 1 anvendelse på oplysningerne i angivelsen.

Artikel 122

Identifikationsforanstaltninger

1. Toldmyndighederne eller i givet fald de autoriserede økonomiske operatører træffer de fornødne foranstaltninger til at identificere varerne, når dette er nødvendigt for at sikre overholdelsen af de betingelser, der er fastsat for benyttelsen af den toldprocedure, som disse varer er blevet angivet til.

Disse identifikationsforanstaltninger har samme retskraft i hele Fællesskabets toldområde.

2. Identifikationsmærker, der er påsat varer eller transportmidler, må kun fjernes eller tilintetgøres af toldmyndighederne eller af økonomiske operatører, hvis de har fået tilladelse hertil af toldmyndighederne, medmindre det på grund af hændelige omstændigheder eller force majeure er absolut påkrævet at fjerne eller tilintetgøre dem af hensyn til beskyttelse af varerne eller transportmidlerne.

Afdeling 4

Frigivelse

Artikel 123

Frigivelse af varerne

1. Hvis betingelserne for henførsel af varerne under den pågældende procedure er opfyldt, og der ikke gælder forbud eller restriktioner for varerne, frigiver toldmyndighederne varerne, så snart oplysningerne i angivelsen er blevet verificeret eller godtaget uden verifikation, jf. dog artikel 124.

Første afsnit finder anvendelse, hvis en verifikation som nævnt i artikel 118 ikke kan afsluttes inden for en rimelig frist, og hvis varernes tilstedeværelse ikke længere er påkrævet af hensyn til verifikationen.

2. Frigivelsen sker på én gang for samtlige varer, der er omfattet af en og samme angivelse.

Når en angivelse omfatter flere vareposter, anses oplysningerne for hver varepost for at udgøre en særskilt angivelse med henblik på anvendelsen af første afsnit.

3. Når varerne frembydes i overensstemmelse med de i henhold til artikel 111, stk. 2, vedtagne foranstaltninger ved et andet toldsted end det, hvor toldangivelsen er blevet antaget, udveksler de involverede steder de oplysninger, der er nødvendige for frigivelsen, med forbehold af sikkerheds- og sikringsrelateret kontrol.

Artikel 124

Frigivelse afhængig af betaling af toldskyld eller sikkerhedsstillelse

1. Hvis der opstår toldskyld som følge af, at en toldangivelse antages, frigives varerne først, når toldskylden er blevet betalt, eller der er stillet sikkerhed til dækning af denne skyld.

Med forbehold af stk. 2 finder første afsnit dog ikke anvendelse for midlertidig indførsel med delvis fritagelse for importafgifter.

2. Når toldmyndighederne i medfør af bestemmelserne for den toldprocedure, som varerne angives til, forlanger, at der stilles en sikkerhed, frigives de nævnte varer ikke til den pågældende toldprocedure, før der er stillet en sådan sikkerhed.

KAPITEL 3

FORENKLINGER VEDRØRENDE TOLDANGIVELSER

Afdeling 1

Forenklede angivelser

Artikel 125

Forenklet angivelse

Toldmyndighederne kan tillade *en økonomisk* operatør at få varer frigivet på grundlag af en forenklet angivelse.

Den forenkede angivelse kan have form af en indskrivning i klarerers regnskaber, forudsat at toldmyndighederne har adgang til dette data i klarerers elektroniske system, og at kravene til udveksling af sådanne data mellem toldsteder kan imødekommes.

Kommissionen vedtager efter den procedure, der henvises til i *artikel 194, stk. 2*, bestemmelser vedrørende følgende:

- a) de betingelser, der ligger til grund for den i *nærværende artikels stk. 1 omhandlede* tilladelse
- b) de specifikationer, som det i *nærværende artikels stk. 1 og 2 omhandlede* forenkede angivelse skal svare til.

Artikel 126

Fritagelse for forpligtelser for klarereren

Når varer frigives i henhold til artikel 125, kan toldmyndighederne, uden at dette berører klarerers lovmæssige forpligtelser, fritage klarereren fra forpligtelsen til at frembyde varerne for toldvæsenet.

Artikel 127

Lejlighedsvis forenklet angivelse

Hvis der anmodes om lejlighedsvis at kunne benytte en forenklet angivelse, kan det toldsted, hvor angivelsen indgives, godtage det, uden at der er givet en tilladelse.

Artikel 128

Supplerende angivelse

- 1 I tilfælde af en forenklet angivelse i henhold til artikel 125 eller 127 skal en klarerer, der har tilladelse til at foretage en forenklet angivelse, levere en supplerende angivelse med de ekstra oplysninger, der er nødvendige for en toldangivelse til den pågældende toldprocedure.

Hvis der gøres brug af en i henhold til artikel 125 tilladt angivelse, kan den supplerende angivelse være af samlet, periodisk eller opsummerende art.

Kommissionen kan efter den procedure, der henvises til i **artikel 194, stk. 3**, vedtage **foranstaltninger, der har til formål at ændre ikke-væsentlige bestemmelser i denne retsakt ved at supplere den med** bestemmelser om undtagelser til første afsnit i dette stykke.

2. Den supplerende angivelse anses for sammen med den i artikel 125, stk. 1, omhandlede forenkledede angivelse at udgøre et enkelt og samlet dokument, som er gyldigt fra den dato, hvor den forenkledede angivelse bliver antaget i overensstemmelse med artikel 114.

Hvis den forenkledede angivelse erstattes af en indskrivning i den økonomiske operatørs regnskaber og toldmyndighederne har adgang til dette data, er angivelsen gyldig fra den dato, hvor varerne indskrives i regnskaberne.

3. Det sted, hvor den supplerende angivelse skal indgives i henhold til tilladelsen, anses for, for så vidt angår artikel 60, at være det sted, hvor toldangivelsen er blevet indgivet.

Artikel 129

Anvendelse af regler for standardangivelser

Artikel 113-122 finder tilsvarende anvendelse på forenkede og supplerende angivelser.

Afdeling 2

Andre forenklinger

Artikel 130

Tariferingslempelse

Toldmyndighederne kan på klarerers anmodning tillade, at der anvendes en enkelt eller samlet underposition i toltariffen på en hel forsendelse, forudsat at forsendelsen er sammensat af varer, der henhører under forskellige underpositioner, og at hvis hver af disse varer skulle toldbehandles efter deres tarifiering i forbindelse med udfærdigelse af toldangivelsen, ville det medføre en arbejdsbyrde og omkostninger, som ikke står i forhold til de pågældende import- eller eksportforanstaltninger.

Men hvis der skal betales import- eller eksportafgifter, må det beløb, der skal opkræves, ikke være mindre end det, der skulle have været betalt, hvis alle vareposterne var blevet tariferet enkeltvis.

Kommissionen kan efter den procedure, der henvises til i *artikel 194, stk. 2*, vedtage bestemmelser om gennemførelsen af *nærværende artikels første og andet afsnit*.

KAPITEL 4

OVERTAGELSE AF VARER

Artikel 131

Tilintetgørelse af varer

Hvis omstændighederne kræver det, kan toldmyndighederne kræve, at varer, der frembydes for toldvæsenet, tilintetgøres, og de skal underrette ihændeholderen af varerne herom. Udgifterne i forbindelse med tilintetgørelsen påhviler ihændeholderen af varerne.

Artikel 132

Foranstaltninger, som skal træffes af toldmyndighederne

1. Toldmyndighederne træffer alle nødvendige foranstaltninger, herunder tilintetgørelse, for at kunne overtage varer i følgende tilfælde:
 - a) hvis varerne er blevet ført ulovligt ind i Fællesskabets toldområde eller er blevet unddraget toldtilsyn
 - b) hvis varerne ikke kan frigives af en af følgende årsager:
 - i) fordi undersøgelsen af varerne ikke har kunnet indledes eller fortsættes inden for den af toldmyndighederne fastsatte frist af årsager, der kan tilskrives klarereren
 - ii) fordi de dokumenter, der er en betingelse for varernes henførelse under eller frigivelse til den angivne toldprocedure, ikke er gjort tilgængelige

- iii) fordi de import- eller eksportafgifter, der skulle have været betalt, eller for hvilke der skulle have været stillet sikkerhed, enten ikke er blevet betalt eller der ikke er blevet stillet sikkerhed herfor inden for den fastsatte frist
 - iv) de er genstand for forbud eller restriktioner, herunder sikkerheds- og sikringsrelaterede forbud og restriktioner
- c) hvis varerne ikke er blevet fjernet inden for en rimelig tid efter deres frigivelse
 - d) hvis det efter varernes frigivelse konstateres, at de ikke opfyldte betingelserne for denne frigivelse
 - e) hvis varer afstås til staten.
2. Ikke-fællesskabsvarer, der er afstået til staten, beslaglagt eller konfiskeret, anses for at være henført under proceduren for midlertidig opbevaring.

Artikel 133

Afståelse

1. Ikke-fællesskabsvarer og varer med særligt anvendelsesformål kan afstås til staten af brugeren af proceduren eller i givet fald af ihændehaveren af varerne.
2. Afståelse må ikke medføre omkostninger for staten. Brugeren af proceduren eller i givet fald ihændehaveren af varerne afholder udgifterne til tilintetgørelse eller anden overtagelse af varer.

Artikel 134

Gennemførelsesforanstaltninger

Kommissionen kan efter den procedure, der henvises til i *artikel 194, stk. 2*, vedtage bestemmelser om gennemførelsen af dette kapitel.

AFSNIT VI

OVERGANG TIL FRI OMSÆTNING OG FRITAGELSE FOR IMPORTAFGIFTER

KAPITEL 1

OVERGANG TIL FRI OMSÆTNING

Artikel 135

Anvendelsesområde og indvirkning

1. Ikke-fællesskabsvarer, der skal markedsføres i Fællesskabet, henføres under overgang til fri omsætning.
2. Overgang til fri omsætning indebærer følgende:
 - a) anvendelse af handelspolitiske foranstaltninger, hvis de ikke allerede er blevet anvendt på et tidligere stade
 - b) opkrævning af eventuelle importafgifter
 - c) opkrævning af moms og punktafgifter i medfør af gældende bestemmelser om moms og punktafgifter

- d) opfyldelse af de øvrige formaliteter, der er fastlagt for indførsel af varer.
3. Ved overgang til fri omsætning får ikke-fællesskabsvarer toldmæssig status som fællesskabsvarer.

KAPITEL 2

FRITAGELSE FOR IMPORTAFGIFTER

Afdeling 1

Returvarer

Artikel 136

Anvendelsesområde og indvirkning

1. Fællesskabsvarer, som, efter at være blevet udført fra Fællesskabets toldområde, inden for en frist på tre år igen føres ind i toldområdet og angives til fri omsætning, fritages efter anmodning fra den berørte person for importafgifter.
2. Den i stk. 1 omhandlede frist på tre år kan overskrides under særlige omstændigheder.
3. Hvis returvarer inden deres udførsel fra Fællesskabets toldområde er blevet bragt i fri omsætning afgiftsfrit eller til en nedsat importafgiftssats som følge af et særligt anvendelsesformål, kan den i stk. 1 omhandlede afgiftsfritagelse kun indrømmes, på betingelse af at varerne overgår til fri omsætning til samme anvendelsesformål.

Hvis det særlige anvendelsesformål, som de pågældende varer skal bringes i fri omsætning til, ikke længere er det samme, foretages der i importafgiftsbeløbet et fradrag af ethvert beløb, som blev opkrævet, da disse varer første gang blev bragt i fri omsætning. Hvis sidstnævnte beløb er større end det, der fremkommer ved returvarernes overgang til fri omsætning, ydes der ingen godtgørelse.

4. Hvis fællesskabsvarer har mistet deres status som fællesskabsvarer i medfør af artikel 108 og efterfølgende bringes i fri omsætning, finder *nærværende artikels stk. 1, 2 og 3 tilsvarende* anvendelse.

Artikel 137

Tilfælde, hvor der ikke indrømmes fritagelse for importafgifter

Den i artikel 136 omhandlede fritagelse for importafgifter indrømmes ikke i følgende tilfælde:

- a) varer, der er udført fra Fællesskabets toldområde under proceduren for passiv forædling, medmindre disse varer stadig er i samme uforandrede stand som ved deres udførsel
- b) varer, som har været omfattet af landbrugspolitiske foranstaltninger, der indebærer, at de skal udføres fra Fællesskabets toldområde.

Kommissionen kan efter den procedure, der henvises til i **artikel 194, stk. 3**, vedtage **foranstaltninger, der har til formål at ændre ikke-væsentlige bestemmelser i denne retsakt ved at supplere den med bestemmelser om undtagelser til nærværende artikels stk. 1.**

Artikel 138

Varenes tilstand

Fritagelsen for importafgifter som omhandlet i artikel 136 indrømmes kun, hvis varerne genindføres i samme stand, som de havde ved udførslen.

Kommissionen kan efter den procedure, der henvises til i **artikel 194, stk. 3**, vedtage **foranstaltninger, der har til formål at ændre ikke-væsentlige bestemmelser i denne retsakt ved at supplere den med** bestemmelser om undtagelser til *nærværende artikels stk. 1*.

Artikel 139

Varer, der tidligere var henført under proceduren for aktiv forædling

1. Artikel 136 og 138 finder tilsvarende anvendelse på forædlingsprodukter, der var henført under proceduren for aktiv forædling, inden de blev genudført fra Fællesskabets toldområde.
2. Efter anmodning fra klarereren fastsættes importafgiftsbeløbet for de i *stk. 1 omhandlede* varer, i overensstemmelse med artikel 58, stk. 3, forudsat at klarereren forelægger de nødvendige oplysninger. Datoen for antagelse af genudførselsmeddelelsen betragtes som datoen for varenes overgang til fri omsætning.
3. Fritagelsen for importafgifter som omhandlet i artikel 136 indrømmes ikke for forædlingsprodukter, som blev udført i overensstemmelse *artikel 149, stk. 2, litra b)*, medmindre der er sikkerhed for, at der ikke er nogen indførselsvarer, der vil blive henført under proceduren for aktiv forædling.

Afdeling 2

Havfiskeri og produkter optaget fra havet

Artikel 140

Produkter, som hidrører fra havfiskeri, og andre produkter, der optages fra havet

1. Med forbehold af artikel 39, stk. 1, er følgende produkter fritaget for importafgifter ved overgang til fri omsætning:
 - a) produkter fra havfiskeri og andre produkter, der optages fra et søterritorium, der hører under et land eller et område uden for Fællesskabets toldområde, af skibe, som blot er registreret i en medlemsstat eller anmeldt til dens skibsregister og fører statens flag
 - b) produkter, der er fremstillet på grundlag af de under litra a) nævnte produkter om bord på fabrikksskibe, der opfylder de under samme litra a) fastsatte betingelser.
2. Kommissionen vedtager efter den procedure, der henvises til i *artikel 194, stk. 2*, bestemmelser om gennemførelsen af *nærværende artikels stk. 1*.

AFSNIT VII
SÆRLIGE PROCEDURER
KAPITEL 1
ALMINDELIGE BESTEMMELSER

Artikel 141

Anvendelsesområde

Varer kan henføres under en af følgende kategorier af særlige procedurer:

- a) forsendelse
- b) oplagring
- c) særligt anvendelsesformål
- d) forædling.

Artikel 142

Bevilling

1. At benytte en procedure vedrørende forædling eller særlig anvendelse eller at drive lagervirksomhed beregnet til midlertidig opbevaring eller oplæggelse på toldoplag af varer er betinget af, at toldmyndighederne meddeler bevilling hertil.

De betingelser, under hvilke det er tilladt at benytte en eller flere særlige procedurer, vil fremgå af bevillingen.

En bevilling kan involvere toldmyndighederne i mere end én medlemsstat (enhedsbevilling) eller brug af mere end én særlig procedure (integreret bevilling).

Kommissionen vedtager efter den procedure, der henvises til i *artikel 194, stk. 2*, bestemmelser om, under hvilke betingelser og procedurer der kan indrømmes bevillinger.

2. Medmindre andet er bestemt, indrømmes den i stk. 1 omhandlede bevilling kun til følgende personer:
 - a) personer, der er etableret i Fællesskabets toldområde, undtagen i forbindelse med midlertidig indførsel, hvor personerne skal være etableret uden for Fællesskabets toldområde
 - b) personer, som tilbyder den nødvendige sikkerhed for, at transaktionerne forløber korrekt, og som i de tilfælde, hvor der kan opstå toldskyld eller andre afgifter for varer, der er henført under en særlig procedure, stiller en sikkerhed i overensstemmelse med artikel 61
 - c) i tilfælde af proceduren for midlertidig indførsel eller aktiv forædling, den person, der henholdsvis anvender eller lader varerne anvende, eller som udfører eller lader udføre forædlingsprocesser.

Kommissionen kan efter den procedure, der henvises til i *artikel 194, stk. 3*, vedtage **foranstaltninger, der har til formål at ændre ikke-væsentlige bestemmelser i denne retsakt ved at supplere den med** bestemmelser om undtagelser fra litra a), b) og c) i første afsnit i dette stykke.

3. Medmindre andet er bestemt ud over stk. 2, indrømmes den i stk. 1 omhandlede bevilling kun, hvis følgende betingelser er opfyldt:

- a) toldmyndighederne er i stand til at føre tilsyn og overvåge proceduren, uden at der skal træffes administrative forholdsregler, som ikke står i rimeligt forhold til de pågældende økonomiske behov
- b) fællesskabsproducenternes væsentlige interesser berøres ikke af en bevilling til proceduren for aktiv eller passiv forædling eller midlertidig indførsel.

Fællesskabsproducenternes væsentlige interesser anses ikke for at blive berørt som omhandlet i *dette stykkes* første afsnit, litra b), medmindre der er bevis for det modsatte.

Hvis der er bevis for, at der er væsentlige interesser hos fællesskabsproducenter, som sandsynligvis vil blive berørt foretages der en undersøgelse af de økonomiske forudsætninger efter den procedure, der henvises til i *artikel 194, stk. 4*.

Kommissionen vedtager efter den procedure, der henvises til i *artikel 194, stk. 2*, bestemmelser for undersøgelse af de økonomiske forudsætninger.

- 4. Bevillingshaveren skal underrette toldmyndighederne om alle forhold, der indtræder, efter at bevillingen blev indrømmet, og som kan formodes at have betydning for bevillingens opretholdelse eller indhold.

Artikel 143

Ansøgning

Ansøgningen om en bevilling indgives til de toldmyndigheder, der er kompetente for det sted, hvor ansøgerens hovedbogholderi føres.

Kommissionen kan efter den procedure, der henvises til i **artikel 194, stk. 3**, vedtage **foranstaltninger, der har til formål at ændre ikke-væsentlige bestemmelser i denne retsakt ved at supplere den med** bestemmelser om undtagelser til *nærværende artikels stk. 1*.

Artikel 144

Regnskaber

1. Bortset fra ved forsendelsesproceduren skal bevillingshaveren, brugeren af proceduren og alle de, der udøver en virksomhed omfattende oplagring, bearbejdning eller forarbejdning af varer, eller salg eller køb af varer i frizoner, føre regnskaber i en af toldmyndighederne godkendt form.

Regnskaberne skal gøre det muligt for toldmyndighederne at føre tilsyn med den pågældende procedure, især med hensyn til identifikation af varer, der er henført under proceduren, deres toldmæssige status og deres bevægelser.

2. Kommissionen kan efter den procedure, der henvises til i **artikel 194, stk. 3**, vedtage **foranstaltninger, der har til formål at ændre ikke-væsentlige bestemmelser i denne retsakt ved at supplere den med** bestemmelser om undtagelser til den i *nærværende artikels stk. 1, første afsnit, omhandlede* forpligtelse.

Artikel 145

Procedurens ophør eller afslutning

1. I andre tilfælde end forsendelsesproceduren og med forbehold af *artikel 175* ophører eller afsluttes en særlig procedure, når de under proceduren henførte varer eller forædlingsprodukterne er henført under en efterfølgende toldprocedure, har forladt Fællesskabets toldområde eller er afstået til staten.

2. Ved forsendelsesproceduren ophører proceduren og forpligtelserne for brugeren af proceduren, når de under proceduren henførte varer og de nødvendige data frembydes på bestemmelsestoldstedet i henhold til bestemmelserne for den pågældende procedure.

Denne procedure og disse forpligtelser afsluttes af toldmyndighederne, når de på grundlag af en sammenligning mellem de oplysninger, der foreligger på afgangstoldstedet, og de oplysninger, der foreligger på bestemmelsestoldstedet, kan konstatere, at proceduren er ophørt på korrekt vis.

Artikel 146

Overdragelse af rettigheder og pligter

De rettigheder og pligter, som brugeren af en procedure har med hensyn til varer, der er henført under en særlig procedure, dog ikke forsendelse, kan på betingelser, der fastsættes af toldmyndighederne, overføres til andre personer, som opfylder de for den pågældende procedure fastlagte betingelser.

Artikel 147

Varebevægelser

Varer, der er henført under en særlig procedure, dog ikke forsendelsesproceduren, kan transporteres mellem forskellige steder i Fællesskabets toldområde.

Kommissionen vedtager efter den procedure, der henvises til i *artikel 194, stk. 2*, bestemmelser om gennemførelsen af *nærværende artikels stk. 1*.

Artikel 148

Sædvanlige behandlinger

Varer, der er anbragt i toldoplag eller henført under en forædlingsprocedure eller anbragt i en frizone, kan underkastes de sædvanlige behandlinger, som tjener til at sikre deres bevarelse eller til at forbedre deres udseende eller handelskvalitet eller til at forberede deres distribution eller videresalg.

Artikel 149

Ækvivalente varer

1. Ækvivalente varer er fællesskabsvarer, som oplagres, anvendes eller forarbejdes i stedet for varer, der er henført under en særlig procedure.

Under proceduren for passiv forædling er ækvivalente varer ikke-fællesskabsvarer, som forarbejdes i stedet for fællesskabsvarer, der er henført under proceduren for passiv forædling.

Ækvivalente varer skal have samme ottecifrede kode i den kombinerede nomenklatur, samme handelskvalitet og samme tekniske egenskaber som de varer, de træder i stedet for.

Kommissionen kan efter den procedure, der henvises til i *artikel 194, stk. 3*, vedtage *foranstaltninger, der har til formål at ændre ikke-væsentlige bestemmelser i denne retsakt ved at supplere den med bestemmelser om undtagelser til tredje afsnit i nærværende stykke.*

2. Toldmyndighederne tillader følgende, forudsat at der er sikkerhed for, at proceduren forløber korrekt, især med hensyn til toldtilsyn:
 - a) anvendelse af ækvivalente varer under en særlig procedure, dog ikke proceduren for forsendelse, midlertidig indførsel og midlertidig opbevaring
 - b) ved proceduren for aktiv forædling, udførsel af forædlingsprodukter, som er fremstillet af ækvivalente varer forud for indførslen af de varer, de træder i stedet for
 - c) ved proceduren for passiv forædling, indførsel af forædlingsprodukter, som er fremstillet af ækvivalente varer forud for udførslen af de varer, de træder i stedet for

Kommissionen vedtager efter den procedure, der henvises til i **artikel 194, stk. 3, foranstaltninger, der har til formål at ændre ikke-væsentlige bestemmelser i denne retsakt ved at supplere den med** bestemmelser for, i hvilke tilfælde toldmyndighederne kan tillade anvendelse af ækvivalente varer under midlertidig indførsel.

3. Anvendelsen af ækvivalente varer er ikke tilladt i forbindelse med sædvanlige behandlinger som fastlagt i *artikel 148*, eller hvis det kan føre til en uberettiget importafgiftsfordel.

Kommissionen kan efter den procedure, der henvises til i **artikel 194, stk. 3**, vedtage **foranstaltninger, der har til formål at ændre ikke-væsentlige bestemmelser i denne retsakt ved at supplere den med** bestemmelser om andre tilfælde, hvor der ikke må anvendes ækvivalente varer.

4. I det tilfælde, der henvises til i *stk. 2, litra b)*, og hvis forædlingsprodukterne ville blive pålagt eksportafgifter, hvis de ikke blev udført eller genudført i forbindelse med en procedure for aktiv forædling, skal bevillingshaveren stille sikkerhed for, at disse afgifter betales, i tilfælde af at ikke-fællesskabsvarerne ikke indføres inden for den i *artikel 178, stk. 3*, fastsatte frist.

Artikel 150

Gennemførelsesforanstaltninger

Kommissionen vedtager efter den procedure, der henvises til i *artikel 194, stk. 2*, bestemmelser om forløbet af de under dette afsnit omhandlede procedurer.

KAPITEL 2

FORSENDELSE

Afdeling 1

Ekstern og intern forsendelse

Artikel 151

Ekstern forsendelse

1. Under proceduren for ekstern forsendelse kan ikke-fællesskabsvarer føres fra et sted til et andet inden for Fællesskabets toldområde uden at skulle underkastes et af følgende:
 - a) importafgifter
 - b) ***andre importafgifter i henhold til gældende bestemmelser***
 - c) handelspolitiske foranstaltninger, såfremt de ikke gælder for indpassage eller udpassage af varer til eller fra Fællesskabets toldområde.
2. Kommissionen kan efter den procedure, der henvises til i *artikel 194, stk. 2*, vedtage bestemmelser om, i hvilke tilfælde og under hvilke betingelser fællesskabsvarer skal henføres under ekstern forsendelse.

3. Den i stk. 1 nævnte forsendelse finder sted på en af følgende måder:
- a) under proceduren for ekstern fællesskabsforsendelse, jf. *artikel 153, stk. 1*
 - b) på grundlag af et TIR-carnet (TIR-konventionen), forudsat at denne forsendelse:
 - i) er påbegyndt eller skal ophøre uden for Fællesskabets toldområde
 - ii) den foretages mellem to steder i Fællesskabets toldområde gennem et land eller et område uden for Fællesskabets toldområde
 - c) på grundlag af et ATA-carnet (ATA-konventionen/Istanbul-konventionen), der anvendes som forsendelsesdokument
 - d) i henhold til Rhin-manifestet (artikel 9 i den reviderede konvention om Rhin-sejlad)
 - e) i henhold til formular 302, der er indført som led i overenskomsten mellem parterne i den nordatlantiske traktat vedrørende status for deres styrker, undertegnet i London den 19. juni 1951
 - f) med post i overensstemmelse med Verdenspostunionens bestemmelser, når varer forsendes af eller for indehavere af rettigheder og pligter i henhold til sådanne bestemmelser
 - g) ***på grundlag af et CIM-fragtbrev eller et TR-overleveringsbevis, der anvendes som forsendelsesdokument.***
4. Ekstern forsendelse finder anvendelse med forbehold af bestemmelserne i *artikel 147*.

Artikel 152

Intern forsendelse

1. Under proceduren for intern forsendelse og på de betingelser, der er fastlagt i stk. 2 og 3, kan fællesskabsvarer forsendes fra et sted til et andet inden for Fællesskabets toldområde og passere gennem et andet område uden for dette område uden ændring af deres toldmæssige status.
2. Den i stk. 1 nævnte forsendelse finder sted på en af følgende måder:
 - a) under proceduren for intern fællesskabsforsendelse, jf. *artikel 153, stk. 2*, hvis en sådan mulighed er fastsat i en international aftale
 - b) på grundlag af et TIR-carnet (TIR-konventionen)
 - c) på grundlag af et ATA-carnet (ATA-konventionen/Istanbul-konventionen), der anvendes som forsendelsesdokument
 - d) i henhold til Rhin-manifestet (artikel 9 i den reviderede konvention om Rhin-sejlads)
 - e) i henhold til formular 302, der er indført som led i overenskomsten mellem parterne i den nordatlantiske traktat vedrørende status for deres styrker, undertegnet i London den 19. juni 1951
 - f) med post i overensstemmelse med Verdenspostunionens bestemmelser, når varer forsendes af eller for indehavere af rettigheder og pligter i henhold til sådanne bestemmelser
 - g) ***på grundlag af et CIM-fragtbrev eller et TR-overleveringsbevis, der anvendes som forsendelsesdokument.***

3. I de i stk. 2, litra b)-f), omhandlede tilfælde bevarer varer kun deres toldmæssige status som fællesskabsvarer, hvis denne status er fastsat under bestemte betingelser og i en bestemt form.

Kommissionen vedtager efter den procedure, der henvises til i *artikel 194, stk. 2*, bestemmelser for, under hvilke betingelser og i hvilken form denne toldmæssige status skal fastsættes.

Afdeling 2

Fællesskabsforsendelse

Artikel 153

Anvendelsesområde

1. Under proceduren for ekstern fællesskabsforsendelse kan de varer, der er omhandlet i *artikel 151, stk. 1 og 2*, sendes i henhold til den pågældende artikel og *artikel 154 og 155*.
2. Under proceduren for intern fællesskabsforsendelse kan de varer, der er omhandlet i *artikel 152, stk. 1*, sendes i henhold til den pågældende artikel og *artikel 154*.

Artikel 154

Pligter for brugeren af proceduren for fællesskabsforsendelse

1. Brugeren af proceduren for fællesskabsforsendelse er ansvarlig for følgende:

- a) at varerne frembydes på bestemmelsestoldstedet i intakt stand inden for den fastsatte frist og under iagttagelse af de af toldmyndighederne truffede foranstaltninger til varernes identificering
 - b) at de for proceduren gældende todbestemmelser overholdes
 - c) medmindre andet er fastsat i todforskrifterne, at der stilles en sikkerhed for betaling af toldskyld eller andre afgifter *i henhold til* gældende *bestemmelser, som* kan opstå for varernes vedkommende.
2. En transportør eller varemottager, der accepterer varerne med kendskab til, at de er varer, der forsendes under proceduren for fællesskabsforsendelse, er ligeledes ansvarlig for frembydelse af dem i intakt stand for bestemmelsestoldstedet inden for den fastsatte frist og under iagttagelse af de af toldmyndighederne truffede foranstaltninger til varernes identificering.

Artikel 155

Varer, der passerer gennem et område i et land uden for Fællesskabets toldområde under proceduren for ekstern fællesskabsforsendelse

Proceduren for ekstern fællesskabsforsendelse anvendes på varer, der passerer gennem et område uden for Fællesskabets toldområde, hvis en af følgende betingelser er opfyldt:

- a) en sådan mulighed er fastsat i en international aftale
- b) forsendelsen gennem et sådant område sker på grundlag af et og samme transportdokument, som er udfærdiget i Fællesskabets toldområde.

I det tilfælde, der er omhandlet i stk. 1, litra b), suspenderes virkningen af proceduren for ekstern fællesskabsforsendelse, så længe varerne befinder sig uden for Fællesskabets toldområde.

KAPITEL 3

OPBEVARING

Afdeling 1

Fælles bestemmelser

Artikel 156

Anvendelsesområde

1. I dette kapitel omfatter opbevaring procedurene for midlertidig opbevaring, toldoplag og frizoner.
2. Under en oplagringsprocedure kan ikke-fællesskabsvarer lagres i Fællesskabets toldområde uden at blive genstand for følgende:
 - a) importafgifter
 - b) ***andre importafgifter i henhold til*** gældende ***bestemmelser***
 - c) handelspolitiske foranstaltninger, såfremt de ikke gælder for indpassage eller udpassage af varer til eller fra Fællesskabets toldområde.
3. Fællesskabsvarer kan henføres under proceduren for toldoplag eller frizoner i overensstemmelse med særlige fællesskabsforskrifter.

Kommissionen kan efter den procedure, der henvises til i *artikel 194, stk. 2*, vedtage, i hvilke andre tilfælde og under hvilke betingelser fællesskabsvarer kan henføres under procedurene for toldoplag eller frizoner.

Artikel 157

Ansvar for bevillingshaveren eller brugeren af en procedure

1. Bevillingshaveren og brugeren af proceduren er ansvarlige for følgende:
 - a) at sikre, at varer under procedurerne for midlertidig opbevaring eller toldoplag ikke unddrages toldtilsyn
 - b) at de forpligtelser, der følger af oplagring af varer, der er dækket af procedurerne for midlertidig opbevaring eller toldoplag, opfyldes
 - c) at de særlige betingelser, der er fastsat i bevillingen til toldoplagsproceduren eller til at drive lagervirksomhed, overholdes.
2. Uanset stk. 1 kan det i bevillingen, når den vedrører et offentligt toldoplag, fastsættes, at det i stk. 1, litra a) eller b), omhandlede ansvar udelukkende påhviler brugeren af proceduren. I så fald kan toldmyndighederne kræve, at brugeren af proceduren stiller en sikkerhed for betaling af toldskyld og af andre afgifter ***i henhold til*** gældende ***bestemmelser, der*** kan blive pålagt.
3. Brugeren af proceduren er til enhver tid ansvarlig for opfyldelsen af de forpligtelser, der følger af varernes henførsel under procedurerne for midlertidig opbevaring eller toldoplag.

Artikel 158

Frist for afslutning

Varer kan forblive under en oplagringsprocedure uden tidsbegrænsning.

I særlige tilfælde kan toldmyndighederne dog fastsætte en tidsfrist for, hvornår en oplagringsprocedure skal være afsluttet.

Afdeling 2

Midlertidig opbevaring

Artikel 159

Varer under midlertidig opbevaring

1. Hvis de ikke på anden måde er angivet til en toldprocedure, anses følgende ikke-fællesskabsvarer for at være angivet til proceduren for midlertidig opbevaring af ihændehaveren af varerne efter at være blevet frembudt for toldvæsenet:
 - a) varer, som føres ind i Fællesskabets område, dog ikke direkte ind i en frizone
 - b) varer, som føres ind i en anden del af Fællesskabets toldområde fra en frizone
 - c) varer, for hvilke proceduren for ekstern forsendelse er ophørt.

Toldangivelsen anses for at være indgivet og godtaget af toldmyndighederne i det øjeblik, hvor varerne frembydes for toldvæsenet.

2. Den summariske indførselsangivelse er at sidestille med toldangivelsen til proceduren for midlertidig opbevaring.
3. Toldmyndighederne kan kræve, at ihændehaveren af varerne stiller en sikkerhed for betaling af toldskyld eller af andre afgifter *i henhold til* gældende *bestemmelser, der* kan blive pålagt.
4. Hvis varer af en eller anden grund ikke kan frigives til proceduren for midlertidig opbevaring, træffer toldmyndighederne straks alle nødvendige foranstaltninger for at regulere situationen for varerne.

Kommissionen vedtager efter den procedure, der henvises til i *artikel 194, stk. 2*, bestemmelser om gennemførelsen af første afsnit i dette stykke.

Artikel 160

Behandling af varer under midlertidig opbevaring

1. Varer under proceduren for midlertidig opbevaring må kun anbringes i godkendte lagre til midlertidig opbevaring.
2. Varer under proceduren for midlertidig opbevaring må kun underkastes behandlinger, der tjener til varernes bevarelse i uændret stand, uden at præsentationsmåden eller de tekniske egenskaber ændres, jf. dog artikel 97, stk. 2.

Afdeling 3

Toldoplag

Artikel 161

Opbevaring på toldoplag

1. Under toldoplagsproceduren kan ikke-fællesskabsvarer opbevares i lagre, der er godkendt til denne procedure af toldmyndighederne og underlagt deres tilsyn (i det følgende benævnt "toldoplag").
2. De godkendte lagre kan benyttes af alle til oplæggelse af varer (offentligt oplag), eller de kan benyttes af en indehaver af en bevilling til toldoplag til opbevaring af varer (privat oplag).
3. Når omstændighederne berettiger dertil, kan varer, der er henført under toldoplagsproceduren, midlertidigt fraføres toldoplaget. Bortset fra i tilfælde af force majeure skal der indhentes forhåndstilladelse til en sådan fraførsel hos toldmyndighederne.

Artikel 162

Fællesskabsvarer og forædlingsaktiviteter

1. Når der er et økonomisk behov herfor og toldtilsyn ikke berøres heraf, kan toldmyndighederne tillade følgende i toldoplægets bygninger:
 - a) opbevaring af fællesskabsvarer
 - b) forædling af varer under proceduren for aktiv forædling eller særligt anvendelsesformål på de for disse procedurer fastsatte betingelser
2. I de i stk. 1 omhandlede tilfælde anses varerne ikke for at være henført under toldoplægsproceduren.

Afdeling 4

Frizoner

Artikel 163

Udpegning af frizoner

1. Medlemsstaterne kan udpege dele af Fællesskabets toldområde, som er beliggende i dette område og adskilt fra resten af det, som frizoner.

For hver frizone fastlægger medlemsstaten, hvilket område frizonen dækker, og hvor tilførsels- og fraførselsstederne er.

2. Frizonerne er indhegnede.

Frizonernes grænser og tilførsels- og fraførselssteder er underlagt toldmyndighedernes tilsyn.

3. Personer og transportmidler, der ankommer eller forlader en frizone, kan underkastes toldkontrol.

Artikel 164

Bygninger og aktiviteter i frizoner

1. Opførelse af bygninger i en frizone kræver en forhåndstilladelse fra toldmyndighederne.
2. Med forbehold af toldforskrifterne tillades aktiviteter af industriel eller kommerciel art samt tjenesteydelser i en frizone. Udøvelsen af sådanne aktiviteter anmeldes forinden til toldmyndighederne.
3. Toldmyndighederne kan forbyde eller begrænse de i stk. 2 omhandlede aktiviteter under hensyn til arten af de pågældende varer eller til behovet for toldtilsyn, eller til sikkerheds- og sikringskrav.
4. Toldmyndighederne kan nægte personer, der ikke stiller den nødvendige sikkerhed for overholdelse af toldbestemmelserne, adgang til at udøve en aktivitet i en frizone.

Artikel 165

Andre toldprocedurer i en frizone

1. Ikke-fællesskabsvarer kan, mens de befinder sig i en frizone, overgå til fri omsætning eller henføres under proceduren for aktiv forædling eller særlig anvendelse på de betingelser, der er fastsat for disse procedurer.

2. I de i stk. 1 omhandlede tilfælde anses varerne ikke for at være henført under proceduren for frizoner.

Artikel 166

Frembydelse af varer og deres henførsel under proceduren

1. Varer, der anbringes i en frizone, skal frembydes for toldvæsenet og gøres til genstand for de foreskrevne toldformaliteter i følgende tilfælde:
 - a) hvis de anbringes i frizonen direkte fra et sted uden for Fællesskabets toldområde
 - b) hvis de er henført under en toldprocedure, som er ophørt eller afsluttet, når de henføres under proceduren for frizoner
 - c) hvis de henføres under proceduren for frizoner for at blive omfattet af en beslutning om indrømmelse af godtgørelse af eller fritagelse for importafgifter
 - d) hvis de er omfattet af landbrugspolitiske foranstaltninger, der indebærer udførsel af sådanne varer.
2. Varer, der anbringes i en frizone under andre omstændigheder end dem, der er omfattet af stk. 1, behøver ikke at blive frembudt for toldvæsenet.
3. Varer anses for at være henført under proceduren for frizoner i det øjeblik, de føres ind i en frizone, medmindre de allerede er blevet henført under en anden toldprocedure.

Artikel 167

Fællesskabsvarer i frizoner

1. Fællesskabsvarer kan føres ind i, opbevares, flyttes, benyttes, forarbejdes eller forbruges i en frizone. I sådanne tilfælde betragtes varerne ikke som værende henført under proceduren for frizoner.
2. På anmodning udsteder toldmyndighederne for følgende varer en attest vedrørende deres status som fællesskabsvarer:
 - a) fællesskabsvarer, som føres ind i en frizone
 - b) fællesskabsvarer, som har været genstand for forædlingsprocesser i en frizone
 - c) varer, der er overgået til fri omsætning i en frizone.

Artikel 168

Forbrug eller forarbejdning af ikke-fællesskabsvarer

1. Ikke-fællesskabsvarer må ikke forbruges, anvendes eller forarbejdes i frizoner undtagen i de i *artikel 165* omhandlede tilfælde.
2. Med forbehold af bestemmelserne for levering og proviantopbevaring i henhold til Kommissionens forordning (EF) nr. 800/1999 af 15. april 1999 om fælles gennemførelsesbestemmelser for eksportrestitutioner for landbrugsprodukter¹, er stk. 1, i det omfang den pågældende procedure tillader det, ikke til hinder for anvendelse eller forbrug af varer, som ved overgang til fri omsætning eller ved midlertidig indførsel ikke ville være pålagt importafgifter eller undergivet foranstaltninger, i henhold til den fælles landbrugspolitik eller handelspolitiske foranstaltninger.

¹ EFT L 102 af 17.4.1999, s.11. Senest ændret ved forordning (EF) nr. 1913/2006 (EUT L 365 af 21.12.2006, p. 52).

I tilfælde af sådan anvendelse eller sådant forbrug er en angivelse om overgang til fri omsætning eller om midlertidig indførsel ikke nødvendig.

En angivelse kræves dog, hvis sådanne varer er omfattet af et toldkontingent eller et toldloft.

Artikel 169

Udførsel, genudførsel og tilførsel af varer i en anden del af Fællesskabets toldområde

Med forbehold af særlige fællesskabsforskrifter kan varer i en frizone udføres eller genudføres fra Fællesskabets toldområde eller føres ind i en anden del af Fællesskabets toldområde.

Artikel 97-104 finder tilsvarende anvendelse på varer, der føres ind i andre dele af Fællesskabets toldområde.

Artikel 170

Toldmæssig status for varer, der returneres til en anden del af Fællesskabets toldområde

1. Hvis varer returneres fra en frizone til en anden del af Fællesskabets toldområde, kan den i *artikel 167, stk. 2*, omhandlede attest anvendes til at bevise, at disse varer har status som fællesskabsvarer.
2. Hvis varers status som fællesskabsvarer ikke er dokumenteret som anført i stk. 1 eller ved hjælp af et andet godkendt dokument, betragtes varerne som ikke-fællesskabsvarer.

Når der skal anvendes eksportafgifter og eksportlicenser eller handels- eller landbrugspolitiske foranstaltninger, betragtes varerne dog som fællesskabsvarer.

KAPITEL 4

SÆRLIG ANVENDELSE

Afdeling 1

Midlertidig indførsel

Artikel 171

Anvendelsesområde

1. Under proceduren for midlertidig indførsel kan ikke-fællesskabsvarer anvendes i Fællesskabets toldområde med fuldstændig eller delvis fritagelse for importafgifter, og punktafgifter som fastsat i gældende bestemmelser om punktafgifter, uden at være undergivet handelspolitiske foranstaltninger, såfremt de ikke gælder for indpassage eller udpassage af varer til eller fra Fællesskabets toldområde.

Hvis varerne er omfattet af fuldstændig fritagelse for importafgifter, er ***de også*** omfattet af fritagelse for ***andre afgifter i henhold til gældende bestemmelser***.

2. Proceduren for midlertidig indførsel kan kun anvendes, hvis følgende betingelser er opfyldt:
 - a) varerne er bestemt til at blive genudført
 - b) varerne er ikke bestemt til at skulle ændres på nogen måde, bortset fra deres normale værdiforringelse som følge af brug

- c) det er muligt at sikre, at de varer, der er henført under proceduren, kan identificeres, bortset fra når det skønnes, at varernes eller de påtænkte transaktioners art ikke vil kunne give anledning til misbrug af proceduren, selvom der ikke træffes identifikationsforanstaltninger, eller for så vidt angår det i *artikel 149* omhandlede tilfælde når det kan verificeres, at de betingelser, der er fastlagt for ækvivalente varer, er opfyldt.

Kommissionen kan efter den procedure, der henvises til i *artikel 194, stk. 3*, vedtage *foranstaltninger, der har til formål at ændre ikke-væsentlige bestemmelser i denne retsakt ved at supplere den med* bestemmelser om undtagelser til første afsnit, litra a), i nærværende stykke.

Artikel 172

Frist for, hvor længe varer kan forblive under midlertidig indførsel

1. Toldmyndighederne fastsætter en frist for, hvornår varer, der er henført under proceduren for midlertidig indførsel, senest skal være genudført eller henført under en efterfølgende toldprocedure. Fristen skal være så lang, at formålet med den bevilgede anvendelse kan opfyldes.
2. Det maksimale tidsrum, hvor varer kan forblive under proceduren for midlertidig indførsel til det samme formål og under samme bevillingshavers ansvar, er 24 måneder, også selvom proceduren blev afsluttet ved, at varerne blev henført under en efterfølgende toldprocedure og efterfølgende igen blev henført under proceduren for midlertidig indførsel.
3. Hvis den bevilgede anvendelse under særlige omstændigheder ikke kan fuldføres inden de i stk. 1 og 2 omhandlede frister, kan toldmyndighederne efter anmodning fra bevillingshaveren forlænge disse frister.

Artikel 173

Situationer, der er dækket af midlertidig indførsel

Kommissionen vedtager efter den procedure, der henvises til i **artikel 194, stk. 3, foranstaltninger, der har til formål at ændre ikke-væsentlige bestemmelser i denne retsakt ved at supplere den med** bestemmelser om, i hvilke tilfælde og under hvilke betingelser proceduren for midlertidig indførsel kan anvendes og der kan indrømmes fuldstændig eller delvis fritagelse for importafgifter.

Når dette vedtages, tages der hensyn til internationale aftaler og varernes art og anvendelse.

Artikel 174

Størrelsen af importafgifter i tilfælde af midlertidig indførsel med delvis fritagelse for importafgifter

1. Importafgiftsbeløbet for varer henført under proceduren for midlertidig indførsel med delvis fritagelse for importafgifter, fastsættes til 3 % af det afgiftsbeløb, der skulle have været betalt for de pågældende varer, hvis de var overgået til fri omsætning på det tidspunkt, hvor de blev henført under proceduren for midlertidig indførsel.

Dette beløb skal betales pr. måned eller pr. del af en måned, i hvilken varerne har været henført under proceduren for midlertidig indførsel med delvis fritagelse.

2. Importafgiftsbeløbet må ikke være højere end det, der skulle have været betalt, hvis de pågældende varer var overgået til fri omsætning på det tidspunkt, hvor de blev henført under proceduren for midlertidig indførsel.

Afdeling 2

Særligt anvendelsesformål

Artikel 175

Toldtilsyn under proceduren for særligt anvendelsesformål

1. Under proceduren for særligt anvendelsesformål kan varer overgå til fri omsætning med toldfritagelse eller til en nedsat toldsats på grund af deres anvendelse til særlige formål. De forbliver under toldtilsyn.
2. Toldtilsynet under proceduren for særligt anvendelsesformål ophører i følgende tilfælde:
 - a) når varerne er blevet anvendt til de formål, der er fastsat for anvendelse af afgiftsfritagelse eller nedsat afgiftssats
 - b) når varerne udføres, tilintetgøres eller afstås til staten
 - c) når varerne er blevet anvendt til andre formål end dem, der er fastsat for anvendelse af afgiftsfritagelse eller nedsat afgiftssats, og de gældende importafgifter er blevet betalt.

KAPITEL 5

FORÆDLING

Afdeling 1

Almindelige bestemmelser

Artikel 176

Udbyttesats

Bortset fra når der er angivet en udbyttesats i særlige fællesskabsforskrifter, fastsætter toldmyndighederne enten udbyttesatsen eller den gennemsnitlige udbyttesats for den proces, der foretages under forædlingsproceduren, eller eventuelt måden for fastsættelsen af nævnte sats.

Udbyttesatsen eller den gennemsnitlige udbyttesats fastsættes på grundlag af de faktiske omstændigheder, hvorunder forædlingsprocesserne foretages eller skal foretages. Satsen kan i givet fald justeres efterfølgende.

Afdeling 2

Aktiv forædling

Artikel 177

Anvendelsesområde

1. Med forbehold af *artikel 149* kan der under proceduren for aktiv forædling anvendes ikke-fællesskabsvarer i Fællesskabets toldområde i en eller flere forædlingsprocesser, uden at de gøres til genstand for følgende:

- a) importafgifter
 - b) ***andre importafgifter i henhold til*** gældende ***bestemmelser***
 - c) handelspolitiske foranstaltninger, såfremt de ikke gælder for indpassage eller udpassage af varer til eller fra Fællesskabets toldområde.
2. Proceduren for aktiv forædling kan kun anvendes i andre tilfælde end reparation, når de varer, der henføres under proceduren, kan identificeres i forædlingsprodukterne; dette berører dog ikke anvendelse af produktionstilbehør.
- I det i *artikel 149* omhandlede tilfælde kan proceduren anvendes, når det kan verificeres, at de for ækvivalente varer fastsatte betingelser er opfyldt.
3. Ud over stk. 1 og 2 finder proceduren for aktiv forædling også anvendelse på følgende varer:
- a) varer, som skal underkastes behandlinger for at sikre, at de er i overensstemmelse med tekniske bestemmelser for deres overgang til fri omsætning
 - b) varer, som skal underkastes sædvanlige former for behandling i henhold til *artikel 148*.

Artikel 178

Frist for afslutning

1. Toldmyndighederne fastsætter den frist, inden for hvilken de varer, der er henført under proceduren for aktiv forædling, eller forædlingsprodukterne skal være henført under en efterfølgende toldprocedure, medmindre de er tilintetgjort og der intet affald er tilbage.

Fristen løber fra den dato, på hvilken ikke-fællesskabsvarerne henføres under proceduren, og der skal tages hensyn til det tidsrum, der er nødvendigt til at gennemføre forædlingsprocesserne og til at henføre forædlingsprodukterne under en efterfølgende toldprocedure.

2. Toldmyndighederne kan forlænge den i henhold til stk. 1 fastsatte frist, hvis bevillingshaveren fremsætter en behørigt begrundet anmodning herom.

Af bevillingen kan det fremgå, at frister, som begynder i løbet af en kalendermåned, et kvartal eller et halvår, udløber henholdsvis ved udgangen af en efterfølgende kalendermåned, et efterfølgende kvartal eller et efterfølgende halvår.

3. I tilfælde af forudgående udførsel i henhold til *artikel 149, stk. 2, litra b*), fastsætter toldmyndighederne den frist, inden for hvilken ikke-fællesskabsvarer skal være angivet til proceduren. Denne frist løber fra datoen for antagelsen af udførselsangivelsen for de forædlingsprodukter, der er fremstillet af de dertil svarende ækvivalente varer.

Artikel 179

Midlertidig genudførsel til yderligere forædling

Forudsat at toldmyndighederne har givet tilladelse hertil, kan alle varer, der er henført under proceduren for aktiv forædling, eller alle forædlingsprodukter, eller en del heraf, udføres midlertidigt med henblik på yderligere forædling uden for Fællesskabets toldområde på de betingelser, der er fastsat for proceduren for passiv forædling.

Afdeling 3

Passiv forædling

Artikel 180

Anvendelsesområde

1. Under proceduren for passiv forædling kan fællesskabsvarer udføres midlertidigt fra Fællesskabets toldområde med henblik på at lade dem undergå forædlingsprocesser. De forædlingsprodukter, der fremstilles af disse varer, kan overgå til fri omsætning med fuldstændig eller delvis fritagelse for importafgifter.
2. Passiv forædling er ikke tilladt for følgende fællesskabsvarer:
 - a) varer, for hvilke der ved udførsel indrømmes godtgørelse af eller fritagelse for importafgifter
 - b) varer, der forud for deres udførsel var overgået til fri omsætning med afgiftsfritagelse eller til en nedsat afgiftssats på grund af deres anvendelse til særlige formål, så længe formålene med deres særlige anvendelse ikke er opfyldt, medmindre der skal foretages reparation af disse varer
 - c) varer, for hvilke der ved udførsel ydes eksportrestitutioner
 - d) varer, for hvilke der indrømmes en anden finansiel fordel end de i litra c) nævnte restitutioner som led i den fælles landbrugspolitik på grund af udførslen af disse varer.

3. Når forædlingsprodukterne er angivet til overgang til fri omsætning af bevillingshaveren, indrømmes der på hans anmodning fuldstændig eller delvis fritagelse for importafgifter som anført i stk. 1.
4. I tilfælde, der ikke er omfattet af *artikel 181 og 182*, og hvor der indgår værditold, beregnes importafgiftsbeløbet ud fra omkostningerne til den forædling, der er foregået uden for Fællesskabets toldområde.

Kommissionen vedtager efter den procedure, der henvises til i *artikel 194, stk. 2*, bestemmelser med reglerne for denne beregning og med de regler, der gælder i tilfælde af særlige afgifter.

5. Toldmyndighederne fastsætter den frist, inden for hvilken midlertidigt udførte varer skal være genindført i Fællesskabets toldområde som forædlingsprodukter og henført under overgang til fri omsætning for at kunne opnå fuldstændig eller delvis fritagelse for importafgifter. De kan forlænge denne frist, hvis bevillingshaveren fremsætter behørigt begrundet anmodning herom.

Artikel 181

Reparerede varer

1. Hvis det på tilfredsstillende måde for toldmyndighederne kan godtgøres, at varerne er blevet repareret vederlagsfrit på grund af en garantiforpligtelse i henhold til kontrakt, i henhold til lovgivningen eller som følge af en fabrikationsfejl, kan de opnå fuldstændig fritagelse for importafgifter.
2. Bestemmelserne i stk. 1 gælder ikke, når der har været taget hensyn til fabrikationsfejlen på det tidspunkt, hvor de pågældende varer første gang overgik til fri omsætning.

Artikel 182

Fremgangsmåden med standardombytning

1. Under fremgangsmåden med standardombytning kan et indført produkt, i det følgende benævnt ombytningsvare, i medfør af stk. 2-5 træde i stedet for et forædlingsprodukt.
2. Toldmyndighederne tillader anvendelse af fremgangsmåden med standardombytning, hvis forædlingsprocessen består i en reparation af fællesskabsvarer, bortset fra varer, der er omfattet af foranstaltninger under den fælles landbrugspolitik eller af de særordninger, der anvendes på visse varer, som fremstilles ved forarbejdning af landbrugsprodukter.
3. Ombytningsvarer skal have samme ottecifrede kode i den kombinerede nomenklatur, samme handelskvalitet og samme tekniske egenskaber som de defekte varer, hvis disse varer havde undergået reparation.
4. Hvis de defekte varer har været brugt før udførslen, skal ombytningsvarerne også have været brugt.

Toldmyndighederne fraviger dog det i første afsnit omhandlede krav, hvis ombytningsvaren er leveret vederlagsfrit på grund af en garantiforpligtelse i henhold til kontrakt, i henhold til lovgivningen eller som følge af en fabrikationsfejl.

5. De bestemmelser, der gælder for forædlingsprodukterne, finder ligeledes anvendelse på ombytningsvarerne.

Artikel 183

Forudgående indførsel af ombytningsvarer

1. Toldmyndighederne tillader på betingelser, som de fastsætter, at ombytningsvarer indføres, før de defekte varer udføres.

I tilfælde af en sådan forudgående indførsel af en ombytningsvare, skal der stilles en sikkerhed, der dækker det afgiftsbeløb, som vil skulle betales, hvis de defekte varer ikke udføres i overensstemmelse med stk. 2.

2. De defekte varer skal være udført senest to måneder efter den dato, hvor toldmyndighederne antog angivelsen om ombytningsvarenes overgang til fri omsætning.
3. Hvis de defekte varer under særlige omstændigheder ikke kan udføres inden den i stk. 2 nævnte frist, kan toldmyndighederne efter anmodning fra den pågældende person forlænge denne frist.

AFSNIT VIII

VARERS AFGANG FRA FÆLLESSKABETS TOLDOMRÅDE

KAPITEL 1

VARER, DER FORLADER TOLDOMRÅDET

Artikel 184

Forpligtelse til at indgive angivelse forud for afgang

1. Varer, der er bestemt til at skulle forlade Fællesskabets toldområde, skal være omfattet af en angivelse forud for afgang, der indgives eller gøres tilgængelig på det kompetente toldsted, før varerne føres ud af Fællesskabets toldområde.

Første afsnit finder dog ikke anvendelse på varer, der transporteres på transportmidler, som kun passerer gennem Fællesskabets søterritorium eller luftrum uden stop i området.

2. Hvis der kræves en toldangivelse eller en meddelelse om genudførelse i medfør af *artikel 188*, er denne angivelse eller meddelelse at sidestille med angivelsen forud for afgang.

Hvis der hverken kræves en toldangivelse eller en meddelelse om genudførelse, skal angivelsen forud for afgang have form af den i *artikel 189* omhandlede summariske udpassageangivelse.

3. Angivelsen forud for afgang skal mindst indeholde de oplysninger, der er nødvendige for den summariske udpassageangivelse.

Artikel 185

Fastsættelse af visse detaljer

Kommissionen vedtager efter den procedure, der henvises til i *artikel 194, stk. 3*, vedtage ***foranstaltninger, der har til formål at ændre ikke-væsentlige bestemmelser i denne retsakt ved at supplere den med*** bestemmelser vedrørende følgende:

- a) i hvilke tilfælde og under hvilke betingelser varer, der forlader Fællesskabets toldområde, ikke skal være omfattet af en angivelse forud for afgang
- b) de betingelser, under hvilke kravet om en angivelse forud for afgang kan fraviges eller tilpasses

- c) den frist, inden for hvilken angivelsen forud for afgang skal være indgivet eller gjort tilgængelig, inden varerne føres ud af Fællesskabets toldområde
- d) eventuelle undtagelser fra og variationer i den frist, der er nævnt i litra c)
- e) fastlæggelse af, på hvilket kompetent toldsted angivelsen forud for afgang skal indgives eller gøres tilgængelig, og hvor risikoanalyse og risikobaseret udførsels- og udpassagekontrol skal udføres.

Ved vedtagelsen af disse foranstaltninger tages der hensyn til følgende:

- a) særlige omstændigheder
- b) anvendelsen af disse foranstaltninger på visse typer af godstrafik, transportformer eller økonomiske operatører
- c) internationale aftaler, der omhandler særlige sikkerhedsordninger.

Artikel 186

Formaliteter og toldtilsyn

1. For varer, der er bestemt til at skulle forlade Fællesskabets toldområde, skal der opfyldes udpassageformaliteter, som består af følgende alt efter omstændighederne:
 - a) godtgørelse af eller fritagelse for importafgifter eller eksportrestitutioner
 - b) opkrævning af eksportafgifter

- c) de formaliteter, der kræves i henhold til gældende bestemmelser om moms og punktafgifter
 - d) anvendelse af forbud og restriktioner, som er begrundet i hensynet til den offentlige sædelighed, den offentlige orden, den offentlige sikkerhed, beskyttelse af menneskers og dyrs liv og sundhed, beskyttelse af planter, beskyttelse af miljøet, beskyttelse af nationale skatte af kunstnerisk, historisk eller arkæologisk værdi, gennemførelse af foranstaltninger til bevarelse og forvaltning af fiskeressourcerne eller beskyttelse af industriel og kommerciel ejendom, herunder kontrol af narkotikaprækursorer, varemærkeforfalskede varer og falske penge, der forlader Fællesskabet.
2. Varer, der forlader Fællesskabets toldområde, skal underkastes toldtilsyn og kan underkastes toldkontrol.

I givet fald kan toldmyndighederne fastlægge, hvilken rute der skal følges, når varerne skal forlade Fællesskabets toldområde, **og inden for hvilken tidsfrist de skal forlade dette område.**

3. For at varer kan frigives til udpassage, skal de pågældende varer forlade Fællesskabets toldområde i samme stand, som da angivelsen forud for afgang blev antaget.
4. Kommissionen vedtager efter den procedure, der henvises til i *artikel 194, stk. 2*, bestemmelser om gennemførelsen af *nærværende artikels stk. 1, 2 og 3*.

KAPITEL 2

UDFØRSEL

Artikel 187

Fællesskabsvarer

Fællesskabsvarer, som er bestemt til at forlade Fællesskabets toldområde, skal henføres under udførselsproceduren.

Første stykke finder ikke anvendelse på følgende varer:

- a) varer henført under proceduren for særligt anvendelsesformål eller passiv forædling
- b) varer, der er henført under proceduren for intern forsendelse, eller som forlader Fællesskabets toldområde, i henhold til artikel 109.

Kommissionen vedtager efter den procedure, der henvises til i *artikel 194, stk. 2*, bestemmelser om udførselsformaliteter, der gælder for varer henført under proceduren for særligt anvendelsesformål eller passiv forædling.

Artikel 188

Ikke-fællesskabsvarer

1. Ikke-fællesskabsvarer, som er bestemt til at forlade Fællesskabets toldområde, skal gøres til genstand for en genudførselsmeddelelse, der skal indgives ved det kompetente toldsted, og for udpassageformaliteter.
2. Artikel 110-124 finder tilsvarende anvendelse på genudførselsmeddelelsen.

3. **Stk. 1 finder ikke anvendelse på følgende varer:**

- a) varer, der er henført under proceduren for ekstern forsendelse, og som kun passerer gennem Fællesskabets toldområde
- b) varer, der omlades i eller direkte udføres fra en frizone
- c) varer under proceduren for midlertidig opbevaring, der direkte udføres fra et godkendt lager til midlertidig opbevaring.

Artikel 189

Summarisk udpassageangivelse

1. Når **fællesskabsvarer** eller ikke-fællesskabsvarer er bestemt til at forlade Fællesskabets toldområde og der ikke kræves en genudførselsmeddelelse, skal der indgives en summarisk udpassageangivelse ved det kompetente toldsted i overensstemmelse med **artikel 184**.
2. **Den** summariske udpassageangivelse skal indgives ved hjælp af edb. Der kan benyttes handels-, havne- eller transportoplysninger, forudsat at de indeholder de nødvendige oplysninger for en summarisk udpassageangivelse.

Toldmyndighederne kan under særlige omstændigheder antage papirbaserede summariske udpassageangivelser, forudsat at de opfylder samme niveau for risikoforvaltning som det, der gælder for summariske udpassageangivelser, hvor der anvendes edb, og at kravene til udveksling af sådanne data med andre toldsteder kan imødekommes.

Toldmyndighederne kan tillade, at indgivelse af den summariske udpassageangivelse erstattes af indgivelse af en meddelelse og adgang til dataene i den summariske angivelse i den økonomiske operatørs edb-system.

3. Den summariske udpassageangivelse skal indgives af en af følgende personer:
- a) den person, som fører varerne ud af Fællesskabets toldområde, eller som påtager sig ansvaret for transporten af varerne herfra
 - b) eksportøren eller afsenderen eller en anden person, i hvis navn eller på hvis vegne den i litra a) nævnte person handler
 - c) enhver person, som er i stand til at frembyde de pågældende varer eller få dem frembudt for den kompetente toldmyndighed.
4. *Når den summariske udpassageangivelse indgives af en anden person end brugeren af det transportmiddel, der anvendes til at udføre varerne fra Fællesskabets toldområde, skal den pågældende inden for de frister, der er angivet i artikel 185, første afsnit, litra c), indgive følgende til det relevante toldsted: en angivelse forud for afgang i form af en fragtliste, følgeseddel eller ladningsangivelse med angivelse af alle de oplysninger, der er nødvendige for identificeringen af alle de transporterede varer, for hvilke der skal indgives en summarisk udpassageangivelse.*

Stk. 2 finder tilsvarende anvendelse på første afsnit i nærværende stykke.

Kommissionen vedtager efter den i artikel 194, stk. 2, nævnte procedure bestemmelser vedrørende følgende:

- a) *de oplysninger, der skal fremgå af angivelsen forud for afgang*
- b) *under hvilke betingelser kravet om en angivelse forud for afgang kan være genstand for dispensation eller tilpasses*
- c) *reglerne for undtagelser fra og tilladte varianter af den frist, der er nævnt i første afsnit i nærværende stykke*

- d) *fastlæggelse af, på hvilket kompetent toldsted angivelsen forud for afgang skal indgives eller gøres tilgængelig.*

Ved vedtagelsen af disse foranstaltninger tages der hensyn til følgende:

- a) *særlige omstændigheder*
- b) *anvendelsen af disse foranstaltninger på visse typer af godstrafik, transportformer eller økonomiske operatører*
- c) *internationale aftaler, der omhandler særlige sikkerhedsordninger.*

Artikel 190

Ændring af den summariske udpassageangivelse

Den person, der indgiver den summariske udpassageangivelse, skal, hvis han anmoder herom, have tilladelse til at ændre en eller flere oplysninger i angivelsen, efter at den er indgivet.

Det er dog ikke muligt at foretage ændringer, når der er sket følgende:

- a) toldmyndighederne har meddelt den person, der indgav den summariske angivelse, at de agter at undersøge varerne
- b) toldmyndighederne har fastslået, at de pågældende oplysninger ikke er korrekte
- c) toldmyndighederne har allerede tilladt, at varerne fjernes.

Kommissionen vedtager efter den procedure, der henvises til i *artikel 194, stk. 3, foranstaltninger, der har til formål at ændre ikke-væsentlige bestemmelser i denne retsakt ved at supplere den med bestemmelser om undtagelser til nærværende artikels stk. 2, litra c).*

KAPITEL 3

FRITAGELSE FOR AFGIFTER

Artikel 191

Midlertidig udførelse

1. Fællesskabsvarer kan midlertidigt udføres fra Fællesskabets toldområde og være omfattet af afgiftsfritagelse ved genindførelse.
2. Kommissionen vedtager efter den procedure, der henvises til i **artikel 194, stk. 3**, vedtage **foranstaltninger, der har til formål at ændre ikke-væsentlige bestemmelser i denne retsakt ved at supplere den med bestemmelser om gennemførelsen af nærværende artikels stk. 1.**

AFSNIT IX

TOLDKODEKSUDVALGET OG AFSLUTTENDE BESTEMMELSER

KAPITEL 1

TOLDKODEKSUDVALGET

Artikel 192

Andre gennemførelsesforanstaltninger

Ud over de gennemførelsesforanstaltninger, der henvises til i denne kodeks, vedtager Kommissionen efter den procedure, der henvises til i *artikel 194, stk. 2*, bestemmelser vedrørende følgende:

- a) regler og standarder for interoperabilitet mellem medlemsstaternes toldsystemer for at få et bedre samarbejde baseret på elektronisk dataudveksling mellem toldmyndigheder, **mellem toldmyndigheder og andre kompetente myndigheder** og mellem toldmyndigheder og økonomiske operatører
- b) i hvilke tilfælde og under hvilke betingelser Kommissionen kan træffe beslutninger, hvor medlemsstater anmodes om at tilbagekalde eller ændre en beslutning
- c) alle andre gennemførelsesforanstaltninger, hvor det måtte være nødvendigt, herunder også når Fællesskabet accepterer tilsagn og forpligtelser i forbindelse med internationale aftaler, som kræver en tilpasning af bestemmelserne i kodeksen.

Artikel 193

Forklarende bemærkninger og retningslinjer

1. Kommissionen vedtager følgende efter den procedure, der henvises til i *artikel 194, stk. 4*:
 - a) forklarende bemærkninger til denne kodeks og bestemmelser til gennemførelse heraf samt til de i artikel 42 nævnte oprindelsesregler
 - b) retningslinjer, der giver en fortolkning gældende for hele Fællesskabet af bestemmelserne i denne kodeks og andre toldforskrifter.
2. ***Sådanne forklarende bemærkninger og retningslinjer opføres i bilag til gennemførelsesbestemmelserne til denne forordning.***

Artikel 194

Udvalg

1. Kommissionen bistås af Toldkodeksudvalget, i det følgende benævnt »udvalget«.
2. Når der henvises til dette stykke, anvendes artikel 4 og 7 i afgørelse 1999/468/EF, jf. dennes artikel 8.

Perioden i artikel 4, stk. 3, i afgørelse 1999/468/EF fastsættes til én måned.

3. ***Når der henvises til dette stykke, anvendes artikel 5a, stk. 1-4, og artikel 7 i afgørelse 1999/468/EF, jf. dennes artikel 8.***
4. Når der henvises til dette stykke, anvendes artikel 3 og 7 i afgørelse 1999/468/EF, jf. dennes artikel 8.

Artikel 195

Andre anliggender

Udvalget kan undersøge ethvert spørgsmål vedrørende kodeksen og de foranstaltninger, der vedtages til gennemførelse heraf, som rejses af formanden, enten på Kommissionens initiativ eller efter anmodning fra en medlemsstats repræsentant, og som især vedrører følgende:

- a) ethvert problem, der måtte opstå som følge af anvendelse af toldforskrifter
- b) enhver holdning, som Fællesskabet skal indtage i udvalg, arbejdsgrupper og paneler, der er oprettet af eller i henhold til internationale aftaler, der omhandler toldforskrifter.

KAPITEL 2

AFSLUTTENDE BESTEMMELSER

Artikel 196

Ophævelse

Forordning (EØF) nr. 3925/91, (EØF) nr. 2913/92, (EF) nr. 82/2001 og (EF) nr. 1207/2001 ophæves.

Henvisninger til de ophævede forordninger gælder som henvisninger til nærværende forordning og læses efter sammenligningstabellen i bilaget.

Artikel 197

Rapporter om toldsanktioner

1. Medlemsstaterne giver senest ... * Kommissionen meddelelse om gældende nationale bestemmelser i henhold til artikel 22 og underretter den hurtigst muligt om senere ændringer, som påvirker dem.
2. Medlemsstaterne sender ved udgangen af hvert kalenderår Kommissionen en rapport om anvendelsen af artikel 22, som er i overensstemmelse med de specifikationer, som Kommissionen udbeder sig.

* *To måneder efter denne forordnings ikrafttræden.*

Artikel 198

Ikrafttræden

Denne forordning træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i Den Europæiske Unions Tidende.

Den anvendes fra den 1. januar 2009.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i

På Europa-Parlamentets vegne

Formand

På Rådets vegne

Formand

BILAG

Sammenligningstabel 1: Ny forordning > forordning (EØF) 2913/92			
Ny artikel	Tidligere artikel i forordning 2913/92	Ny artikel	Forordning 2913/92
1	ny	47	ny
2	2	48	ny
3	3	49	201
4	1, 4	50	216
5	ny + 15	51	202, 203, ex 204, 206
6	ny	52	143, stk. 2, ex 144, 208
7	ny	53	209
8	11	54	210, 211
9	14+ 199 GB	55	212
10	ny	56	213
11	5, stk. 1, 2 og 3	57	121, 122, ex 144, 214
12	5, stk. 4	58	112, 121, 122, 135, 136, ex 144, 178
13	ny	59	ny
14	5a, stk. 1	60	215, stk. 1, 2 og 4
15	5a, stk. 2	61	189, 191
16	5a, stk. 2	62	192, stk. 1
17	6, 7, ex 10	63	190, 192, stk. 2
18	ex 250	64	193, 194, 197
19	8	65	196
20	9	66	195
21	12	67	94, stk. 1-4
22	ny	68	94, stk. 5, 6, 7
23	246	69	198
24	243	70	199
25	244	71	215, stk. 3, 217
26	245	72	221, stk. 1 og 2
27	13	73	221, stk. 3 og 4

Ny artikel	Tidligere artikel i forordning 2913/92	Ny artikel	Forordning 2913/92
28	ny	74	217, 220, stk. 2, litra a) og c)
29	ex 78	75	218, 219, stk 2, og 220, stk. 1
30	Forord. 3925/91	76	ny
31	16	77	222
32	11, stk. 2	78	223, 231
33	18, 35	79	224, 225, 226
34	17	80	227
35	19	81	228
36	20, stk. 1-5 ,21	82	229, 230
37	20, stk. 6	83	232, 214, stk. 3
38	22	84	235, 241, 242
39	23, 24	85	237, 239, 240
40	26	86	236
41	ny	87	238
42	27	88	220, stk. 2, litra b), 236
43	28, 36	89	239
44	29, 32,36	90	ny
45	30, 32, stk. 1, litra e), 33	91	ny
46	31	92	150, stk. 2, ex 204, 205, 206, 207, 212a, 233, 234
93	36a, 36b, stk. 1	147	90, 103
94	36b, stk. 1-4	148	91, stk. 3, 111
95	36b, stk. 5	149	109, 173, litra b)
96	36c	150	ex 114, ex 115
97	37, 42, 58, stk. 2	151	92, 97, 98, stk. 3,109, stk. 4, 115, stk. 2, 120, 131, 142, stk. 2, 146, stk. 2, 165
98	38, stk. 1-4	152	91
99	38, stk. 5	153	93, 163, 164

Ny artikel	Tidligere artikel i forordning 2913/92	Ny artikel	Forordning 2913/92
100	39	154	ny
101	40, 41	155	95, 96
102	46, 47	156	93
103	48, 49, 58, stk. 1	157	98, 166
104	50	158	101, 102
105	54	159	108, 110, 171
106	55	160	50, 51, stk. 2, 53
107	Ex artikel 313 GB	161	51, stk. 1, 52
108	83	162	99, 110
109	164	163	106
110	59	164	167, stk. 1-3, 168, stk. 1 og 2
111	60	165	167, stk. 4, 172
112	61, ex 77	166	173
113	62, 76, stk. 1, litra a), 77	167	ex 169, 170
114	63, 67	168	169, ex 170
115	64	169	175
116	65	170	177, 181
117	66	171	180
118	68, ex 250	172	137, 139
119	69	173	140
120	70	174	141, 142
121	71, ex 250	175	143, stk. 1 og 2
122	72, ex 250	176	82
123	73	177	119
124	74	178	130, ex 114
125	76, stk. 1 og 4	179	118
126	76, stk. 1, litra c)	180	123
127	ny	181	145, 146, 149, 150, 151, 153, stk. 2
128	76, stk. 2 og 3	182	152
129	ny	183	154, 155, 156

Ny artikel	Tidligere artikel i forordning 2913/92	Ny artikel	Forordning 2913/92
130	81	184	154, stk. 4, 157
131	56	185	182a
132	57, 75, 78, stk. 3	186	182b, ex 182c, 161, stk. 4 og 5
133	ex 182	187	ex 161, 162, 183
134	ny	188	161, stk. 1 og 2
135	79	189	182, ex. 182c
136	185, stk. 1	190	ex 182c, 182d
137	185, stk. 2	191	182d, stk. 4
138	186	192	ny
139	187	193	184 + forord. 918/83
140	188	194	247, 248
141	184 + forord. 918/83	195	ny
142	84	196	247a, 248a
143	85, 86, 87, 88, 94, 95, 100, 104, 116, 117, 132, 133, 138, 147, 148	197	249
144	ny	198	251, 252
145	105, 106, stk. 3, 107, 176	199	253
146	89, 92	-	-

Sammenligningstabel 2: Tidligere forordning (EØF) 2913/92 > ny forordning

Forordning 2913/92	Ny artikel	Forordning 2913/92	Ny artikel
Artikel 1	4	Artikel 44	Tilbagetrukket
2	2	45	Tilbagetrukket
3	3	46	102
4	4	47	102
5	11, 12	48	103
5a	14, 15, 16	49	103
6	17	50	104, 160
7	17	51	160, 161
8	19	52	161
9	20	53	160
10	17	54	105
11	8, 32	55	106
12	21	56	131
13	27	57	103
14	9	58	97, 103
15	5	59	110
16	31	60	111
17	34	61	112
18	33	62	113
19	35	63	114
20	36, 37	64	115
21	36	65	116
22	38	66	117
23	39	67	114
24	39	68	118
25	Tilbagetrukket	69	119
26	40	70	120
27	42	71	121
28	43	72	122
29	44	73	123

Forordning 2913/92	Ny artikel	Forordning 2913/92	Ny artikel
Artikel 30	45	Artikel 74	124
31	46	75	132
32	44, 45	76	113, 125, 126, 128
33	45	77	112, 113
34	47	78	29
35	33	79	135
36	44	80	Tilbagetrukket
36a	93	81	130
36b	93, 94, 95	82	176
36c	96	83	108
37	97	84	142
38	98, 99	85	143
39	100	86	143
40	101	87	143
41	101	88	143
42	97	89	146
43	Tilbagetrukket	90	147
91	148, 152	141	174
92	146, 151	142	174, 151
93	153, 156	143	53, 175
94	67, 68, 143	144	52, 57, 58
95	143, 155	145	181
96	155	146	151, 181
97	151	147	143
98	151, 157	148	143
99	162	149	181
100	143	150	181
101	158	151	181
102	158	152	92, 182
103	147	153	181
104	143	154	183, 184
105	145	155	183
106	145, 163	156	183
107	145	157	184
108	159	158	Tilbagetrukket
109	149, 151	159	Tilbagetrukket

Forordning 2913/92	Ny artikel	Forordning 2913/92	Ny artikel
Artikel 110	159, 162	Artikel 160	Tilbage trukket
111	148	161	186, 187, 188
112	58	162	187
113	Tilbage trukket	163	153
114	150, 178	164	109, 153
115	150, 151	165	151
116	143	166	157
117	143	167	164, 165
118	179	168	164
119	177	168a	Tilbage trukket
120	151	169	167, 168
121	57, 58	170	167, 168
122	57, 58	171	159
123	180	172	165
124	Tilbage trukket	173	149, 166
125	Tilbage trukket	174	Tilbage trukket
126	Tilbage trukket	175	169
127	Tilbage trukket	176	145
128	Tilbage trukket	177	170
129	Tilbage trukket	178	58
130	178	179	Tilbage trukket
131	151	180	171
132	143	181	170
133	143	182	133, 189
134	Tilbage trukket	182a	185
135	58	182b	186
136	58	182c	186, 189, 190
137	172	182d	190, 191
138	143	183	187
139	172	184	141, 193
140	173	185	136, 137

Forordning 2913/92	Ny artikel	Forordning 2913/92	Ny artikel
Artikel 186	138	Artikel 220	74, 75, 88
187	139	221	72, 73
188	140	222	77
189	61	223	78
190	63	224	79
191	61	225	79
192	62, 63	226	79
193	64	227	80
194	64	228	81
195	66	229	82
196	65	230	82
197	64	231	78
198	69	232	83
199	70	233	92
200	Tilbagetrukket	235	84
201	49	236	86, 88
202	51	237	85
203	51	238	87
204	51, 92	239	85, 89
205	92	240	85
206	51, 92	241	84
207	92	242	84
208	52	243	24
209	53	244	25
210	54	245	26
211	54	246	23
212	55	247	194
212a	92	247a	196
213	56	248	194
214	57, 83	248a	196
215	60, 71	249	197
216	50	250	18, 118, 121, 122
217	74	251	198
218	75	252	198
219	75	253	199

Sammenligningstabel 3: Ophævet forordning > ny forordning

Tidligere forordning	Ny artikel
(EØF) nr. 918/83	Artikel 141 og 193
(EØF) nr. 3925/91	Artikel 30
(EF) nr. 82/2001	Artikel 42
(EF) nr. 1207/2001	Artikel 42